Dz. U. 2026 poz. 1421

OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 2 października 2026 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461 oraz z 2026 r. poz. 912) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1685), z uwzględnieniem stanu prawnego na dzień 29 września 2026 r. oraz zmian wprowadzonych:

1) ustawą z dnia 21 listopada 2025 r. o zmianie ustawy o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1863);

2) ustawą z dnia 31 lipca 2026 r. o zmianie ustaw w celu wsparcia zrównoważonego lotnictwa (Dz. U. poz. 1157).

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

1) art. 8 i art. 13 ustawy z dnia 21 listopada 2025 r. o zmianie ustawy o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1863), które stanowią:

„Art. 8. Suma środków uzyskanych ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 49 ust. 2b pkt 1 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przeznaczonych w 2025 r. na finansowanie zadań Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami, nie może być niższa od kwoty określonej w tym przepisie w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”

„Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 5, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.”;

2) art. 7–10 i art. 12 ustawy z dnia 31 lipca 2026 r. o zmianie ustaw w celu wsparcia zrównoważonego lotnictwa (Dz. U. poz. 1157), które stanowią:

„Art. 7. Emisja z okresu od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy jest emisją w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 8. Zgodność, o której mowa w art. 3 pkt 23c rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 1, z późn. zm.), uznaje się za wykazaną za 2025 r., jeżeli prowadzący instalację albo operator statku powietrznego wykazali ją w raporcie na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, za pomocą:

1) dowodów z bazy danych, o których mowa w przepisach rozdziału III sekcji 2 podsekcji 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012, lub

2) dokumentu wydanego w ramach systemu certyfikacji:

a) zatwierdzonego przez Komisję Europejską w drodze decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, z późn. zm.), lub

b) ocenionego przez Komisję Europejską jako spełniający warunki w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 30 ust. 6 akapit trzeci dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, lub

c) uznanego przez Komisję Europejską w drodze decyzji, o której mowa w art. 9 ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1788 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmieniającej dyrektywę (UE) 2023/1791 i uchylającej dyrektywę 2009/73/WE (Dz. Urz. UE L 2024/1788 z 15.07.2024), lub

3) dokumentu wystawionego na podstawie dokumentu, o którym mowa w pkt 2 lit. a lub b, zawierającego:

a) numer certyfikatu wydanego w ramach uznanego systemu certyfikacji,

b) informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a–d oraz f–h załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 168 z 27.06.2022, str. 1, z późn. zm.), w zakresie, w jakim są wymagane dla danego rodzaju paliwa, oraz ust. 2 załącznika I do tego rozporządzenia.

Art. 9. Do postępowań w zakresie oszacowania wielkości emisji z operacji lotniczej oraz wymierzenia administracyjnych kar pieniężnych wobec operatorów statków powietrznych niemających siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 10. Do postępowań w sprawie wymierzenia opłaty, o której mowa w art. 273 ust. 1 pkt 1a ustawy zmienianej w art. 3, w przypadku uprawnień do emisji wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na rachunek w rejestrze Unii, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, na zasadach określonych w ustawie zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepis art. 288 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 3.”

„Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *W. Czarzasty*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 października 2026 r. (Dz. U. poz. 1421)

USTAWA

z dnia 12 czerwca 2015 r.

o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych[1), 2), 3)]

---

1) (uchylony)[I)]

2) Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:
   1)[II)] dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631);
   2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17, z późn. zm.[1)]);
   3) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 313 z 28.11.2015, str. 1, z późn. zm.);
   4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylenia dyrektywy 2001/81/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 344 z 17.12.2016, str. 1);
   5) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814) (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 76 z 19.03.2018, str. 3).

   1) Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 158 z 19.06.2012, str. 25.

3) Niniejsza ustawa wykonuje następujące decyzje:
   1) decyzję Komisji z dnia 13 listopada 2006 r. w sprawie zapobiegania podwójnemu liczeniu redukcji emisji gazów cieplarnianych w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w przypadku projektów realizowanych w ramach protokołu z Kioto (2006/780/WE) (Dz. Urz. UE L 316 z 16.11.2006, str. 12);
   2) decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2009/406/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 136, z późn. zm.);
   3) decyzję Komisji z dnia 8 czerwca 2009 r. w sprawie szczegółowej interpretacji rodzajów działalności lotniczej wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (2009/450/WE) (Dz. Urz. UE L 149 z 12.06.2009, str. 69);
   4) decyzję Komisji z dnia 22 października 2010 r. dostosowującą w całej Unii liczbę uprawnień, które mają być wydane w ramach systemu unijnego na rok 2013, oraz uchylającą decyzję 2010/384/UE (2010/634/UE) (Dz. Urz. UE L 279 z 23.10.2010, str. 34);
   5) decyzję Komisji K (2011) 1983 wersja ostateczna z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie metodologii przejściowego przydziału instalacjom wytwarzającym energię elektryczną bezpłatnych uprawnień do emisji na mocy art. 10c ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE (decyzja niepublikowana);
   6) decyzję Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (2011/278/UE) (Dz. Urz. UE L 130 z 17.05.2011, str. 1, z późn. zm.);
   7) decyzję Komisji z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie ogólnounijnej ilości uprawnień, o której mowa w art. 3e ust. 3 lit. a–d dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (2011/389/UE) (Dz. Urz. UE L 173 z 01.07.2011, str. 13);
   8) decyzję Komisji z dnia 26 marca 2013 r. określającą roczne limity emisji państw członkowskich na lata 2013–2020 zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE (2013/162/UE) (Dz. Urz. UE L 90 z 28.03.2013, str. 106);
   9) decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 377/2013/UE z dnia 24 kwietnia 2013 r. wprowadzającą tymczasowe odstępstwa od dyrektywy 2003/87/WE ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 113 z 25.04.2013, str. 1);
   10) decyzję Komisji z dnia 5 września 2013 r. dotyczącą standardowego współczynnika wykorzystania zdolności produkcyjnych zgodnie z art. 18 ust. 2 decyzji 2011/278/UE (2013/447/UE) (Dz. Urz. UE L 240 z 07.09.2013, str. 23);
   11) decyzję Komisji z dnia 5 września 2013 r. dotyczącą krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (2013/448/UE) (Dz. Urz. UE L 240 z 07.09.2013, str. 27);
   12) decyzję Komisji z dnia 27 października 2014 r. ustalającą, zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, wykaz sektorów i podsektorów uważanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji na lata 2015–2019 (2014/746/UE) (Dz. Urz. UE L 308 z 29.10.2014, str. 114).

   I) Przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 31 lipca 2026 r. o zmianie ustaw w celu wsparcia zrównoważonego lotnictwa (Dz. U. poz. 1157), która weszła w życie z dniem 16 września 2026 r.

   II) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku I.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1.[4)] Ustawa określa zasady funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz mechanizmu kompensacji i redukcji emisji tych gazów dla lotnictwa międzynarodowego.

2. System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, zwany dalej „systemem", obejmuje emisję gazów cieplarnianych z:

1) instalacji;

2) operacji lotniczej.

2a.[5)] Mechanizm kompensacji i redukcji emisji gazów cieplarnianych dla lotnictwa międzynarodowego, zwany dalej „mechanizmem CORSIA", obejmuje emisję gazów cieplarnianych z operacji CORSIA.

3. Emisja gazów cieplarnianych z instalacji dotyczy:

1) dwutlenku węgla (CO_2);

2) podtlenku azotu (N_2O);

3) perfluorowęglowodorów (PFCs).

4.[6)] Emisja gazów cieplarnianych z operacji lotniczej i operacji CORSIA dotyczy dwutlenku węgla (CO_2).

5. Rodzaje działań prowadzonych w instalacjach wraz z wartościami progowymi odniesionymi do zdolności produkcyjnych tych instalacji i gazy cieplarniane przyporządkowane danemu działaniu, stanowiące kryteria uczestnictwa instalacji w systemie, określa załącznik nr 1 do ustawy.

Art. 2. System nie obejmuje emisji gazów cieplarnianych z:[7)]

1) instalacji lub jej części stosowanej do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów i procesów technologicznych oraz instalacji wykorzystującej wyłącznie biomasę;

2) instalacji spalania odpadów niebezpiecznych lub instalacji spalania odpadów komunalnych o całkowitej nominalnej mocy cieplnej niewiększej niż 20MW;

3) operacji lotniczej:

   a) wykonywanej wyłącznie w celu przewozu podczas oficjalnej misji panującego monarchy i członków jego najbliższej rodziny, szefów państw, szefów rządów i ministrów wchodzących w skład rządu państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli taki jej charakter został potwierdzony w planie lotu,

   b) wojskowej, wykonywanej przez wojskowe statki powietrzne, Służby Celno-Skarbowej, Policji, Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej, straży miejskiej i innych służb ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego,

   c) związanej z działaniami poszukiwawczo-ratowniczymi, przeciwpożarowej i gaśniczej, z pomocą humanitarną lub służb ratowniczych, jeżeli jest ona wykonywana na podstawie zezwolenia właściwego organu,

   d) wykonywanej zgodnie z przepisami dla lotów z widocznością (lot VFR), określonych w załączniku 2 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (Dz. U. z 1959 r. poz. 212, z późn. zm.[8)]),

   e) kończącej się na lotnisku, z którego wystartował statek powietrzny, i wykonywanej bez międzylądowania,

   f) szkoleniowej, wykonywanej wyłącznie w celu uzyskania licencji lub uzyskania uprawnień przez członków personelu lotniczego, jeżeli jest to potwierdzone w planie lotu, pod warunkiem że nie jest ona wykorzystywana do przewozu pasażerów ani ładunku lub do przebazowania statku powietrznego,

   g) wykonywanej wyłącznie w celu przeprowadzenia badań naukowych lub sprawdzenia, przetestowania lub przeprowadzenia procesu certyfikacji statku powietrznego lub urządzenia pokładowego lub naziemnego,

---

4) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 31 lipca 2026 r. o zmianie ustaw w celu wsparcia zrównoważonego lotnictwa (Dz. U. poz. 1157), która weszła w życie z dniem 16 września 2026 r.

5) Dodany przez art. 1 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

6) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

7) Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

8) Zmiany tekstu wymienionej konwencji zostały ogłoszone w Dz. U. z 1959 r. poz. 214, z 1963 r. poz. 137 i 138, z 1969 r. poz. 210 i 211, z 1976 r. poz. 130, 131, 188, 189, 227 i 228, z 1984 r. poz. 199 i 200, z 2000 r. poz. 446 i 447, z 2002 r. poz. 527 i 528, z 2003 r. poz. 700 i 701, z 2012 r. poz. 368, 369, 370 i 371 oraz z 2016 r. poz. 541.

h) wykonywanej przez statek powietrzny o maksymalnej certyfikowanej masie startowej poniżej 5700 kg,

i)[9] wykonywanej w ramach zobowiązań z tytułu wykonywania obowiązków użyteczności publicznej zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (Dz. Urz. UE L 293 z 31.10.2008, str. 3) na trasach w regionach najbardziej oddalonych określonych w art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE 2012 C/326, str. 47) lub na trasach, których oferowana zdolność przewozowa nie przekracza 50 000 miejsc rocznie,

j)[10] wykonywanej przez operatora statku powietrznego będącego przewoźnikiem lotniczym w rozumieniu art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2025 r. poz. 1431 i 1668 oraz z 2026 r. poz. 176, 607, 864 i 1157), który realizuje:

– mniej niż 243 operacje lotnicze w każdym z trzech kolejnych czteromiesięcznych okresów w roku kalendarzowym albo

– operacje lotnicze, z których łączna roczna wielkość emisji dwutlenku węgla (CO_2) wynosi mniej niż 10 000 Mg

– przy czym w wartościach tych uwzględnia się operacje lotnicze, o których mowa w lit. a oraz k,

k)[11] rozpoczynającej się na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i kończącej się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa należącego do Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) biomasie – rozumie się przez to biomasę, o której mowa w art. 3 pkt 21 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 2012/601 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 423 z 15.12.2020, str. 37), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/2066”;

2) biopaliwie – rozumie się przez to biopaliwo, o którym mowa w art. 3 pkt 23 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;

3) biopłynie – rozumie się przez to biopłyn, o którym mowa w art. 3 pkt 22 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;

3a) eksploatacji instalacji – rozumie się przez to użytkowanie instalacji zarówno w normalnym trybie działalności, jak i przy wydarzeniach nietypowych, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, a także utrzymywanie w sprawności tej instalacji;

4)[12] emisji – rozumie się przez to uwolnienie gazów cieplarnianych w wyniku eksploatacji instalacji lub wykonywania operacji lotniczej lub operacji CORSIA;

5) gazach cieplarnianych – rozumie się przez to:

a) gazy:

– dwutlenek węgla (CO_2),

– metan (CH_4),

– podtlenek azotu (N_2O),

– fluorowęglowodory (HFCs),

– perfluorowęglowodory (PFCs),

– sześciofluorek siarki (SF_6),

b) inne niż wymienione w lit. a gazowe składniki atmosfery zarówno naturalne, jak i antropogeniczne, które pochłaniają i reemitują promieniowanie podczerwone;

6) grupie kapitałowej – rozumie się przez to grupę kapitałową, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522, 640, 644 i 1206);

---

9) Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 4 lit. b tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

10) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. b tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

11) Dodana przez art. 1 pkt 4 lit. b tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

12) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

7) instalacji – rozumie się przez to stacjonarne urządzenie techniczne lub zespół takich urządzeń, w których są prowadzone jedno lub więcej działań określonych w załączniku nr 1 do ustawy oraz wszelkie inne czynności posiadające bezpośredni techniczny związek ze wskazanymi działaniami prowadzonymi w danym miejscu, które powodują emisję lub mają wpływ na jej wielkość;

8) instalacji nowej – rozumie się przez to instalację, która po raz pierwszy uzyskała zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych w okresie rozpoczynającym się 3 miesiące przed terminem przedłożenia wykazu, o którym mowa w art. 26d ust. 3, i kończącym się 3 miesiące przed terminem przedłożenia kolejnego wykazu;

9) instalacji wytwarzającej energię elektryczną – rozumie się przez to instalację, która po dniu 31 grudnia 2004 r. wytwarzała energię elektryczną przeznaczoną do sprzedaży osobom trzecim, i w której nie prowadzi się innych rodzajów działań określonych w załączniku nr 1 do ustawy niż spalanie paliw;

10) jednostce poświadczonej redukcji emisji – rozumie się przez to jednostkę poświadczonej redukcji emisji w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2026 r. poz. 526 i 1157);

11) jednostce redukcji emisji – rozumie się przez to jednostkę redukcji emisji w rozumieniu art. 2 pkt 14 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji;

11a)[13] kwalifikującym się paliwie lotniczym – rozumie się przez to kwalifikujące się paliwo lotnicze wymienione w załączniku do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2025/723 z dnia 6 lutego 2025 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady poprzez ustanowienie szczegółowych zasad corocznego obliczania różnic w cenie między kwalifikującymi się paliwami lotniczymi a naftą kopalną oraz przydzielania uprawnień w ramach EU ETS na wykorzystanie kwalifikujących się paliw lotniczych (Dz. Urz. UE L 2025/723 z 16.04.2025), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2025/723”;

12) okresie rozliczeniowym – rozumie się przez to okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz każdy następujący po nim dziesięcioletni okres;

12a)[14] operacji CORSIA – rozumie się przez to lot międzynarodowy w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/1879 z dnia 9 lipca 2024 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do obliczania wymogów dotyczących kompensacji do celów mechanizmu CORSIA (Dz. Urz. UE L 2024/1879 z 10.07.2024), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2024/1879”, z wyłączeniem lotu:

a) państwowego,

b) z pomocą humanitarną,

c) medycznego,

d) wojskowego,

e) przeciwpożarowego,

f) poprzedzającego lot z pomocą humanitarną, medyczny lub przeciwpożarowy lub następującego po nich, wykonywanego tym samym samolotem i wymaganego do przeprowadzenia tych działań humanitarnych, medycznych lub przeciwpożarowych lub do zmiany położenia samolotu po tych działaniach, aby mógł podjąć kolejne działania;

13)[15] operacji lotniczej – rozumie się przez to lot statku powietrznego, który rozpoczyna się lub kończy się na terytorium państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Konfederacji Szwajcarskiej;

13a)[16] operatorze CORSIA – rozumie się przez to podmiot, który użytkuje samolot w czasie wykonywania operacji CORSIA, albo właściciela tego samolotu, w przypadku gdy podmiot ten nie jest znany lub nie został wskazany przez właściciela samolotu, jeżeli:

a) posiada certyfikat upoważniający do wykonywania działalności gospodarczej z wykorzystaniem samolotów, o której mowa w art. 160 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, lub jest użytkownikiem statku powietrznego w rozumieniu art. 2 pkt 3 tej ustawy oraz

b) podczas tych operacji łączna roczna wielkość emisji dwutlenku węgla (CO_2) przekracza 10 000 Mg przy użytkowaniu samolotów o maksymalnej certyfikowanej masie startowej większej niż 5700 kg;

---

[13] Dodany przez art. 1 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
[14] Dodany przez art. 1 pkt 5 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
[15] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
[16] Dodany przez art. 1 pkt 5 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

14) operatorze statku powietrznego – rozumie się przez to podmiot, który użytkuje statek powietrzny w czasie wykonywania operacji lotniczej lub właściciela tego statku powietrznego w przypadku gdy podmiot ten nie jest znany lub nie został wskazany przez właściciela statku powietrznego, jeżeli:[17)]
   a) Rzeczpospolita Polska została dla tego operatora wskazana jako administrujące państwo członkowskie w rozporządzeniu Komisji Europejskiej wydanym w związku z art. 18a ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631), zwanej dalej „dyrektywą 2003/87/WE" lub
   b) posiada koncesję na podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie przewozu lotniczego, o której mowa w art. 164 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, lub
   c) posiada certyfikat upoważniający operatora statku powietrznego do wykonywania działalności gospodarczej przy użyciu statków powietrznych, o którym mowa w art. 160 ustawy określonej w lit. b, lub
   d) posiada upoważnienie dla przewoźnika lotniczego będącego przedsiębiorcą zagranicznym z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 192a ustawy określonej w lit. b, lub
   e) posiada zezwolenie dla obcych przewoźników lotniczych na wykonywanie przewozów lotniczych do lub z Rzeczypospolitej Polskiej wydane na podstawie art. 193 ustawy określonej w lit. b, lub
   f) jest użytkownikiem statku powietrznego w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy określonej w lit. b;

14a) paliwie z biomasy – rozumie się przez to paliwa z biomasy, o których mowa w art. 3 pkt 21a rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;

15) (uchylony)

16) prowadzącym instalację – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, która posiada tytuł prawny do władania instalacją w celu jej eksploatacji;

17) rejestrze Unii – rozumie się przez to rejestr Unii, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1122 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania rejestru Unii (Dz. Urz. UE L 177 z 02.07.2019, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 177 z 02.07.2019, str. 66), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1122";

17a)[18)] skutkach innych niż emisja dwutlenku węgla (CO_2) – rozumie się przez to skutki wprowadzenia do powietrza w wyniku spalania paliwa:
   a) tlenków azotu (NO_x),
   b) cząsteczek sadzy,
   c) utlenionych związków siarki (SO_x),
   d) pary wodnej (H_2O), w tym smug kondensacyjnych

   – w związku z wykonywaniem operacji lotniczej;

18) spalaniu – rozumie się przez to każde utlenianie paliwa, niezależnie od sposobu wykorzystania uzyskanej w tym procesie energii cieplnej, elektrycznej lub mechanicznej, oraz wszelkie inne bezpośrednio z tym związane czynności, w tym przemywanie gazów odlotowych;

19) statku powietrznym – rozumie się przez to statek powietrzny w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze;

20) (uchylony)[19)]

21) tytule prawnym – rozumie się przez to tytuł prawny, o którym mowa w art. 3 pkt 41 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.[20)]);

22) uprawnieniu do emisji – rozumie się przez to uprawnienie do wprowadzania do powietrza ekwiwalentu, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, dwutlenku węgla (CO_2) utworzone w ramach:
   a) systemu lub
   b) systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych Konfederacji Szwajcarskiej

   – które służy do rozliczania wielkości emisji w ramach każdego z tych systemów i którym można rozporządzać na zasadach określonych w ustawie;

---

17) Wprowadzenie do wyliczenia ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 5 lit. f ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

18) Dodany przez art. 1 pkt 5 lit. g ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

19) Przez art. 1 pkt 5 lit. h ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

20) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1080, 1812 i 1863 oraz z 2026 r. poz. 176, 426, 605, 607, 635, 912, 982 i 1157.

23)[21] weryfikatorze – rozumie się przez to:

a) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 94, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/2067", a w przypadkach, o których mowa w art. 6 ust. 2 i art. 8 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2025/927 z dnia 20 maja 2025 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego i uchylającego rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1603 (Dz. Urz. UE L 2025/927 z 31.07.2025), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2025/927" – akredytowaną także zgodnie z tymi przepisami,

b) osobę fizyczną, która uzyskała akredytację w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067, a w przypadkach, o których mowa w art. 6 ust. 2 i art. 8 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2025/927 – także akredytację, o której mowa w tych przepisach

– która przeprowadza odpowiednio weryfikację w rozumieniu art. 3 pkt 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067 albo weryfikację, o której mowa w art. 6 ust. 1 lub art. 8 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2025/927;

24) zakładzie – rozumie się przez to zakład, o którym mowa w art. 3 pkt 48 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;

25) zezwoleniu – rozumie się przez to decyzję zezwalającą na emisję gazów cieplarnianych z instalacji i określającą obowiązki prowadzącego instalację w zakresie monitorowania.

Art. 4. Minister właściwy do spraw klimatu:

1) jest organem właściwym do wykonywania zadań wynikających z:

a)[22] rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/2830 z dnia 17 października 2023 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady przez ustanowienie przepisów dotyczących harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 2023/2830 z 20.12.2023), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2023/2830",

b) rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067,

c) rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066,

d) rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122,

e) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/331",

f)[23] rozporządzenia Komisji (UE) 2025/927

– chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej;

2) pełni funkcję punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 70 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067;

3) prowadzi koordynację, o której mowa w art. 10 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.

Art. 5. 1. Organy Inspekcji Ochrony Środowiska, zwane dalej „organami Inspekcji", wykonują zadania dotyczące kontroli przestrzegania przepisów w zakresie emisji objętych systemem i emisji z operacji CORSIA oraz szacowania wielkości tych emisji oraz skutków innych niż emisja dwutlenku węgla (CO_2) z uwzględnieniem przepisów ustawy, z tym że:[24]

1) wojewódzki inspektor ochrony środowiska jest właściwy ze względu na:

a) miejsce wprowadzania do środowiska gazów cieplarnianych objętych systemem określone w pozwoleniu, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska – w sprawach wykonywania zadań związanych z emisją z instalacji,

---

[21] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 lit. i ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
[22] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
[23] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
[24] Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

b)[25] siedzibę lub miejsce zamieszkania operatora statku powietrznego lub operatora CORSIA na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w sprawach wykonywania zadań związanych z emisją z operacji lotniczych, ze skutkami innymi niż emisja dwutlenku węgla (CO_2) lub emisją z operacji CORSIA;

2)[26] Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska wykonuje zadania związane z emisją z operacji lotniczych oraz ze skutkami innymi niż emisja dwutlenku węgla (CO_2) – w przypadku operatorów statków powietrznych niemających siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2.[27] Polskie Centrum Akredytacji działające na podstawie ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2025 r. poz. 568) pełni funkcje krajowych jednostek akredytujących, o których mowa w art. 55 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067 oraz art. 6 ust. 2 i art. 8 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2025/927, i wykonuje zadania tych jednostek określone w tych rozporządzeniach.

Art. 6. Minister właściwy do spraw klimatu w sprawach rozstrzyganych na podstawie ustawy jest organem wyższego stopnia, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), w stosunku do:

1) marszałka województwa;

2) starosty;

3) regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

Art. 7. 1. Systemem administruje Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, zwany dalej „Krajowym ośrodkiem".

2. Dane osobowe przetwarzane w związku z administrowaniem systemem podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu polegającym co najmniej na:

1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie wydane przez administratora danych;

2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności.

Art. 7a. Ilekroć w ustawie jest mowa o obowiązku przekazywania, przedkładania, składania, sporządzania lub dołączania dokumentów, informacji, planów, sprawozdań, raportów lub wniosków na piśmie utrwalonym w postaci papierowej i w postaci elektronicznej, wymóg ten należy uznać za spełniony, jeżeli:

1) do pisma utrwalonego w postaci papierowej zostanie dołączona postać elektroniczna tego pisma umożliwiająca przetwarzanie zawartych w nim danych albo

2) pismo utrwalone w postaci elektronicznej opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym będzie miało formę umożliwiającą przetwarzanie zawartych w nim danych.

Rozdział 2
Zarządzanie rachunkami w rejestrze Unii

Art. 8. 1. Rejestr Unii działa na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1122.

2. Krajowy ośrodek pełni obowiązki krajowego administratora w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122 i zarządza zbiorem rachunków w rejestrze Unii podlegających jurysdykcji Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Prowadzący instalację jest obowiązany do posiadania w rejestrze Unii rachunku posiadania operatora, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.

4. Operator statku powietrznego jest obowiązany do posiadania w rejestrze Unii rachunku posiadania operatora statków powietrznych, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.

5. Krajowy ośrodek otwiera w rejestrze Unii rachunki, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1122, i zarządza nimi na zasadach określonych w tym rozporządzeniu i ustawie.

6. Uprawnienia do emisji utrzymywane na krajowych rachunkach posiadania stanowią własność Skarbu Państwa.

---

[25] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
[26] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. a tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
[27] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

7. Krajowy ośrodek wykonuje prawomocne orzeczenia sądów lub innych uprawnionych organów i ostateczne decyzje, których przedmiotem jest rozporządzanie uprawnieniami do emisji utrzymywanymi na rachunkach w rejestrze Unii podlegających jurysdykcji Rzeczypospolitej Polskiej lub ograniczenie prawa posiadacza rachunku do rozporządzania tymi uprawnieniami.

8. Krajowy ośrodek informuje posiadacza rachunku o wykonaniu orzeczenia lub decyzji, o których mowa w ust. 7, oraz wskazuje organ, który je wydał.

Art. 9. 1. Wniosek o otwarcie rachunku w rejestrze Unii odpowiada wymaganiom określonym w art. 13–16 oraz w art. 21 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.

2. Wniosek o otwarcie rachunku obrotowego w rejestrze Unii może złożyć:

1) osoba fizyczna posiadająca miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wpisana do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o której mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2026 r. poz. 30, 507 i 734),

2) osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego, o którym mowa w ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 869, z późn. zm.[28])

– będąca podatnikiem podatku od towarów i usług zarejestrowanym jako podatnik zgodnie z art. 96 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2026 r. poz. 1263 i 1270) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3.[29] Przynajmniej jedna osoba wskazana we wniosku o otwarcie rachunku obrotowego w rejestrze Unii jako upoważniony przedstawiciel, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, jest obowiązana posiadać miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Do wniosku o otwarcie rachunku w rejestrze Unii, oprócz dokumentów i informacji określonych w załącznikach III, IV i VI–VIII do rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, dołącza się dowód wniesienia opłaty za otwarcie rachunku.

5. (uchylony)

6. Wniosek o otwarcie i zamknięcie rachunku w rejestrze Unii składa się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, na formularzu dostępnym na stronie internetowej Krajowego ośrodka z zachowaniem wymagań, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1122.

7. Wniosek o aktualizację danych dotyczących rachunku w rejestrze Unii składa się zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 22 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122. Do wniosku o aktualizację stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1–3 i 6.

Art. 10. 1. Krajowy ośrodek informuje niezwłocznie, na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo na piśmie utrwalonym w postaci papierowej, podmiot ubiegający się o otwarcie rachunku w rejestrze Unii albo posiadacza rachunku w tym rejestrze o:

1) odmowie dokonania czynności przez Krajowy ośrodek w zakresie otwierania rachunku, aktualizacji danych dotyczących rachunku, zamykania rachunku w rejestrze Unii oraz zatwierdzania upoważnionego przedstawiciela, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 21 ust. 5, art. 22 ust. 3, art. 25 ust. 2 oraz art. 26 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122;

2) zawieszeniu dostępu upoważnionego przedstawiciela do rachunku w rejestrze Unii, o którym mowa w art. 30 ust. 1–5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122 oraz w art. 92a.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera:

1) oznaczenie podmiotu ubiegającego się o dokonanie czynności w rejestrze Unii;

2) określenie rodzaju czynności, której dokonania odmówiono, ze wskazaniem jej podstawy prawnej, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1122;

3) uzasadnienie odmowy dokonania czynności, o której mowa w ust. 1 pkt 1;

4) pouczenie o prawie i terminie wniesienia sprzeciwu od odmowy dokonania czynności, zgodnie z art. 19 ust. 4, art. 21 ust. 6 i art. 22 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, przez Krajowy ośrodek.

---

[28] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1556 i 1792 oraz z 2026 r. poz. 119, 176, 252, 346 i 644.

[29] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

3. Informacja, o której mowa w ust. 1 pkt 2, zawiera:

1) oznaczenie posiadacza rachunku w rejestrze Unii, którego dotyczy zawieszenie dostępu;

2) uzasadnienie zawieszenia dostępu;

3) pouczenie o prawie i terminie wniesienia sprzeciwu od zawieszenia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1–3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, zgodnie z art. 30 ust. 7 tego rozporządzenia.

4. Sprzeciw wraz z uzasadnieniem wnosi się za pośrednictwem Krajowego ośrodka do ministra właściwego do spraw klimatu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia informacji.

5. Termin do wniesienia sprzeciwu podlega przywróceniu, jeżeli podmiot ubiegający się o otwarcie rachunku w rejestrze Unii albo posiadacz rachunku w tym rejestrze uprawdopodobni, że uchybienie terminowi nastąpiło bez jego winy.

6. W przypadku gdy Krajowy ośrodek uzna sprzeciw w całości za uzasadniony, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania podejmuje czynność, której dokonania odmówił, albo przywraca dostęp upoważnionego przedstawiciela do rachunku w rejestrze Unii lub do procesów z tego rachunku.

7. W przypadku gdy Krajowy ośrodek nie uzna sprzeciwu w całości za uzasadniony, w terminie określonym w ust. 6, przekazuje sprzeciw do ministra właściwego do spraw klimatu.

8. Minister właściwy do spraw klimatu w terminie 30 dni od dnia otrzymania sprzeciwu wydaje decyzję o uwzględnieniu sprzeciwu w całości lub w części i nakazuje Krajowemu ośrodkowi dokonanie danej czynności albo przywrócenie dostępu albo wydaje decyzję o odmowie uwzględnienia sprzeciwu.

9. Kopię ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 8, minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Krajowemu ośrodkowi.

10. Krajowy ośrodek wykonuje decyzję o uwzględnieniu sprzeciwu w całości lub w części, w terminie 7 dni od dnia jej otrzymania.

Art. 11. 1. Krajowy ośrodek informuje Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwany dalej „Narodowym Funduszem”, o otwarciu oraz zamknięciu rachunku w rejestrze Unii w terminie do dnia 15 lutego roku następującego po roku, w którym nastąpiło otwarcie lub zamknięcie tego rachunku.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę podmiotu, któremu odpowiednio otwarto albo zamknięto rachunek w rejestrze Unii, oraz jego adres miejsca zamieszkania albo adres siedziby;

2) numer rachunku w rejestrze Unii, który odpowiednio otwarto albo zamknięto;

3) dzień odpowiednio otwarcia albo zamknięcia rachunku w rejestrze Unii;

4) jeżeli posiadacz rachunku w rejestrze Unii złożył wniosek o jego zamknięcie – datę złożenia tego wniosku.

Art. 12. 1. Krajowy ośrodek określa w regulaminie szczegółowe warunki techniczne otwierania rachunków w rejestrze Unii, zarządzania nimi oraz ich zamykania.

2. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, jest udostępniany na stronie internetowej Krajowego ośrodka.

Art. 13. 1. Za otwarcie rachunku w rejestrze Unii wnosi się opłatę w wysokości 2000 zł.

2. Posiadacz rachunku w rejestrze Unii wnosi, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, opłatę roczną w wysokości 500 zł, wskazując w tytule przelewu bankowego numer rachunku w rejestrze Unii, którego dotyczy wnoszona opłata.

3. Nie wnosi się opłaty za otwarcie rachunku i opłaty rocznej w przypadku krajowego rachunku posiadania.

4. Opłatę za otwarcie rachunku i opłatę roczną wnosi się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu. Opłaty stanowią przychód Narodowego Funduszu.

5. Opłaty rocznej nie wnosi się za rok, w którym wniesiono opłatę za otwarcie rachunku.

6. Obowiązek wniesienia opłaty rocznej ustaje, gdy emisja zostanie rozliczona zgodnie z art. 92 ust. 1 albo 5, a saldo rachunku jest zerowe, jednak niewcześniej niż w roku następującym po roku, w którym stwierdzono wygaśnięcie zezwolenia.

7. W przypadku rachunku innego niż rachunek posiadania operatora i rachunek posiadania operatora statków powietrznych obowiązek wniesienia opłaty rocznej ustaje w roku następującym po roku, w którym posiadacz rachunku w rejestrze Unii złożył do Krajowego ośrodka wniosek o jego zamknięcie, o ile saldo tego rachunku jest zerowe.

Art. 14. 1. Narodowy Fundusz przekazuje Krajowemu ośrodkowi w terminie do dnia 14 kwietnia każdego roku:

1) informację o wniesieniu opłaty rocznej zawierającą następujące dane:

   a) imię i nazwisko albo nazwę posiadacza rachunku oraz jego adres miejsca zamieszkania albo adres siedziby,

   b) numer rachunku w rejestrze Unii,

   c) wysokość wniesionej opłaty,

   d) datę wpływu opłaty na rachunek bankowy Narodowego Funduszu;

2) listę rachunków, za które opłata roczna nie została wniesiona.

2. W przypadku niewniesienia opłaty rocznej stosuje się przepis art. 30 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122. Przywrócenie dostępu do rachunku w rejestrze Unii następuje niezwłocznie po przekazaniu Krajowemu ośrodkowi dowodu wniesienia tej opłaty.

Rozdział 3

Rozporządzanie uprawnieniami do emisji utrzymywanymi na rachunkach w rejestrze Unii i przenoszenie tych uprawnień

Art. 15. 1. Uprawnieniami do emisji można swobodnie rozporządzać, chyba że przepisy ustawy lub przepisy Unii Europejskiej dotyczące handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych stanowią inaczej.

2. Czynności rozporządzające uprawnieniami do emisji mogą być dokonywane między osobami fizycznymi, osobami prawnymi lub jednostkami organizacyjnymi niebędącymi osobami prawnymi, które posiadają rachunek w rejestrze Unii.

Art. 16. 1. Uprawnienia do emisji utworzone w rejestrze Unii od dnia 1 stycznia 2013 r. są ważne bezterminowo.

2. Uprawnienia do emisji utworzone w rejestrze Unii od dnia 1 stycznia 2021 r. zawierają informację wskazującą, w którym dziesięcioletnim okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. zostały utworzone.

3. Uprawnienia do emisji, o których mowa w ust. 2, są ważne w odniesieniu do emisji, począwszy od pierwszego roku okresu, o którym mowa w tym przepisie.

Rozdział 4

Ogólne zasady przydzielania instalacjom uprawnień do emisji

Art. 17. 1. (uchylony)[30)]

2. Wykaz instalacji i liczba uprawnień do emisji przydzielanych na poszczególne okresy, o których mowa w art. 2 pkt 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, są ustalane na zasadach określonych w przepisach tego rozporządzenia i są ogłaszane na podstawie art. 26e ust. 3, art. 59 ust. 5 i art. 70a ust. 5.

3. Uprawnienia do emisji wydaje się w odniesieniu do każdej instalacji na dany rok w liczbie określonej w informacji, o której mowa w art. 64b ust. 8.

4. Uprawnienia do emisji wydaje się na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku. Prowadzącemu instalację, na którym spoczywa obowiązek, o którym mowa w art. 64 ust. 1 lub 2a, uprawnienia do emisji wydaje się po ogłoszeniu informacji, o której mowa w art. 64b ust. 8.

5.[31)] Krajowy ośrodek w terminie do dnia 31 lipca każdego roku przekazuje marszałkowi województwa informację o liczbie uprawnień do emisji:

1) wydanych w roku poprzednim na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii;

2) zwróconych w roku poprzednim na podstawie art. 18 ust. 2 przez prowadzącego instalację.

6. Informacja, o której mowa w ust. 5, zawiera:

1)[32)] imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację oraz jej oznaczenie;

2) (uchylony)[33)]

30) Przez art. 1 pkt 9 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
31) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
32) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. c tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
33) Przez art. 1 pkt 9 lit. c tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

3) w przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 1 – liczbę wydanych uprawnień do emisji ze wskazaniem roku, na który zostały przydzielone;

3a) w przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 2 – liczbę uprawnień do emisji zwróconych wraz ze wskazaniem roku, za który dokonano zwrotu;

4) datę wydania albo datę zwrotu uprawnień do emisji.

Art. 18. 1.[34)] Uprawnienia do emisji wydane na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii w liczbie większej niż ostateczna roczna liczba uprawnień do emisji lub dostosowana ostateczna roczna liczba uprawnień do emisji na dany rok, zwane dalej „nadmiarowo wydanymi uprawnieniami do emisji", podlegają zwrotowi.

2.[34)] Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do zwrotu nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji. Prowadzący instalację zwraca nadmiarowo wydane uprawnienia do emisji w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania.

3.[34)] Jeżeli prowadzący instalację nie zwróci nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji w terminie, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o prowadzącym instalację, który nie dopełnił obowiązku zwrotu.

4. Informacja, o której mowa w ust. 3, zawiera:

1)[35)] imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację, jego adres miejsca zamieszkania albo adres siedziby;

2) liczbę nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji, które nie zostały zwrócone.

5. Minister właściwy do spraw klimatu wydaje decyzję w sprawie zwrotu równowartości nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji, określając kwotę podlegającą zwrotowi oraz termin jej uiszczenia.

6. Przy obliczaniu kwoty podlegającej zwrotowi przyjmuje się jednostkową cenę uprawnienia do emisji, która odpowiada średniej cenie uprawnienia do emisji notowanej na giełdach ICE/ECX i EEX na rynku wtórnym spot w ostatnim dniu, w którym realizowany był obrót uprawnieniami do emisji, poprzedzającym dzień wydania decyzji, w przeliczeniu na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu poprzedzającym dzień wydania decyzji.

Art. 19. 1. Do kwoty, o której mowa w art. 18 ust. 5, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622, z późn. zm.[36)]).

2. Kwota, o której mowa w art. 18 ust. 5, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2026 r. poz. 268, 516, 739 i 1003).

3. Należności wnoszone w związku z obowiązkiem zwrotu kwoty, o której mowa w art. 18 ust. 5, stanowią dochód budżetu państwa.

Rozdział 5

(uchylony)

Rozdział 5a

Przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym 2021–2030 oraz w kolejnych okresach rozliczeniowych

Art. 26a. 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o wniosku o przydział uprawnień do emisji, rozumie się przez to wniosek o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

2. Uprawnienia do emisji dla instalacji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej są przydzielane na podstawie wniosku o przydział uprawnień do emisji.

Art. 26b. 1. Wniosek o przydział uprawnień do emisji składa się do Krajowego ośrodka co 5 lat, w terminie do 29 czerwca, na formularzu dostępnym na jego stronie internetowej, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej i w postaci elektronicznej.

2. Koszty weryfikacji raportu dotyczącego danych podstawowych, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, ponosi prowadzący instalację.

3. Jeżeli wniosek o przydział uprawnień do emisji nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do usunięcia braków w terminie niedłuższym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

---

34) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

35) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

36) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2026 r. poz. 825, 846, 875, 1098, 1154 i 1206.

Art. 26c. 1. Krajowy ośrodek sprawdza wniosek o przydział uprawnień do emisji w zakresie kompletności danych oraz zgodności z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 oraz z przepisami ustawy, a także z informacjami zawartymi w zezwoleniu, o którym mowa w art. 52 ust. 1, i pozwoleniach, o których mowa w art. 53 ust. 2 pkt 1.

2. Jeżeli wniosek o przydział uprawnień do emisji zawiera braki lub uchybienia, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do ich usunięcia w terminie niedłuższym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

Art. 26d. 1. Krajowy ośrodek przygotowuje projekt wykazu instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej na okres, na który przydzielane są uprawnienia.

2. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu projekt wykazu, o którym mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej wykaz instalacji, dla których jest planowany przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej, niepóźniej niż 15 miesięcy przed rozpoczęciem okresu, na który są przydzielane uprawnienia.

Art. 26e. 1. Krajowy ośrodek określa dla instalacji wstępną liczbę uprawnień do emisji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 i przekazuje informację o tej liczbie ministrowi właściwemu do spraw klimatu w celu zgłoszenia Komisji Europejskiej zgodnie z art. 14 ust. 5 tego rozporządzenia.

2. Po określeniu przez Komisję Europejską współczynnika, o którym mowa w art. 14 ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek oblicza ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji zgodnie z art. 16 ust. 8 tego rozporządzenia.

3. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji obliczoną zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

Rozdział 5b

Plan metodyki monitorowania

Art. 26f. 1. Prowadzący instalację nową, która kwalifikuje się do przydziału uprawnień do emisji, składa do organu właściwego do wydania zezwolenia do zatwierdzenia plan metodyki monitorowania, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, zwany dalej „planem metodyki monitorowania”.

2. Plan metodyki monitorowania składa się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej i w postaci elektronicznej. Plan metodyki monitorowania składa się w dwóch egzemplarzach, chyba że został złożony na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

3. Plan metodyki monitorowania składa się niepóźniej niż na 4 miesiące przed dniem rozpoczęcia normalnej działalności, o której mowa w art. 2 pkt 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

4. Organ właściwy do wydania zezwolenia przekazuje Krajowemu ośrodkowi plan metodyki monitorowania w celu wydania opinii. Opinia zawiera ocenę przedłożonego planu w zakresie zgodności z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, a także w zakresie kompletności i przejrzystości zawartych w nim informacji i danych.

5. Krajowy ośrodek wydaje opinię, o której mowa w ust. 4, w terminie 30 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku o jej wydanie, z zastrzeżeniem ust. 10.

6. Przy wydawaniu opinii, o której mowa w ust. 4, nie stosuje się przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

7. Jeżeli plan metodyki monitorowania nie spełnia wymagań określonych w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 lub zawiera niekompletne lub nieprzejrzyste informacje lub dane, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do poprawienia planu metodyki monitorowania lub do złożenia wyjaśnień w terminie niedłuższym niż 21 dni od dnia doręczenia wezwania i powiadamia o tym organ właściwy do wydania zezwolenia.

8. Prowadzący instalację składa poprawiony plan metodyki monitorowania lub wyjaśnienia do Krajowego ośrodka i organu właściwego do wydania zezwolenia.

9. Jeżeli pomimo złożenia poprawionego planu metodyki monitorowania lub złożenia wyjaśnień nadal nie jest on zgodny z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 lub zawiera niekompletne lub nieprzejrzyste informacje lub dane, przepisy ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.

10. Jeżeli w terminie 90 dni od dnia doręczenia Krajowemu ośrodkowi po raz pierwszy planu metodyki monitorowania plan ten nadal nie jest zgodny z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 lub zawiera niekompletne lub nieprzejrzyste informacje lub dane, Krajowy ośrodek w terminie 14 dni po upływie tego terminu wydaje opinię, o której mowa w ust. 4.

11. Organ właściwy do wydania zezwolenia w drodze decyzji:

1) zatwierdza plan metodyki monitorowania, gdy plan ten jest zgodny z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 oraz gdy plan metodyki monitorowania zawiera kompletne i przejrzyste informacje lub dane, albo

2) odmawia zatwierdzenia planu metodyki monitorowania, gdy plan ten jest niezgodny z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 albo gdy plan metodyki monitorowania zawiera niekompletne lub nieprzejrzyste informacje lub dane.

11a. Decyzja zatwierdzająca plan metodyki monitorowania zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację oraz oznaczenie jego adresu miejsca zamieszkania albo adresu siedziby;

2) adres zakładu, na terenie którego jest położona instalacja;

3) określenie rodzaju działania prowadzonego w instalacji;

4) wskazanie zatwierdzonej wersji planu metodyki monitorowania zgodnie z pkt 1 lit. b załącznika VI do rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 i daty rozpoczęcia stosowania zatwierdzanego planu.

11b. Plan metodyki monitorowania stanowi załącznik do decyzji zatwierdzającej ten plan.

12. Kopię decyzji, w której zatwierdza się plan metodyki monitorowania lub odmawia zatwierdzenia tego planu, organ właściwy do wydania zezwolenia przekazuje Krajowemu ośrodkowi, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Art. 26g. 1. Prowadzący instalację niezwłocznie zgłasza organowi właściwemu do wydania zezwolenia każdą planowaną zmianę zatwierdzonego planu metodyki monitorowania i informuje o tym Krajowy ośrodek.

2. W przypadku gdy planowana zmiana jest zmianą istotną w rozumieniu art. 9 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, prowadzący instalację jest obowiązany wystąpić do organu właściwego do wydania zezwolenia o zatwierdzenie istotnej zmiany planu metodyki monitorowania w terminie 21 dni od dnia zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Organ właściwy do wydania zezwolenia wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie zatwierdzenia planu metodyki monitorowania, jeżeli prowadzący instalację nie wystąpił o zatwierdzenie istotnej zmiany planu metodyki monitorowania w terminie, o którym mowa w ust. 2.

4. Zatwierdzenie istotnej zmiany planu metodyki monitorowania następuje w drodze zmiany decyzji, o której mowa w art. 26f ust. 11 pkt 1. Przepisy art. 26f ust. 2 i 4–12 stosuje się odpowiednio.

5. Organ właściwy do wydania zezwolenia może, na wniosek prowadzącego instalację lub z urzędu za jego zgodą, wydać nową decyzję zatwierdzającą plan metodyki monitorowania w celu ujednolicenia tekstu obowiązującego planu, z uwzględnieniem wszystkich zmian wprowadzonych do tego planu od dnia jego zatwierdzenia.

Rozdział 6
Przydział uprawnień do emisji w okresie rozliczeniowym 2013–2020 dla instalacji wytwarzających energię elektryczną

Art. 27. 1. W okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2013 r. instalacjom wytwarzającym energię elektryczną, które były eksploatowane najpóźniej w dniu 31 grudnia 2008 r., lub instalacjom wytwarzającym energię elektryczną, w przypadku których proces inwestycyjny został faktycznie rozpoczęty najpóźniej w tym dniu, mogą być przydzielone uprawnienia do emisji na zasadach określonych w niniejszym rozdziale.

2. Za dzień faktycznego rozpoczęcia procesu inwestycyjnego uznaje się dzień, w którym zostały podjęte prace przygotowawcze związane z tym procesem.

3. Uprawnienia do emisji przydzielone instalacji wytwarzającej energię elektryczną, w przypadku której proces inwestycyjny został faktycznie rozpoczęty najpóźniej w dniu 31 grudnia 2008 r., mogą zostać wydane tej instalacji od roku, w którym rozpoczęto eksploatację tej instalacji. Nie wydaje się uprawnień do emisji przydzielonych instalacji na lata poprzedzające rok, w którym rozpoczęto eksploatację instalacji. Uprawnienia, które nie zostały wydane instalacji wytwarzającej energię elektryczną do roku rozpoczęcia eksploatacji, zostają sprzedane w drodze aukcji po zakończeniu roku, w którym powinny były zostać wydane tej instalacji, niepóźniej jednak niż do dnia 31 grudnia 2019 r.

3a. Prowadzący instalację wytwarzającą energię elektryczną, w przypadku której proces inwestycyjny został faktycznie rozpoczęty najpóźniej w dniu 31 grudnia 2008 r., jest obowiązany niezwłocznie poinformować, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, ministra właściwego do spraw klimatu o braku możliwości rozpoczęcia eksploatacji tej instalacji przed upływem roku kalendarzowego, do którego został przypisany przydział uprawnień. W przypadku przedłożenia powyższej informacji uprawnienia do emisji są kierowane do aukcji na zasadach określonych w ust. 3 zdanie drugie.

4. Prowadzący instalację wytwarzającą energię elektryczną, w przypadku której proces inwestycyjny został faktycznie rozpoczęty najpóźniej w dniu 31 grudnia 2008 r., przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu i Krajowemu ośrodkowi informację o oddaniu instalacji do użytkowania, w terminie 14 dni od dnia oddania tej instalacji do użytkowania.

Art. 28. 1. Wartość uprawnień do emisji wydanych instalacjom wytwarzającym energię elektryczną na zasadach określonych w niniejszym rozdziale stanowi wartość pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwanej dalej „pomocą publiczną".

2. Prowadzący instalację wytwarzającą energię elektryczną, któremu wydano uprawnienia do emisji na zasadach określonych w niniejszym rozdziale, jest beneficjentem pomocy publicznej.

Art. 29. 1. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wykaz instalacji wytwarzających energię elektryczną, o których mowa w art. 27 ust. 1, wraz z liczbą uprawnień do emisji planowanych do przydzielenia danej instalacji na każdy rok okresu rozliczeniowego 2013–2020, kierując się decyzją Komisji Europejskiej z dnia 13 lipca 2012 r. C(2012) 4609 final. dotyczącą wniosku zgłoszonego przez Polskę na podstawie art. 10c ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji na modernizację wytwarzania energii elektrycznej oraz decyzją Komisji Europejskiej z dnia 22 stycznia 2014 r. C(2013) 6648 final. – Odstępstwo na podstawie art. 10c dyrektywy 2003/87/WE w sprawie handlu emisjami – bezpłatne uprawnienia dla wytwórców energii elektrycznej, w których Komisja Europejska zaakceptowała złożony przez Rzeczpospolitą Polską wniosek dotyczący przydziału uprawnień do emisji instalacjom wytwarzającym energię elektryczną w okresie rozliczeniowym 2013–2020, a także powszechnym charakterem tego wykazu.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera listę instalacji wytwarzających energię elektryczną, które kwalifikują się do przydziału uprawnień do emisji, wraz z liczbą uprawnień do emisji planowanych do przydzielenia danej instalacji na każdy rok okresu rozliczeniowego 2013–2020, ustaloną przez ministra właściwego do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii, zgodnie z decyzją Komisji nr K (2011) 1983 z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie metodologii przejściowego przydziału instalacjom wytwarzającym energię elektryczną bezpłatnych uprawnień do emisji na mocy art. 10c ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE oraz z uwzględnieniem wytycznych zawartych w Komunikacie Komisji – Wytyczne w zakresie nieobowiązkowego stosowania art. 10c dyrektywy 2003/87/WE (2011/C 99/03) (Dz. Urz. UE C 99 z 31.03.2011, str. 9), zwanym dalej „Komunikatem Komisji nr 2011/C 99/03", na podstawie:

1) zweryfikowanych emisji w latach 2005–2007 lub

2) wskaźnika wydajności ex ante.

Art. 30. 1. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski" krajowy plan inwestycyjny sporządzony przez ministra właściwego do spraw energii na podstawie informacji przekazanych przez podmioty realizujące zadania inwestycyjne z uwzględnieniem potrzeby modernizacji i poprawy infrastruktury, wspierania czystych technologii, a także dywersyfikacji struktury energetycznej i źródeł dostaw, zatwierdzony przez Komisję Europejską w decyzjach, o których mowa w art. 29 ust. 1, niezwłocznie po jego zatwierdzeniu przez Komisję Europejską, uwzględniając poufność informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2026 r. poz. 85).

2. Krajowy plan inwestycyjny, o którym mowa w ust. 1, zawiera wykaz zadań inwestycyjnych, z określeniem dla każdego zadania inwestycyjnego w szczególności:

1) podmiotów podejmujących poszczególne zadania inwestycyjne;

2) okresu realizacji poszczególnych zadań inwestycyjnych oraz przewidywanych terminów zakończenia realizacji tych zadań inwestycyjnych;

3) kwoty kosztów inwestycyjnych planowanych do poniesienia w poszczególnych latach;

4) wyodrębnionej kwoty kosztów inwestycyjnych planowanych do poniesienia na dostosowanie instalacji do przepisów w zakresie emisji przemysłowych, z wyjątkiem kosztów sfinansowanych ze źródeł, stanowiących pomoc publiczną;

5) wyodrębnionej kwoty kosztów inwestycyjnych planowanych do poniesienia na dostosowanie do przepisów w zakresie odnawialnych źródeł energii, z wyjątkiem kosztów sfinansowanych ze źródeł stanowiących pomoc publiczną;

6) wyodrębnionej kwoty kosztów inwestycyjnych planowanych do sfinansowania ze środków krajowych i Unii Europejskiej, które stanowią pomoc publiczną.

Art. 31. 1. Podmiotem realizującym zadanie inwestycyjne może być:

1) prowadzący instalację wytwarzającą energię elektryczną lub

2) grupa kapitałowa, do której należy prowadzący instalację wytwarzającą energię elektryczną, lub

3) operator systemu dystrybucyjnego lub operator systemu przesyłowego, w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43, 516, 607 i 900).

2. W przypadku zadania inwestycyjnego realizowanego przez grupę kapitałową wyznacza się podmiot odpowiedzialny za realizację obowiązków sprawozdawczych wynikających z ustawy.

3. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym, który w związku z realizacją tego zadania ponosi koszty inwestycyjne w celu ich zbilansowania z wartością uprawnień do emisji planowanych do przydzielenia instalacji wytwarzającej energię elektryczną, podlega obowiązkom wynikającym z przepisów ustawy.

Art. 32. 1. Zadania inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym są realizowane zgodnie z zatwierdzonymi wskaźnikami zgodności.

2. Przez wskaźniki zgodności rozumie się parametry służące wykazaniu, że zadanie inwestycyjne jest realizowane zgodnie z zasadami określonymi w Komunikacie Komisji nr 2011/C 99/03.

3. Wskaźniki zgodności określa załącznik nr 2 do ustawy.

4. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym składa do ministra właściwego do spraw klimatu, niepóźniej niż w terminie 3 miesięcy przed dniem rozpoczęcia realizacji zadania inwestycyjnego, wniosek o zatwierdzenie odpowiedniego dla realizacji danego zadania inwestycyjnego wskaźnika lub wskaźników zgodności.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera w szczególności:

1) charakterystykę zadania inwestycyjnego;

2) proponowany wskaźnik lub wskaźniki zgodności oraz ich wartość:

   a) przed rozpoczęciem realizacji zadania,

   b) po zakończeniu realizacji zadania.

6. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Krajowemu ośrodkowi wniosek, o którym mowa w ust. 4, w celu wydania opinii na temat prawidłowości doboru wskaźnika lub wskaźników zgodności proponowanych w tym wniosku. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu opinię w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku. Przy zasięganiu opinii przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, sporządza się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, za pomocą formularza, według wzoru określonego na podstawie art. 36 ust. 6 pkt 1.

8. Minister właściwy do spraw klimatu, w drodze decyzji:

1) zatwierdza proponowany we wniosku wskaźnik lub wskaźniki zgodności dla danego zadania inwestycyjnego lub

2) odmawia zatwierdzenia proponowanego wskaźnika lub wskaźników zgodności w przypadku gdy:

   a) co najmniej jeden wskaźnik nie został dobrany prawidłowo dla realizacji danego zadania inwestycyjnego lub

   b) dobrany wskaźnik lub wskaźniki zgodności wskazują, że realizacja zadania nie przyniesie efektu ekologicznego, lub

   c) zadanie inwestycyjne, dla którego został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 4, nie jest adekwatne w stosunku do zadania ujętego w krajowym planie inwestycyjnym.

8a. W przypadku zbycia tytułu prawnego do instalacji nabywca tytułu prawnego jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o przeniesienie decyzji, o której mowa w ust. 8, w terminie 30 dni od dnia nabycia tytułu prawnego do instalacji.

9. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu poświadczenie osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności, w terminie 3 miesięcy od dnia sporządzenia tego poświadczenia, chyba że poświadczenie to sporządza minister właściwy do spraw klimatu.

10. Poświadczenie osiągnięcia każdego z zatwierdzonych wskaźników zgodności sporządza:

1) minister właściwy do spraw klimatu w zakresie:

   a) sieci przesyłowych i dystrybucyjnych elektroenergetycznych,

   b) sieci przesyłowych gazowych,

   c) sieci ciepłowniczych

   – w formie zaświadczenia;

2) weryfikator w zakresie mocy osiągalnej, emisyjności, redukcji emisyjności lub w zakresie zastosowanego paliwa – w formie opinii.

11. Poświadczenie osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności sporządza się niezwłocznie po zakończeniu realizacji zadania inwestycyjnego.

12. Poświadczenie osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności w zakresie mocy osiągalnej, emisyjności, redukcji emisyjności lub w zakresie zastosowanego paliwa sporządza się, uwzględniając dane z 12 miesięcy, licząc od dnia zakończenia realizacji zadania inwestycyjnego, niezwłocznie po upływie tego okresu.

13. Koszty sporządzenia poświadczenia osiągnięcia każdego z zatwierdzonych wskaźników zgodności ponosi podmiot realizujący zadanie inwestycyjne.

Art. 33. 1. Realizacja zadań inwestycyjnych ujętych w krajowym planie inwestycyjnym, stanowiących roboty budowlane w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2026 r. poz. 524, 605, 646 i 1161) podlega kontroli przez organy nadzoru budowlanego.

2. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne składa wniosek o przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 1, nierzadziej niż raz w okresie sprawozdawczym.

3. Kontrola, o której mowa w ust. 1, obejmuje sprawdzenie zgodności wykonywanych robót budowlanych z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane i jest prowadzona na zasadach określonych w przepisach tej ustawy.

Art. 34. 1. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym, w terminie do dnia 30 września każdego roku, przedkłada Krajowemu ośrodkowi sprawozdanie rzeczowo-finansowe z realizacji zadania inwestycyjnego za okres sprawozdawczy, zwane dalej „sprawozdaniem rzeczowo-finansowym”, wraz z opinią biegłego rewidenta, o której mowa w art. 36 ust. 2.

2. Sprawozdania rzeczowo-finansowego nie składa się, jeżeli w okresie sprawozdawczym nie poniesiono żadnych kosztów inwestycyjnych. W takim przypadku podmiot realizujący zadanie inwestycyjne przedkłada Krajowemu ośrodkowi odpowiednią informację w terminie, o którym mowa w ust. 1. Informacja zawiera również szczegółowe dane o wykorzystaniu nadwyżki kosztów inwestycyjnych, o których mowa w art. 38 ust. 3. Informację składa się na formularzu według wzoru określonego na podstawie art. 36 ust. 6 pkt 4.

2a. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym w terminie, o którym mowa w ust. 1, przedkłada Krajowemu ośrodkowi zbiorcze zestawienie instalacji otrzymujących uprawnienia do emisji, zwane dalej „zbiorczym zestawieniem”. Zbiorcze zestawienie składa się na formularzu według wzoru określonego na podstawie art. 36 ust. 6 pkt 6. Zbiorcze zestawienie zawiera w szczególności dane identyfikujące podmiot realizujący zadanie inwestycyjne, informacje o kosztach poniesionych w związku z realizacją zadania inwestycyjnego, informacje o instalacjach, którym zostaną wydane uprawnienia do emisji, oraz informacje o liczbie uprawnień do emisji.

3. Jeżeli przyczyną nieponiesienia kosztów inwestycyjnych jest wstrzymanie realizacji zadania inwestycyjnego, podmiot realizujący to zadanie informuje ministra właściwego do spraw klimatu o przyczynach wstrzymania oraz planowanym terminie wznowienia realizacji zadania inwestycyjnego w terminie, o którym mowa w ust. 1.

4. Jeżeli w okresie sprawozdawczym podmiot realizujący zadanie inwestycyjne nie poniósł żadnych kosztów inwestycyjnych i nie wykorzystano nadwyżki kosztów inwestycyjnych, o których mowa w art. 38 ust. 3, wydanie uprawnień do emisji planowanych do przydzielenia na kolejny rok okresu rozliczeniowego zawiesza się, niedłużej jednak niż na 4 lata okresu rozliczeniowego.

5. Niezłożenie sprawozdania rzeczowo-finansowego za pięć kolejnych okresów sprawozdawczych jest równoznaczne z zaprzestaniem realizacji zadania inwestycyjnego.

6. (uchylony)

7. Uprawnienia, których wydanie uległo zawieszeniu, podlegają wydaniu, jeżeli podmiot realizujący zadanie inwestycyjne złoży sprawozdanie rzeczowo-finansowe wykazujące poniesienie kosztów inwestycyjnych kwalifikowanych do zbilansowania z wartością planowanych do przydzielenia uprawnień do emisji, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ust. 1.

8. (uchylony)

9. Krajowy ośrodek sprawdza, czy zbiorcze zestawienie oraz zweryfikowane sprawozdanie rzeczowo-finansowe nie zawierają braków lub uchybień. W przypadku stwierdzenia braków lub uchybień Krajowy ośrodek wyznacza termin na ich usunięcie.

10. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie do dnia 30 listopada każdego roku:

1) sprawdzone zweryfikowane sprawozdania rzeczowo-finansowe oraz informację, o której mowa w ust. 2;

2) sprawdzone zbiorcze zestawienia;

3) listę podmiotów, które realizują zadania inwestycyjne i które w terminie nie przedłożyły zweryfikowanego sprawozdania rzeczowo-finansowego albo informacji, o której mowa w ust. 2;

4) listę podmiotów, które złożyły zweryfikowane sprawozdania rzeczowo-finansowe i wobec których nie minął termin na usunięcie braków lub uchybień, o których mowa w ust. 9;

5) listę podmiotów, wobec których upłynął termin na usunięcie braków lub uchybień, o których mowa w ust. 9.

11. Krajowy ośrodek, niezwłocznie po upływie terminu, o którym mowa w ust. 10, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu:

1) zbiorcze zestawienia oraz zweryfikowane sprawozdania rzeczowo-finansowe, zawierające braki lub uchybienia, których nie usunięto w terminie, o którym mowa w ust. 9;

2) listę podmiotów, które w terminie, o którym mowa w ust. 9, usunęły braki lub uchybienia, złożone przez nie zbiorcze zestawienia oraz zweryfikowane sprawozdania rzeczowo-finansowe.

12. Jeżeli braki lub uchybienia w zbiorczym zestawieniu lub w zweryfikowanym sprawozdaniu rzeczowo-finansowym nie zostały usunięte w terminie, o którym mowa w ust. 9, minister właściwy do spraw klimatu wydaje decyzję o odmowie wydania uprawnień do emisji planowanych do przydzielenia instalacji w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ust. 1 na dany rok okresu rozliczeniowego. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

13. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, wykaże, że nieusunięcie braków lub uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 9, nastąpiło wskutek zdarzeń lub okoliczności, którym podmiot ten nie mógł zapobiec, i jednocześnie usunie te braki lub uchybienia, minister właściwy do spraw klimatu umarza postępowanie, o którym mowa w ust. 12.

14. Okresem sprawozdawczym jest okres rozpoczynający się z dniem 1 lipca i kończący się dnia 30 czerwca następnego roku.

15. Sprawozdanie rzeczowo-finansowe sporządza się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej i w postaci elektronicznej na formularzu według wzoru określonego na podstawie art. 36 ust. 6 pkt 2.

16. Sprawozdanie rzeczowo-finansowe zawiera w szczególności:

1) charakterystykę zadania inwestycyjnego z podaniem zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności, o których mowa w art. 32 ust. 8;

2) harmonogram rzeczowo-finansowy realizacji zadania inwestycyjnego;

3) zestawienie planowanych źródeł finansowania zadania inwestycyjnego, w tym źródeł finansowania ze środków krajowych i Unii Europejskiej, stanowiących pomoc publiczną;

4) zestawienie rzeczowych elementów zadania inwestycyjnego zrealizowanych w okresie sprawozdawczym;

5) zestawienie poniesionych kosztów inwestycyjnych netto, tj. kosztów pomniejszonych o wartość podatku od towarów i usług, przed potrąceniem innych podatków i opłat, z wyszczególnieniem kosztów:

   a) związanych ze spełnieniem obowiązków wynikających z przepisów dotyczących emisji przemysłowych, z wyjątkiem kosztów sfinansowanych ze źródeł stanowiących pomoc publiczną,

   b) związanych ze spełnieniem obowiązków wynikających z przepisów dotyczących promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, z wyjątkiem kosztów sfinansowanych ze źródeł stanowiących pomoc publiczną,

   c) sfinansowanych ze źródeł stanowiących pomoc publiczną;

6) informacje o wykorzystaniu nadwyżki kosztów inwestycyjnych, o których mowa w art. 38 ust. 3;

7) zestawienie protokołów z kontroli realizacji zadania inwestycyjnego przeprowadzonych przez organy nadzoru budowlanego w okresie sprawozdawczym, z uwzględnieniem uwag i zastrzeżeń organów przeprowadzających kontrolę oraz sposobu realizacji zaleceń pokontrolnych;

8) wartość kosztów inwestycyjnych poniesionych na realizację zadania inwestycyjnego kwalifikowanych do zbilansowania z wartością planowanych do przydzielenia uprawnień do emisji;

9) wykaz instalacji wytwarzających energię elektryczną, którym zostaną wydane uprawnienia do emisji w związku z poniesieniem kosztów inwestycyjnych na realizację danego zadania, wraz z liczbą uprawień do emisji dla poszczególnych instalacji.

17. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne przechowuje dokumentację związaną z realizacją tego zadania przez okres 10 lat od dnia wydania uprawnień do emisji na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii oraz udostępnia tę dokumentację na wezwanie ministra właściwego do spraw klimatu.

18. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne dokonuje aktualizacji harmonogramu rzeczowo-finansowego, w przypadku zmian w realizacji tego zadania, które będą miały wpływ na termin zakończenia jego realizacji.

Art. 35. 1. Koszty inwestycyjne poniesione na realizację zadań inwestycyjnych związanych ze spełnieniem obowiązków wynikających z przepisów dotyczących promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, z wyjątkiem kosztów sfinansowanych ze źródeł stanowiących pomoc publiczną, mogą zostać wykorzystane do zbilansowania z wartością planowanych do przydzielenia uprawnień do emisji po przekroczeniu przez Rzeczpospolitą Polską 15 % krajowego celu ogólnego w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto. Udział energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto ustala się na podstawie wyników badań statystycznych statystyki publicznej gromadzonych zgodnie z przepisami wydawanymi na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 851).

2. Koszty inwestycyjne wyraża się w złotych w cenach z 2010 r. z uwzględnieniem wskaźników cen nakładów inwestycyjnych ustalanych na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanego na podstawie art. 15 ust. 5b ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 554, 779, 846, 912 i 1123) za rok poprzedzający koniec okresu sprawozdawczego.

3. Koszty inwestycyjne ponoszone w walutach obcych podlegają przeliczeniu na złote zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

Art. 36. 1. Sprawozdanie rzeczowo-finansowe jest weryfikowane przez biegłego rewidenta, o którym mowa w ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1891 oraz z 2026 r. poz. 640, 644 i 1206).

2. Biegły rewident w ramach weryfikacji sprawozdania rzeczowo-finansowego sporządza opinię, w której poświadcza wysokość poniesionych kosztów inwestycyjnych kwalifikowanych do zbilansowania z wartością planowanych do przydzielenia uprawnień do emisji, z uwzględnieniem realizacji rzeczowych elementów zadania inwestycyjnego.

3. Kosztami inwestycyjnymi kwalifikowanymi do zbilansowania z wartością planowanych do przydzielenia uprawnień do emisji są koszty inwestycyjne netto poniesione na realizację zadania inwestycyjnego ujętego w krajowym planie inwestycyjnym pomniejszone o wartość kosztów finansowanych ze źródeł stanowiących pomoc publiczną, a także o wartość finansowanych z innych źródeł kosztów poniesionych w związku ze spełnianiem obowiązków wynikających z przepisów dotyczących emisji przemysłowych oraz przepisów dotyczących promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 1. Przez koszty inwestycyjne netto należy rozumieć koszty pomniejszone o wartość podatku od towarów i usług, ale przed potrąceniem innych podatków i opłat.

3a. Kwota kosztów inwestycyjnych poniesionych na realizację danego zadania inwestycyjnego ujętego w krajowym planie inwestycyjnym kwalifikowanych do zbilansowania z wartością planowanych do przydzielenia uprawnień do emisji nie może przekroczyć całkowitej kwoty kosztów inwestycyjnych planowanej do poniesienia na to zadanie inwestycyjne według krajowego planu inwestycyjnego, pomniejszonej o kwoty kosztów określonych w art. 30 ust. 2 pkt 4–6.

4. Opinia biegłego rewidenta sporządzona w języku polskim jest składana wraz z tłumaczeniem tej opinii przez tłumacza przysięgłego na język angielski. Opinię biegłego rewidenta sporządza się na formularzu według wzoru określonego na podstawie ust. 6 pkt 3.

5. Koszty weryfikacji sprawozdania rzeczowo-finansowego oraz koszty tłumaczenia opinii biegłego rewidenta przez tłumacza przysięgłego ponosi podmiot realizujący zadanie inwestycyjne.

6. Minister właściwy do spraw klimatu określi i zamieści w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra wzory:

1) formularza wniosku o zatwierdzenie odpowiedniego dla realizacji danego zadania inwestycyjnego wskaźnika lub wskaźników zgodności, o których mowa w art. 32 ust. 4,

2) formularza sprawozdania rzeczowo-finansowego,

3) formularza opinii biegłego rewidenta, o której mowa w ust. 2,

4) formularza informacji, o której mowa w art. 34 ust. 2,

5) formularza informacji, o której mowa w art. 38 ust. 6a,

6) formularza zbiorczego zestawienia,

7) formularza korekty wartości wydanych uprawnień do emisji, o której mowa w art. 40a ust. 4

– z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia jednolitego standardu przekazywanych informacji, specyfiki zadań inwestycyjnych ujętych w krajowym planie inwestycyjnym oraz potrzeby prawidłowego monitorowania ich realizacji, a także potrzeby zapewnienia zgodności pomocy publicznej z warunkami jej dopuszczalności.

Art. 37. 1. Zadania inwestycyjne realizowane przez operatora systemu przesyłowego gazowego albo systemu przesyłowego elektroenergetycznego mogą być współfinansowane przez prowadzącego instalację wytwarzającą energię elektryczną lub grupę kapitałową, do której należy prowadzący instalację wytwarzającą energię elektryczną.

2. Prowadzący instalację wytwarzającą energię elektryczną lub grupa kapitałowa, do której należy prowadzący instalację wytwarzającą energię elektryczną, za współfinansowanie, o którym mowa w ust. 1, uzyskuje uprawnienia do emisji wydane w związku z rozliczeniem kosztów inwestycyjnych poniesionych na realizację zadania inwestycyjnego.

3. Operator systemu przesyłowego ogłasza na swojej stronie internetowej ogólne warunki współfinansowania zadania inwestycyjnego oraz zamieszcza wzór umowy na współfinansowanie tego zadania.

4. Ogólne warunki współfinansowania zadania inwestycyjnego określają w szczególności przedmiot zadania inwestycyjnego ujętego w krajowym planie inwestycyjnym wraz z harmonogramem realizacji tego zadania.

5. Operator systemu przesyłowego gazowego albo systemu przesyłowego elektroenergetycznego po zawarciu umowy na współfinansowanie jest obowiązany niezwłocznie przekazać kopię tej umowy ministrowi właściwemu do spraw klimatu.

Art. 38. 1. Uprawnienia do emisji są wydawane instalacjom wytwarzającym energię elektryczną w liczbie stanowiącej równowartość poświadczonej w sprawozdaniu rzeczowo-finansowym wysokości poniesionych kosztów inwestycyjnych kwalifikowanych do zbilansowania z wartością uprawnień do emisji, jednak niewiększej niż liczba uprawnień do emisji planowanych do przydzielenia tej instalacji na dany rok w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ust. 1.

2. Wartość uprawnień do emisji, które mają być wydane na dany rok, ustala się na podstawie jednostkowej ceny uprawnienia do emisji określonej w Komunikacie Komisji nr 2011/C 99/03 według kursu euro, który wyniósł 4 zł.

3. W przypadku gdy poświadczona w sprawozdaniu rzeczowo-finansowym wysokość poniesionych kosztów inwestycyjnych kwalifikowanych do zbilansowania z wartością uprawnień do emisji jest wyższa niż wartość uprawnień do emisji planowanych do przydzielenia instalacji na dany rok w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ust. 1, nadwyżka kosztów inwestycyjnych może zostać wykorzystana do zbilansowania z wartością uprawnień do emisji w następnych latach okresu rozliczeniowego, jednak niepóźniej niż do dnia 28 lutego 2020 r.

4. W przypadku gdy poświadczona w sprawozdaniu rzeczowo-finansowym wysokość poniesionych kosztów inwestycyjnych kwalifikowanych do zbilansowania z wartością uprawnień do emisji jest niższa niż wartość uprawnień do emisji planowanych do przydzielenia instalacji na dany rok w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ust. 1, uprawnienia do emisji, w liczbie która stanowi różnicę między liczbą uprawnień do emisji planowaną do przydzielenia na dany rok a liczbą uprawnień do emisji wydanych w tym roku instalacji, przenosi się na następne lata, niedłużej jednak niż na 4 lata i niepóźniej niż do dnia 28 lutego 2020 r.

5. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne jest obowiązany przedłożyć ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, o terminie zaprzestania realizacji tego zadania albo o terminie jego zakończenia, niepóźniej niż po upływie 21 dni od dnia zaprzestania realizacji zadania inwestycyjnego albo dnia jego zakończenia.

6. (uchylony)

6a. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o zmianie mocy wytwórczej instalacji wytwarzającej energię elektryczną w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia realizacji zadania. Informację przedkłada się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

7. (uchylony)

Art. 39. 1. Łączna wartość pomocy publicznej udzielonej w formie uprawnień do emisji na realizację danego zadania inwestycyjnego wraz z inną pomocą publiczną i pomocą *de minimis* nie może przekroczyć 100 % wartości kosztów kwalifikowanych.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. (uchylony)

Art. 40. 1. Minister właściwy do spraw klimatu wydaje decyzję w sprawie zwrotu przez beneficjenta pomocy publicznej równowartości uprawnień do emisji wydanych w związku z realizacją danego zadania inwestycyjnego, określając kwotę podlegającą zwrotowi wraz z terminem jej zwrotu, w przypadku gdy podmiot realizujący zadanie inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym:

1) nie osiągnął zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności określonych w decyzji, o której mowa w art. 32 ust. 8, lub

2) otrzymał decyzję odmawiającą zatwierdzenia proponowanego wskaźnika lub wskaźników zgodności, lub

3) nie złożył wniosku, o którym mowa w art. 32 ust. 4, lub

4) zaprzestał realizacji tego zadania, lub

5) otrzymał uprawnienia do emisji, których równowartość wraz z inną pomocą publiczną i pomocą *de minimis* powoduje przekroczenie, o którym mowa w art. 39 ust. 1.

2. Minister właściwy do spraw klimatu wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, także w przypadku gdy wartość wydanych uprawnień do emisji w związku z realizacją zadania inwestycyjnego, którego realizacji zaprzestano albo którego realizacja nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności, jest wyższa niż wysokość kosztów inwestycyjnych kwalifikowanych do zbilansowania poniesionych w związku z realizacją innych zadań inwestycyjnych, o których mowa w art. 40a ust. 1.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, beneficjent pomocy publicznej zwraca równowartość uprawnień do emisji stanowiących różnicę pomiędzy wydanymi a zbilansowanymi uprawnieniami do emisji.

4. Kwota podlegająca zwrotowi stanowi równowartość uprawnień do emisji podlegających zwrotowi obliczoną przy uwzględnieniu jednostkowej ceny uprawnienia do emisji, która odpowiada średniej cenie uprawnienia do emisji notowanej na giełdach ICE/ECX i EEX na rynku wtórnym spot w ostatnim dniu, w którym realizowany był obrót uprawnieniami do emisji, poprzedzającym dzień wydania uprawnień do emisji na rachunek prowadzącego instalację, powiększoną o odsetki, o których mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 248 z 24.09.2015, str. 9), obliczone z zastosowaniem stopy zwrotu pomocy określonej zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 140 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.[37]) – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 4, str. 3) w przeliczeniu na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu poprzedzającym dzień wydania decyzji.

5. Należności wnoszone w związku z obowiązkiem zwrotu kwoty, o której mowa w ust. 4, stanowią dochód budżetu państwa.

6. Do kwoty, o której mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

7. Kwota, o której mowa w ust. 4, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 40a. 1. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne, którego realizacji zaprzestano albo którego realizacja nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności, może wystąpić do ministra właściwego do spraw klimatu z wnioskiem o wyrażenie zgody na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi na realizację innych zadań inwestycyjnych ujętych w krajowym planie inwestycyjnym.

[37] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 302 z 01.11.2006, str. 10, Dz. Urz. UE L 407 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 313 z 22.11.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 81 z 27.03.2009, str. 15, Dz. Urz. UE L 308 z 24.11.2009, str. 5, Dz. Urz. UE L 109 z 12.04.2014, str. 14, Dz. Urz. UE L 325 z 10.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 51 z 26.02.2016, str. 1 i Dz. Urz. UE L 327 z 02.12.2016, str. 19.

2. Wniosek zawiera:

1) przyczyny zaprzestania realizacji zadania inwestycyjnego albo nieosiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności;

2) liczbę oraz wartość wydanych uprawnień do emisji w związku z realizacją zadania inwestycyjnego, którego realizacji zaprzestano albo którego realizacja nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności, w podziale na poszczególne okresy sprawozdawcze oraz instalacje;

3) liczbę oraz wartość wydanych uprawnień do emisji, które będą bilansowane kosztami inwestycyjnymi innych zadań inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, w podziale na poszczególne okresy sprawozdawcze oraz instalacje.

3. Wartość wydanych uprawnień do emisji, o których mowa w ust. 2 pkt 3, ustala się w sposób określony w art. 38 ust. 2.

4. W celu zbilansowania wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją innych zadań inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, podmiot realizujący zadanie inwestycyjne dołącza do wniosku zweryfikowane sprawozdanie rzeczowo-finansowe albo korektę wartości wydanych uprawnień do emisji bilansowanych kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją innych zadań inwestycyjnych ujętych w krajowym planie inwestycyjnym oraz zbiorcze zestawienie lub jego korektę. Korektę wartości wydanych uprawnień do emisji sporządza się na formularzu według wzoru określonego na podstawie art. 36 ust. 6 pkt 7.

5. Minister właściwy do spraw klimatu wyraża, w drodze decyzji, zgodę na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez ten podmiot innych zadań inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1.

6. W przypadku złożenia wniosku postępowanie, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lub 4, zawiesza się do dnia rozstrzygnięcia wniosku.

7. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 5, postępowanie, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lub 4, umarza się.

8. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 5, minister właściwy do spraw klimatu przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej oraz Krajowemu ośrodkowi kopie dokumentów, o których mowa w ust. 4.

9. Umorzenie postępowania, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lub 4, nie stanowi przeszkody do wszczęcia nowego postępowania w tym przedmiocie w przypadku, gdy:

1) podmiot realizujący inne zadanie inwestycyjne, o którym mowa w ust. 1, zaprzestanie jego realizacji lub nie osiągnie zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności w odniesieniu do nowego zadania inwestycyjnego lub

2) Komisja Europejska wyrazi sprzeciw wobec zbilansowania wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez ten podmiot innych zadań inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1.

10. W przypadku o którym mowa w ust. 9 pkt 2, minister właściwy do spraw klimatu stwierdza wygaśnięcie decyzji, o której mowa w ust. 5.

Art. 40b. Na wniosek podmiotu realizującego więcej niż jedno zadanie inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym minister właściwy do spraw klimatu może, uwzględniając charakter zadania inwestycyjnego ujętego w krajowym planie inwestycyjnym, którego dotyczy wniosek, oraz efekt ekologiczny wynikający z realizacji zadań inwestycyjnych przez wnioskodawcę, wyrazić zgodę na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją innych zadań inwestycyjnych ujętych w krajowym planie inwestycyjnym. Przepisy art. 40a stosuje się odpowiednio.

Art. 41. 1. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej w celu akceptacji wykaz instalacji wytwarzających energię elektryczną wraz z liczbą uprawnień do emisji, które są planowane do wydania tym instalacjom w danym roku okresu rozliczeniowego.

2. Minister właściwy do spraw klimatu, po zaakceptowaniu przez Komisję Europejską wykazu, o którym mowa w ust. 1, ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra informację o liczbie uprawnień do emisji, które w danym roku okresu rozliczeniowego zostaną wydane instalacjom wytwarzającym energię elektryczną.

3. Uprawnienia do emisji wydaje się na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii w liczbie określonej w informacji, o której mowa w ust. 2.

Art. 42. 1. Krajowy ośrodek sporządza corocznie raport z realizacji zadań inwestycyjnych na podstawie danych i informacji zawartych w sprawozdaniach rzeczowo-finansowych i przekazuje go ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie do dnia 30 listopada każdego roku.

2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii zatwierdza raport z realizacji zadań inwestycyjnych ujętych w krajowym planie inwestycyjnym.

3. Minister właściwy do spraw klimatu przedkłada raport, o którym mowa w ust. 2, Komisji Europejskiej.

4. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza raport, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając poufność informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra.

Art. 43. Krajowy ośrodek przekazuje sprawozdania albo informacje, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 500) na zasadach i w trybie przepisów wydanych na podstawie art. 32 ust. 11 i art. 35 pkt 1 tej ustawy.

Art. 44. Minister właściwy do spraw klimatu może przedłożyć Komisji Europejskiej na 2 lata przed zakończeniem okresu rozliczeniowego wniosek o wydłużenie okresu, w którym mogą być przydzielone uprawnienia do emisji na zasadach określonych w niniejszym rozdziale.

Rozdział 7
(uchylony)[38)]

Rozdział 7a[39)]
Przydział uprawnień do emisji w związku z wykorzystaniem kwalifikujących się paliw lotniczych w latach 2024–2030

Art. 48a. 1. Operator statku powietrznego wykonujący zarobkowe przewozy lotnicze może wystąpić z wnioskiem o przydział uprawnień do emisji w związku z wykorzystaniem w poprzednim roku kalendarzowym kwalifikującego się paliwa lotniczego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do Krajowego ośrodka na formularzu raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 82.

Art. 48b. 1. Uprawnień do emisji w związku z wykorzystaniem kwalifikującego się paliwa lotniczego nie przydziela się w odniesieniu do emisji z operacji lotniczych, które nie podlegają obowiązkowi rozliczenia wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 2.

2. Uprawnienia do emisji przydzielone w związku z wykorzystaniem kwalifikującego się paliwa lotniczego dotyczą operacji lotniczych wykonywanych w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2030 r.

Art. 48c. 1. Krajowy ośrodek określa liczbę uprawnień do emisji w związku z wykorzystaniem kwalifikującego się paliwa lotniczego w odniesieniu do operatora statku powietrznego wykonującego zarobkowe przewozy lotnicze zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2025/723 i przekazuje informację o tej liczbie ministrowi właściwemu do spraw klimatu w celu jej zgłoszenia Komisji Europejskiej.

2. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Krajowemu ośrodkowi informację o zaakceptowanej przez Komisję Europejską ostatecznej liczbie uprawnień do emisji, o których mowa w ust. 1, albo o potrzebie zastosowania współczynnika redukcji przydziału, o którym mowa w art. 6 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2025/723.

3. W przypadku zastosowania współczynnika redukcji przydziału, o którym mowa w art. 6 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2025/723, Krajowy ośrodek oblicza ostateczną liczbę uprawnień do emisji, o których mowa w ust. 1, i przekazuje informację o tej liczbie ministrowi właściwemu do spraw klimatu w celu jej zgłoszenia Komisji Europejskiej.

4. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra informację o ostatecznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych wykonującym zarobkowe przewozy lotnicze w związku z wykorzystaniem kwalifikującego się paliwa lotniczego na dany rok kalendarzowy.

Art. 48d. Operator statku powietrznego wykonujący zarobkowe przewozy lotnicze, który otrzymał przydział uprawnień do emisji w związku z wykorzystaniem kwalifikującego się paliwa lotniczego, zapewnia widoczność wsparcia zgodnie z art. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2025/723.

---

38) Rozdział uchylony przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

39) Rozdział dodany przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Rozdział 8

Aukcje uprawnień do emisji

Art. 49. 1.[40)] Liczbę uprawnień do emisji przeznaczonych do sprzedaży w drodze aukcji określa i ogłasza Komisja Europejska, zgodnie z art. 10–12 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2830.

2. Środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji stanowią dochód budżetu państwa.

2a. Środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 27 ust. 3 zdanie drugie, przekazuje się w wysokości:

1) 20 % na wyodrębnione subkonto, o którym mowa w art. 23 ust. 1a ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji;

2) 80 % do Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z późn. zm.[41)]).

2b.[42)] Środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji w wysokości:

1) 24 800 000 zł w roku 2025,

2) 34 000 000 zł w roku 2026,

3) 30 800 000 zł w roku 2027,

4) 29 300 000 zł w roku 2028,

5) 33 000 000 zł w roku 2029,

6) 33 800 000 zł w roku 2030,

7) 33 900 000 zł w roku 2031,

8) 33 900 000 zł w roku 2032,

9) 34 600 000 zł w roku 2033,

10) 35 400 000 zł w roku 2034 i każdym kolejnym roku

– stanowią przychód Narodowego Funduszu.

2c. 25 % środków uzyskanych ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, z wyłączeniem środków, o których mowa w ust. 2a, i po wyłączeniu środków pieniężnych przeznaczonych na dodatki osłonowe, o których mowa w art. 16 ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2026 r. poz. 77), począwszy od dnia 1 stycznia 2020 r., niewięcej niż 1766,9 mln zł w 2020 r. i niewięcej niż 988,18 mln zł w 2021 r., przekazuje się do Funduszu Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807).

2d. Środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji przekazuje się na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu w wysokości:

1) 4 000 000 zł w roku 2021;

2) 6 000 000 zł w roku 2022;

3) 8 000 000 zł rocznie w latach 2023–2030.

2e. W roku 2022 środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, z wyłączeniem środków przekazywanych na podstawie ust. 2c i 2d, środków, o których mowa w ust. 2b, oraz środków przekazywanych na podstawie art. 15 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. poz. 202, z późn. zm.[43)]), podlegają przekazaniu do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.[44)]), do wysokości 10 000 000 000 zł.

---

40) Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 13 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

41) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495 i 1532, z 2021 r. poz. 1093, z 2022 r. poz. 202, 1477, 1692, 2243 i 2687, z 2023 r. poz. 1785 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 859 i 1831.

42) W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 2025 r. o zmianie ustawy o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1863), która weszła w życie z dniem 13 stycznia 2026 r.

43) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1477, 1692, 1723, 2127 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 2760.

44) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368, z 2022 r. poz. 64, 202, 1561, 1692, 1730, 1967, 2127, 2236 i 2687, z 2023 r. poz. 295, 556, 803, 1641, 1785 i 2760, z 2024 r. poz. 834, 859, 1089 i 1831 oraz z 2026 r. poz. 160 i 635.

2f. W roku 2023 środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, z wyłączeniem środków przekazywanych na podstawie ust. 2c i 2d oraz środków, o których mowa w ust. 2b, mogą zostać przekazane w całości lub w części przez ministra właściwego do spraw klimatu, na wniosek Rady Ministrów, do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw. O terminie przekazania środków minister właściwy do spraw klimatu informuje ministra właściwego do spraw budżetu niepóźniej niż 14 dni przed datą przekazania środków.

2g. Środki, o których mowa w ust. 2f, nie stanowią dochodu budżetu państwa.

3.[45)] Zasady sprzedaży uprawnień do emisji w drodze aukcji określa rozporządzenie Komisji (UE) 2023/2830.

4.[46)] Krajowy ośrodek pełni funkcję prowadzącego aukcję w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2830.

5. Uprawnienia właścicielskie Skarbu Państwa w stosunku do uprawnień do emisji sprzedawanych w drodze aukcji wykonuje minister właściwy do spraw klimatu.

6. Środki pieniężne uzyskane z aukcji uprawnień do emisji w danym roku kalendarzowym, lub ich równowartość, przeznacza się przynajmniej na jeden spośród następujących celów:[47)]

1) redukcję emisji gazów cieplarnianych, w tym przez wkład na rzecz Globalnego Funduszu Efektywności Energetycznej oraz Energii Odnawialnej oraz na rzecz Funduszu Adaptacyjnego wprowadzonego w życie na konferencji w sprawie zmian klimatu w Poznaniu (COP 14 i COP/MOP 4), adaptację do skutków zmian klimatu oraz finansowanie prac badawczo-rozwojowych oraz projektów demonstracyjnych w zakresie zmniejszenia emisji i adaptacji do skutków zmian klimatu, w tym udział w inicjatywach realizowanych w ramach europejskiego strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych i Europejskich Platform Technologicznych;

2)[48)] rozwój energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz rozwój elektroenergetycznych sieci przesyłowych w celu realizacji zobowiązania Unii Europejskiej dotyczącego energii ze źródeł odnawialnych oraz założeń dotyczących połączeń międzysystemowych, jak również rozwój innych technologii przyczyniających się do przejścia do bezpiecznej i zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej oraz pomoc w realizacji zobowiązania Unii Europejskiej dotyczącego zwiększenia efektywności energetycznej do poziomu ustalonego w przepisach prawa Unii Europejskiej, w tym w wytwarzaniu energii elektrycznej przez prosumentów energii odnawialnej i społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej;

3)[48)] unikanie wylesiania, wspieranie ochrony i odtwarzania torfowisk, lasów i innych ekosystemów lądowych lub morskich, w tym środki przyczyniające się do ich ochrony i renaturalizacji oraz lepszego zarządzania nimi, zwłaszcza w odniesieniu do chronionych obszarów morskich, a także środki mające na celu zwiększenie zalesiania i ponownego zalesiania sprzyjających różnorodności biologicznej, w tym w krajach rozwijających się, które ratyfikowały Porozumienie paryskie do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r., przyjęte w Paryżu dnia 12 grudnia 2015 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 36), oraz środki mające na celu transfer technologii i ułatwienie adaptacji do niekorzystnych skutków zmian klimatu w tych krajach;

4)[48)] pochłanianie dwutlenku węgla (CO_2) przez lasy i gleby w państwach członkowskich Unii Europejskiej;

5)[48)] bezpieczne dla środowiska wychwytywanie i geologiczne składowanie dwutlenku węgla (CO_2), w szczególności pochodzącego z elektrowni opalanych stałym paliwem kopalnym oraz z sektorów i podsektorów przemysłu, również w krajach trzecich, a także innowacyjne technologie usuwania dwutlenku węgla (CO_2), w tym bezpośrednie wychwytywanie go z powietrza i składowanie;

6)[48)] inwestowanie w formy transportu, które przyczyniają się w znacznym stopniu do dekarbonizacji sektora transportu, oraz w przyspieszenie przechodzenia na takie formy transportu, w tym rozwój:

   a) przyjaznych dla klimatu kolejowych przewozów pasażerskich i towarowych oraz usług i technologii autobusowych,

   b) środków służących dekarbonizacji sektora morskiego, w tym poprawie efektywności energetycznej statków i portów, oraz rozwój innowacyjnych technologii i infrastruktury w tym sektorze,

   c) zrównoważonych paliw alternatywnych, takich jak wodór i amoniak, które są produkowane ze źródeł odnawialnych, oraz bezemisyjnych technologii napędu,

---

45) Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 13 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

46) Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 13 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

47) Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 lit. d tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

48) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 lit. d tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

d) środków służących dekarbonizacji portów lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1804 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych i uchylenia dyrektywy 2014/94/UE (Dz. Urz. UE L 234 z 22.09.2023, str. 1, z późn. zm.) oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2405 z dnia 18 października 2023 r. w sprawie zapewnienia równych warunków działania dla zrównoważonego transportu lotniczego (ReFuelEU Aviation) (Dz. Urz. UE L 2023/2405 z 31.10.2023, z późn. zm.);

7) finansowanie badań i rozwoju w zakresie efektywności energetycznej oraz czystych technologii w sektorach objętych systemem;

8)[49] działania służące zwiększeniu efektywności energetycznej systemów ciepłowniczych i izolacji budynków oraz wspieranie systemów ciepłowniczych i chłodniczych wykorzystujących odnawialne źródła energii lub wspieranie gruntownej i stopniowej gruntownej renowacji budynków, w szczególności renowacji budynków o najgorszej charakterystyce energetycznej;

8a)[50] udzielanie wsparcia finansowego w celu uwzględnienia aspektów społecznych w gospodarstwach domowych o niskich i średnich dochodach, w tym przez zmniejszenie obciążeń podatkowych i ukierunkowane obniżki ceł i opłat od energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii;

8b)[50] finansowanie krajowych programów dywidend klimatycznych o potwierdzonym pozytywnym wpływie na środowisko udokumentowanym w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 50 ust. 1;

9) (uchylony)

10) pokrywanie wydatków administracyjnych związanych z administrowaniem systemem przez Krajowy ośrodek oraz wydatków administracyjnych związanych z wykonywaniem przez Narodowy Fundusz zadań, o których mowa w art. 50e ust. 2;

11) finansowanie działań w związku ze zmianami klimatu, w tym działań związanych z przystosowaniem się do skutków tych zmian, w państwach trzecich wrażliwych na skutki zmian klimatu;

12)[51] wspieranie, we współpracy z partnerami społecznymi, nabywania umiejętności i poszukiwania nowych miejsc pracy przez pracowników w celu niwelowania skutków przejścia do gospodarki niskoemisyjnej, w szczególności w regionach, których najbardziej dotyczy transformacja miejsc pracy, a także inwestowanie w podnoszenie kwalifikacji i przekwalifikowanie pracowników, na których transformacja może mieć wpływ, w tym pracowników w transporcie morskim;

13)[52] ograniczenie rezydualnego ryzyka ucieczki emisji w sektorach, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 z dnia 10 maja 2023 r. ustanawiającego mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO_2 (Dz. Urz. UE L 130 z 16.05.2023, str. 130, z późn. zm.), oraz wspieranie transformacji i propagowanie dekarbonizacji.

6a. (uchylony)[53]

7. Za realizację zasady wyrażonej w ust. 6 uznaje się również stosowanie polityk wsparcia podatkowego lub finansowego oraz polityk regulacyjnych wywierających wpływ na wsparcie finansowe działań wymienionych w ust. 6.

Art. 50. 1.[54] Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych przygotowuje corocznie sprawozdanie dotyczące wykorzystania w poprzedzającym roku kalendarzowym środków z aukcji, lub ich równowartości, przeznaczonych na cele lub polityki, o których mowa w art. 49 ust. 6 i 7, z zachowaniem wymagań określonych w art. 19 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1, z późn. zm.), określając w stosownych przypadkach, jakie dochody zostały wykorzystane i jakie działania zostały podjęte w celu wdrożenia zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, przedłożonego zgodnie z art. 9 tego rozporządzenia, oraz terytorialnego planu sprawiedliwej transformacji przygotowanego zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1056 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiającego Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji (Dz. Urz. UE L 231 z 30.06.2021, str. 1, z późn. zm.).

---

[49] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 lit. d tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
[50] Dodany przez art. 1 pkt 13 lit. d tiret czwarte ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
[51] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 lit. d tiret piąte ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
[52] Dodany przez art. 1 pkt 13 lit. d tiret szóste ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
[53] Przez art. 1 pkt 13 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
[54] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2. Minister właściwy do spraw klimatu uzgadnia sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, z członkami Rady Ministrów i przedstawia je do akceptacji Radzie Ministrów. Po zaakceptowaniu sprawozdania przez Radę Ministrów, minister właściwy do spraw klimatu przekazuje sprawozdanie, w terminie do dnia 31 lipca każdego roku, Komisji Europejskiej.

3.[55)] W przypadku gdy wysokość wydatkowanych środków z aukcji, lub ich równowartości, zgodnie ze sprawozdaniem, o którym mowa w ust. 1, nie osiągnęła poziomu wynikającego z art. 49 ust. 6 i 7, Rada Ministrów wskaże, w drodze uchwały, do końca roku kalendarzowego, w którym przedłożono to sprawozdanie, cele spośród wymienionych w art. 49 ust. 6, na które w kolejnych latach zostaną wydatkowane środki konieczne do osiągnięcia tego poziomu, biorąc pod uwagę potrzeby związane z redukcją emisji gazów cieplarnianych i ochroną środowiska.

4. (uchylony)[56)]

Rozdział 8a

Krajowy system wdrażania Funduszu Modernizacyjnego

Art. 50a. 1. W ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego przeznacza się środki uzyskane z funduszu modernizacyjnego, o którym mowa w art. 10d dyrektywy 2003/87/WE, zwanego dalej „Funduszem Modernizacyjnym”, na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej przez:

1) wspieranie inwestycji w wytwarzanie i wykorzystywanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych lub

2) wspieranie inwestycji w magazynowanie energii i modernizację sieci energetycznych, w tym rurociągów należących do systemów ciepłowniczych lub sieci przesyłu energii elektrycznej, oraz zwiększanie połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, lub

3) wspieranie, we współpracy z partnerami społecznymi w regionach uzależnionych od stałych paliw kopalnych, sprawiedliwych przemian mających na celu ułatwienie pracownikom zmiany miejsca zatrudnienia oraz zdobywanie nowych i specjalistycznych umiejętności, wspieranie edukacji oraz inicjatyw zatrudnieniowych, a także nowych inicjatyw gospodarczych działających na zasadzie startup, lub

4) wspieranie inwestycji w efektywność energetyczną, w tym w sektorach transportu, budownictwa, rolnictwa i odpadów.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą być również przeznaczane na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji innych niż wymienione w ust. 1, mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej.

3. Co najmniej 70 % środków, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na realizację inwestycji, o których mowa w ust. 1.

4. Środków, o których mowa w ust. 1, nie przeznacza się na dofinansowanie inwestycji związanych z wytwarzaniem energii przy wykorzystaniu stałych paliw kopalnych.

Art. 50b. Środki, o których mowa w art. 50a ust. 1, są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu, zwany dalej „rachunkiem Funduszu Modernizacyjnego”.

Art. 50c. 1. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2, są realizowane w ramach programów priorytetowych Narodowego Funduszu.

2. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 1, mogą uzyskać dofinansowanie ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego w wysokości do 100 % kosztów realizacji inwestycji kwalifikujących się do dofinansowania, określonych w programach priorytetowych, o których mowa w ust. 1.

3. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 2, mogą uzyskać dofinansowanie ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego w wysokości do 70 % kosztów realizacji inwestycji kwalifikujących się do dofinansowania, określonych w programach priorytetowych, o których mowa w ust. 1. Pozostałe koszty tych inwestycji nie mogą być finansowane ze środków publicznych.

Art. 50d. 1. Organem doradczym ministra właściwego do spraw klimatu w zakresie funkcjonowania Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego jest Rada Konsultacyjna Funduszu Modernizacyjnego.

2. Do zakresu działania Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego należy wyrażanie stanowiska wobec przedkładanych ministrowi właściwemu do spraw klimatu projektów programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1. Rada Konsultacyjna wyraża stanowisko w formie uchwały.

3. W skład Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego wchodzi po jednym przedstawicielu wyznaczonym przez:

[55)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

[56)] Przez art. 1 pkt 14 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

1) ministra właściwego do spraw aktywów państwowych;
2) ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa;
3) ministra właściwego do spraw energii;
4) ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
5) ministra właściwego do spraw gospodarki;
6) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej;
7) ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej;
8) ministra właściwego do spraw klimatu;
9) ministra właściwego do spraw pracy;
10) ministra właściwego do spraw rolnictwa;
11) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
12) ministra właściwego do spraw środowiska;
13) ministra właściwego do spraw transportu;
14) ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej;
15) Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej.

4. W pracach Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego bierze udział, w charakterze obserwatora, bez prawa głosu, przedstawiciel Krajowego operatora Funduszu Modernizacyjnego, zwanego dalej „Operatorem Funduszu”.

5. Minister, który kieruje więcej niż jednym działem administracji rządowej wymienionym w ust. 3, wyznacza do udziału w pracach Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego jednego przedstawiciela.

6. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze zarządzenia, organizację i tryb działania Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego.

7. Wydatki związane z obsługą Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego są finansowane ze środków budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw klimatu.

Art. 50e. 1. Krajowym systemem wdrażania Funduszu Modernizacyjnego zarządza Operator Funduszu.

2. Wykonywanie zadań Operatora Funduszu powierza się Narodowemu Funduszowi.

3. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Radę Nadzorczą Narodowego Funduszu należy:

1) zatwierdzanie list programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1;
2) ustalanie kryteriów wyboru inwestycji dofinansowywanych ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego;
3) ustalanie zasad udzielania i umarzania pożyczek oraz trybu i zasad udzielania i rozliczania dotacji, przyznanych ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego.

4. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Zarząd Narodowego Funduszu należy:

1) przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu wykazu, o którym mowa w art. 50p ust. 1;
2) sporządzanie list programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1, oraz przedstawianie tych list w celu uzgodnienia ministrowi właściwemu do spraw klimatu;
3) opracowywanie, przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu w celu uzgodnienia oraz przyjmowanie programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1;
4) zatwierdzanie regulaminów naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego;
5) przedstawianie Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i komitetowi inwestycyjnemu, o którym mowa w art. 10d ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, zwanemu dalej „Komitetem Inwestycyjnym”, programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1;
6) składanie do Europejskiego Banku Inwestycyjnego wniosków o wypłatę środków z Funduszu Modernizacyjnego na dofinansowanie realizacji inwestycji.

5. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Biuro Narodowego Funduszu należy konsultowanie i wdrażanie programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1, a także prowadzenie działalności promocyjnej i informacyjnej oraz monitorowanie inwestycji w ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego, w szczególności przez:

1) opracowywanie regulaminu naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz organizowanie naboru i oceny tych wniosków;

2) podejmowanie czynności prowadzących do zawarcia umów o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego;

3) nadzorowanie wdrażania i realizacji inwestycji, dokonywanie oceny uzyskanych w wyniku ich realizacji efektów ekologicznych oraz sprawowanie kontroli nad wykorzystaniem środków Funduszu Modernizacyjnego przez podmioty, które zawarły umowę o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego, zwane dalej „beneficjentami”;

4) opracowywanie i przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu projektu sprawozdania, o którym mowa w art. 50m ust. 1;

5) organizowanie pomocy technicznej dla podmiotów zainteresowanych uzyskaniem dofinansowania ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego;

6) prowadzenie działalności promocyjnej i informacyjnej o Krajowym systemie wdrażania Funduszu Modernizacyjnego;

7) monitorowanie:

   a) osiągniętych efektów związanych z uniknięciem lub redukcją emisji gazów cieplarnianych w ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego,

   b) wydatkowania przez beneficjentów środków uzyskanych z rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz postępów w realizacji inwestycji dofinansowanych z tych środków;

8) prowadzenie wykazu inwestycji dofinansowanych ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego;

9) przeprowadzanie konsultacji społecznych w sprawie projektów programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1;

10) występowanie do Europejskiego Banku Inwestycyjnego o udzielenie informacji na temat kwoty środków uzyskanych z Funduszu Modernizacyjnego zapisanej na rachunku Europejskiego Banku Inwestycyjnego na dofinansowanie realizacji inwestycji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

11) przekazywanie Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu informacji lub dokumentów, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1001 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 107), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2020/1001”, niezbędnych do oceny inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2;

12) przedstawianie odpowiednio Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu oraz Komitetowi Inwestycyjnemu dowodów, oświadczeń oraz informacji dotyczących spełnienia warunków, o których mowa w art. 6 ust. 7 i art. 7 ust. 7 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001;

13) informowanie Komisji Europejskiej o wstrzymanej inwestycji, o której mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, i występowanie o zmianę decyzji o wypłacie środków na podstawie art. 10 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001;

14) przechowywanie dokumentów i informacji, o których mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.

6. Monitorowaniem, o którym mowa w ust. 5 pkt 7 lit. a, obejmuje się okres do 5 lat kalendarzowych następujących po roku, w którym zakończono realizację inwestycji, albo po roku, w którym dokonano ostatniej płatności w odniesieniu do inwestycji, w przypadku gdy płatność ta została dokonana po jej zakończeniu.

Art. 50f. Minister właściwy do spraw klimatu sprawuje nadzór nad wykonywaniem zadań przez Operatora Funduszu.

Art. 50g. 1. Dofinansowania realizacji inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2, ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego dokonuje się w formach określonych w art. 411 ust. 1 pkt 1 lub 2, ust. 10 lub 10f ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska lub w sposób określony w art. 410c tej ustawy.

2. W zakresie, w jakim dofinansowanie stanowi pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zastosowanie mają szczegółowe warunki udzielania tej pomocy lub pomocy *de minimis*.

Art. 50h. 1. Operator Funduszu organizuje i prowadzi w trybie konkursowym lub ciągłym nabór wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego w ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego.

2. Ogłoszenie o naborze wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego i jego warunkach Operator Funduszu zamieszcza na swojej stronie internetowej.

3. Operator Funduszu ustala regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego i podaje go do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej.

4. Regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego zawiera:

1) określenie rodzajów podmiotów mogących ubiegać się o udzielenie dofinansowania;

2) wskazanie, czy nabór jest prowadzony w trybie konkursowym czy ciągłym;

3) procedurę lub procedury wyboru i kryteria oceny wniosków;

4) terminy składania i oceny wniosków;

5) określenie limitu środków przeznaczonych na dofinansowanie;

6) wzory formularzy wniosków;

7) określenie zasad powtórnej oceny wniosków.

5. Operator Funduszu może zmieniać regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego, jeżeli zmiany nie spowodują pogorszenia warunków naboru lub jeżeli konieczność ich wprowadzenia wynika ze zmian przepisów prawa powszechnie obowiązującego.

Art. 50i. 1. Operator Funduszu przedstawia Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu programy priorytetowe, o których mowa w art. 50c ust. 1, dotyczące inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1, w trybie i na zasadach określonych w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, w celu zatwierdzenia tych programów.

2. W przypadku zatwierdzenia przez Europejski Bank Inwestycyjny programu priorytetowego, o którym mowa w art. 50c ust. 1, dotyczącego inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1, Operator Funduszu przystępuje do realizacji zadań określonych w art. 50e ust. 5 pkt 1, 5 i 6, dotyczących tego programu.

Art. 50j. 1. Operator Funduszu przedstawia Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu programy priorytetowe, o których mowa w art. 50c ust. 1, dotyczące inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 2, w trybie i na zasadach określonych w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, w celu dokonania oceny tych programów i wydania przez Komitet Inwestycyjny zalecenia dofinansowania.

2. W przypadku wydania przez Komitet Inwestycyjny zalecenia dofinansowania inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 2, objętych programem priorytetowym, o którym mowa w art. 50c ust. 1, Operator Funduszu przystępuje do realizacji zadań określonych w art. 50e ust. 5 pkt 1, 5 i 6, dotyczących tego programu.

Art. 50k. Po podjęciu przez Komisję Europejską decyzji dotyczącej wypłaty środków z Funduszu Modernizacyjnego na realizację programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1, Operator Funduszu podejmuje czynności prowadzące do zawarcia umów o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego, objętych tymi programami.

Art. 50l. 1. Podstawę dofinansowania realizacji inwestycji stanowi umowa o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego.

2. Operator Funduszu umieszcza na swojej stronie internetowej:

1) wzór umowy, o której mowa w ust. 1;

2) informację o wdrażanych programach priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1;

3) informacje o inwestycjach dofinansowanych ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego, obejmujące numer wniosku o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego, nazwę inwestycji i kwotę udzielonego dofinansowania.

Art. 50m. 1. Operator Funduszu opracowuje i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie do dnia 15 lutego każdego roku projekt sprawozdania z realizacji inwestycji dofinansowanych ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz osiąganych efektów rzeczowych i ekologicznych w roku poprzednim.

2. Projekt sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje i dokumenty, o których mowa w art. 13 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.

3. Minister właściwy do spraw klimatu zatwierdza sprawozdanie z realizacji inwestycji dofinansowanych ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz osiąganych efektów rzeczowych i ekologicznych.

4. Minister właściwy do spraw klimatu przedkłada sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, Komisji Europejskiej w terminie, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.

5. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, jest ogłaszane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu oraz na stronie internetowej Operatora Funduszu.

Art. 50n. 1. Beneficjent jest obowiązany do niezwłocznego zwrotu całości albo części środków wypłaconych ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego, jeżeli wykorzystał je niezgodnie z warunkami określonymi w umowie, o której mowa w art. 50l ust. 1, w tym pobranych przez niego nienależnie lub w nadmiernej wysokości.

2. Zwrot środków następuje na żądanie Operatora Funduszu na rachunek Funduszu Modernizacyjnego.

3. W przypadku wskazanym w ust. 1 Operator Funduszu zawiesza kolejne wypłaty środków wynikające z umowy, o której mowa w art. 50l ust. 1.

4. Warunki zawieszenia wypłaty środków, o którym mowa w ust. 3, określa umowa, o której mowa w art. 50l ust. 1.

5. Do zwrotu środków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468, 473, 830, 1003 i 1046).

Art. 50o. Koszty związane z wykonywaniem zadań Operatora Funduszu, w tym koszty ponoszone przez wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej na wykonywanie czynności składających się na realizację zadań, o których mowa w art. 50e ust. 5, są pokrywane ze środków zgromadzonych na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 49 ust. 2d, a w przypadku gdy koszty te nie znajdują pokrycia z tych środków, są pokrywane w ramach zobowiązania, o którym mowa w art. 401c ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 50p. 1. Operator Funduszu przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie do dnia 30 września każdego roku wykaz planowanych programów priorytetowych przeznaczonych do dofinansowania ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego, obejmujący dwa następne lata kalendarzowe, a także aktualne informacje dotyczące planowanych programów priorytetowych objętych wykazem przedłożonym w roku poprzednim.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.

3. Minister właściwy do spraw klimatu, w terminie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, przedkłada Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu wykaz, o którym mowa w ust. 1.

Art. 50q. Minister właściwy do spraw klimatu wskazuje przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej do udziału w pracach Komitetu Inwestycyjnego.

Rozdział 9

Zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych

Art. 51. Eksploatacja instalacji jest dozwolona wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia.

Art. 52. 1. Zezwolenie jest wydawane na wniosek prowadzącego instalację.

2. Zezwolenie wydaje odpowiednio organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zwany dalej „organem właściwym do wydania zezwolenia”.

3. Zezwolenie wydaje się na czas nieoznaczony.

4. Na wniosek prowadzącego instalację zezwoleniem można objąć emisję z jednej lub więcej instalacji położonych na terenie jednego zakładu.

Art. 53. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację oraz oznaczenie jego adresu miejsca zamieszkania albo adresu siedziby;

2) adres zakładu, na terenie którego jest położona instalacja;

3) informację o tytule prawnym do instalacji;

4) informację o instalacji, stosowanych urządzeniach i technologiach oraz charakterystykę techniczną źródeł powstawania i miejsca emisji;

5) informację o rodzaju prowadzonych działań w instalacji;

6) określenie rodzajów gazów cieplarnianych, które mają być objęte zezwoleniem.

2. Do wniosku o wydanie zezwolenia dołącza się:

1) kopię pozwolenia zintegrowanego albo kopię pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, jeżeli jego uzyskanie jest wymagane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, z tym że kopii tych pozwoleń nie dołącza się, jeżeli zostały one wydane przez organ właściwy do wydania zezwolenia lub organ ten je posiada;

2) streszczenie wniosku sporządzone w języku niespecjalistycznym;

3) plan monitorowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, zwany dalej „planem monitorowania wielkości emisji", wraz z dokumentami uzupełniającymi i informacjami, o których mowa w tym przepisie, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej i w postaci elektronicznej;

4) plan poboru próbek w przypadku, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.

3. W przypadku instalacji o niskim poziomie emisji, o której mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, do wniosku o wydanie zezwolenia dołącza się:

1) dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2 i 4;

2) dokumenty potwierdzające spełnianie co najmniej jednego z warunków, o których mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;

3) plan monitorowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 78 ust. 2, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej i w postaci elektronicznej.

4. Wniosek o wydanie zezwolenia oraz dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4 oraz ust. 3 pkt 3, składa się w dwóch egzemplarzach, chyba że wniosek został złożony na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Art. 54. 1. Zezwolenie zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację oraz oznaczenie jego adresu miejsca zamieszkania albo adresu siedziby;

2) adres zakładu, na terenie którego jest położona instalacja;

3) określenie instalacji oraz charakterystykę techniczną źródeł powstawania i miejsca emisji;

4) określenie rodzaju działalności prowadzonej w instalacji;

5) określenie rodzajów gazów cieplarnianych objętych zezwoleniem;

6) datę, od której ma zastosowanie plan monitorowania wielkości emisji, niewcześniejszą niż data złożenia wniosku o wydanie zezwolenia, a w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 – datę ustaloną na podstawie okoliczności, o których mowa w tym przepisie.

2. Organ właściwy do wydania zezwolenia, po zasięgnięciu opinii Krajowego ośrodka, w zezwoleniu zatwierdza:

1) plan monitorowania wielkości emisji;

2) plan poboru próbek w przypadku, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.

3. Przy zasięganiu opinii, o której mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

4. Krajowy ośrodek wydaje opinię, o której mowa w ust. 2, w terminie 30 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku, o którym mowa w art. 53. Opinia jest wydawana na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej lub w postaci papierowej i zawiera ocenę przedłożonego planu.

5. Brak wydania opinii w terminie, o którym mowa w ust. 4, uważa się za wyrażenie opinii pozytywnej.

6. Plan monitorowania wielkości emisji lub plan poboru próbek stanowi załącznik do zezwolenia.

7. Do zmiany zezwolenia przepisy ust. 2–6 stosuje się odpowiednio.

8. W przypadku zmiany planu monitorowania wielkości emisji z powodu zmian niebędących istotnymi zmianami w rozumieniu art. 15 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, a także w przypadku zmian, o których mowa w art. 55 ust. 1 pkt 2 i 3, Krajowy ośrodek nie wydaje opinii, o której mowa w ust. 2. Kopię zmienionego planu monitorowania wielkości emisji organ właściwy do wydania zezwolenia przekazuje niezwłocznie Krajowemu ośrodkowi.

Art. 55. 1. Prowadzący instalację jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia w przypadku:

1) zmiany w instalacji skutkującej zmianą charakteru lub sposobu funkcjonowania instalacji;

2) zmiany nazwy, pod którą prowadzący instalację prowadzi działalność;

3) zmiany prowadzącego instalację;

4) łączenia albo podziału instalacji;

5) zaistnienia zdarzenia powodującego konieczność zmiany planu monitorowania wielkości emisji, jeżeli zmiana ta ma charakter zmiany istotnej w rozumieniu art. 15 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.

2. W przypadku zmian lub zdarzeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, prowadzący instalację jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia w terminie niedłuższym niż 30 dni od dnia wystąpienia tych zmian lub zdarzeń. W przypadku zdarzenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, prowadzący instalację jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia przed wprowadzeniem planowanych zmian, a jeżeli zmian tych nie dało się zaplanować – niezwłocznie po ich wprowadzeniu.

2a. (uchylony)

3. Do wniosku o zmianę zezwolenia przepisy art. 52 i art. 53 stosuje się odpowiednio.

Art. 55a. 1. Jeżeli w trakcie trwania okresu, o którym mowa w art. 2 pkt 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, proces produkcyjny w instalacji uległ zmianie w celu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, w wyniku której całkowita nominalna moc cieplna instalacji nie przekracza 20 MW, prowadzący instalację może złożyć oświadczenie o pozostaniu instalacji w systemie do końca tego okresu. Oświadczenie składa się wraz z wnioskiem, o którym mowa w art. 55 ust. 1 pkt 1. Oświadczenie jest nieodwołalne i wywiera skutki w odniesieniu do danej instalacji do końca tego okresu.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację oraz oznaczenie jego adresu miejsca zamieszkania albo adresu siedziby;

2) adres zakładu, na terenie którego jest położona instalacja;

3) numer rachunku posiadania operatora, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122;

4) deklarację o pozostaniu instalacji w systemie do końca okresu, o którym mowa w art. 2 pkt 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

3. Prowadzący instalację może ponownie złożyć oświadczenie o pozostaniu instalacji w systemie w kolejnym okresie, o którym mowa w art. 2 pkt 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331. Ponowne oświadczenie można złożyć tylko raz. Przepis ust. 1 zdanie 3 oraz ust. 2 stosuje się.

4. Ponowne oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, składa się do Krajowego ośrodka wraz wnioskiem o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 26b ust. 1.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 3, w okresie wskazanym w ust. 1 i 3, uznaje się, że instalacja, o której mowa w tych przepisach, spełnia kryteria uczestnictwa w systemie. Przepisu art. 58 ust. 1 do takiej instalacji nie stosuje się.

6. O złożeniu oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, organ właściwy do wydania zezwolenia powiadamia niezwłocznie Krajowy ośrodek. O złożeniu ponownego oświadczenia, o którym mowa w ust. 3, Krajowy ośrodek powiadamia niezwłocznie organ właściwy do wydania zezwolenia.

7. Krajowy ośrodek przygotowuje projekt zmiany wykazu, o którym mowa w art. 26d ust. 1, będącej następstwem złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, i przekazuje go ministrowi właściwemu do spraw klimatu.

8. Minister właściwy do spraw klimatu powiadamia Komisję Europejską o zmianach w wykazie, o którym mowa w art. 26d ust. 3, będących następstwem złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 56. 1. W przypadku zmiany pozwolenia zintegrowanego lub pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza organ właściwy do wydania zezwolenia dokonuje analizy tego zezwolenia.

2. Jeżeli z przeprowadzonej analizy wynika potrzeba zmiany zezwolenia, organ właściwy do wydania zezwolenia wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie zmiany zezwolenia.

3. Jeżeli zmiana, o której mowa w ust. 2, dotyczy planu monitorowania wielkości emisji lub planu poboru próbek, organ wzywa prowadzącego instalację do przedłożenia zmienionego planu monitorowania wielkości emisji lub planu poboru próbek, wyznaczając termin na wykonanie tego obowiązku.

4. Krajowy ośrodek dokonuje analizy planu monitorowania wielkości emisji lub planu poboru próbek oraz informuje organ właściwy do wydania zezwolenia o stwierdzonych nieprawidłowościach i przypadkach niezgodności z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.

5. Organ właściwy do wydania zezwolenia dokonuje oceny informacji, o której mowa w ust. 4, i w przypadku stwierdzenia potrzeby zmiany zezwolenia, wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie zmiany zezwolenia. Przepisy ust. 3 oraz art. 54 ust. 2–6 stosuje się odpowiednio.

Art. 57. W przypadku zmiany, cofnięcia albo wygaśnięcia pozwolenia zintegrowanego lub pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza organ właściwy do wydania zezwolenia dokonuje analizy tego zezwolenia i jeżeli w wyniku dokonanych ustaleń stwierdzi ustanie przesłanek uczestnictwa instalacji w systemie, wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie wygaśnięcia zezwolenia.

Art. 58. 1. Zezwolenie staje się bezprzedmiotowe, w przypadku gdy instalacja przestała spełniać kryteria uczestnictwa w systemie lub w przypadku określonym w art. 2 pkt 1 i 2.

2. Prowadzący instalację jest obowiązany poinformować, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, organ właściwy do wydania zezwolenia i Krajowy ośrodek o wystąpieniu przypadku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 21 dni od dnia jego wystąpienia.

3. Organ właściwy do wydania zezwolenia stwierdza wygaśnięcie zezwolenia i wskazuje dzień, w którym zezwolenie stało się bezprzedmiotowe. W dniu, w którym zezwolenie stało się bezprzedmiotowe, wygasa decyzja, o której mowa w art. 26f ust. 11 pkt 1.

4. Prowadzący instalację, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany do rozliczenia wielkości emisji z tej instalacji.

5. W przypadku wygaśnięcia zezwolenia nie wydaje się uprawnień do emisji przydzielonych na kolejne lata okresu, na który są one przydzielane, w rozumieniu art. 2 pkt 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

6. Uprawnienia do emisji wydane na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii po roku, w którym zezwolenie stało się bezprzedmiotowe podlegają zwrotowi. Przepisy art. 18 ust. 2–6 stosuje się odpowiednio.

7. Przepisów ust. 5 i 6 nie stosuje się w przypadku, gdy zezwolenie udzielone instalacji stało się bezprzedmiotowe na skutek połączenia instalacji lub podziału instalacji, jeżeli w wyniku tego połączenia lub podziału powstała instalacja objęta systemem.

Art. 59. 1. Prowadzący instalację powstałą w wyniku połączenia lub podziału jest obowiązany do przedłożenia Krajowemu ośrodkowi informacji i dokumentów, o których mowa w art. 25 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, do końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło połączenie lub nastąpił podział.

2. Krajowy ośrodek ocenia informacje i dane dotyczące instalacji powstałej w wyniku połączenia lub podziału instalacji, zgodnie z art. 25 ust. 3 i 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

3. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o instalacjach powstałych w wyniku połączenia oraz podziału i przypadającej każdej z tych instalacji liczbie uprawnień do emisji.

4. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej informację, o której mowa w ust. 3, w celu zaakceptowania propozycji połączenia lub podziału uprawnień do emisji przydzielonych instalacjom ulegającym połączeniu lub podziałowi.

5. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra informację o zmianach w wykazie instalacji, w tym o instalacjach powstałych w wyniku połączenia lub podziału i przypadającej każdej z tych instalacji liczbie uprawnień do emisji.

6. Informacje, o których mowa w ust. 1, sporządza się na formularzu dotyczącym połączenia lub podziału instalacji, dostępnym na stronie internetowej Krajowego ośrodka.

Art. 60. 1.[57] Jeżeli prowadzący instalację powstałą w wyniku podziału albo łączenia nie jest następcą prawnym prowadzącego instalację ulegającą podziałowi albo łączeniu, prowadzący instalację ulegającą podziałowi albo łączeniu jest obowiązany do przekazania prowadzącemu instalację powstałą w wyniku podziału albo łączenia wszelkich informacji i dokumentów niezbędnych do sporządzenia raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3, oraz raportu, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. (uchylony)

9. Prowadzący instalację powstałą w wyniku podziału albo łączenia jest obowiązany do rozliczenia wielkości emisji z instalacji powstałej w wyniku podziału albo łączenia.

Art. 61. 1. Z dniem zbycia tytułu prawnego do instalacji zbywca tego tytułu traci prawo do rozporządzania uprawnieniami do emisji przydzielonymi tej instalacji.

2. Nabywca tytułu prawnego do instalacji jest obowiązany zgłosić Krajowemu ośrodkowi nabycie tego tytułu prawnego w terminie 21 dni od dnia nabycia.

2a. Na wniosek nabywcy tytułu prawnego do instalacji Krajowy ośrodek zawiesza dostęp wszystkich upoważnionych przedstawicieli lub dodatkowych upoważnionych przedstawicieli do rachunku w rejestrze Unii lub do procesów, do których upoważniony przedstawiciel miał dostęp. Do wniosku dołącza się umowę nabycia tytułu prawnego, jej kopię o poświadczonej zgodności z oryginałem lub oświadczenie zbywcy tytułu prawnego o zbyciu tego tytułu na rzecz wnioskodawcy.

3. Nabywca tytułu prawnego do instalacji jest obowiązany do rozliczenia wielkości emisji z tej instalacji.

4.[57] Zbywca tytułu prawnego do instalacji jest obowiązany do przekazania nabywcy tego tytułu prawnego wszelkich informacji i dokumentów niezbędnych do sporządzenia raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3, oraz raportów sporządzanych w przypadkach, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1 i ust. 2a.

Art. 62. 1. Organ właściwy do wydania zezwolenia przekazuje Krajowemu ośrodkowi i organowi Inspekcji kopie zezwolenia, zmiany zezwolenia, decyzji w sprawie uchylenia zezwolenia lub stwierdzającej wygaśnięcie zezwolenia w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a także, w postaci elektronicznej, zatwierdzony plan monitorowania wielkości emisji oraz plan poboru próbek.

2. Kopie decyzji w sprawie uchylenia zezwolenia oraz decyzji stwierdzającej wygaśnięcie zezwolenia przekazuje się także marszałkowi województwa, chyba że organem właściwym do wydania zezwolenia jest marszałek województwa.

Art. 63. 1. Organ Inspekcji wstrzymuje, w drodze decyzji, użytkowanie instalacji eksploatowanej bez wymaganego zezwolenia.

2. Postępowanie w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wszczyna się z urzędu.

3. Po stwierdzeniu, że ustała przyczyna wstrzymania użytkowania instalacji, organ Inspekcji na wniosek prowadzącego instalację wydaje decyzję, w której uchyla decyzję o wstrzymaniu użytkowania instalacji i wyraża zgodę na podjęcie użytkowania instalacji.

4. Organ Inspekcji przekazuje kopie decyzji, o których mowa w ust. 1 i 3, Krajowemu ośrodkowi oraz organowi właściwemu do wydania zezwolenia w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzje stały się ostateczne.

Art. 64. 1. Prowadzący instalację, której przydzielono uprawnienia do emisji na zasadach określonych w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, przedkłada Krajowemu ośrodkowi w terminie do dnia 31 marca każdego roku:

1) raport dotyczący poziomu działalności zawierający informacje na temat poziomu działalności każdej podinstalacji w poprzednim roku kalendarzowym, zgodnie z art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 04.11.2019, str. 20), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1842", oraz

2) sprawozdanie z weryfikacji raportu dotyczącego poziomu działalności, zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.

[57] Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2. Raport i sprawozdanie, o których mowa w ust. 1, przedkłada także prowadzący instalację, która powstała w wyniku podziału albo łączenia instalacji, na zasadach określonych w art. 25 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

2a. Prowadzący instalację nową przedkłada Krajowemu ośrodkowi raport i sprawozdanie, o których mowa w ust. 1, po upływie roku kalendarzowego następującego po pierwszym dniu działalności. Raport i sprawozdanie, wraz z planem metodyki monitorowania, stanowią wniosek prowadzącego instalację nową o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

2b. Prowadzący instalację nową, która funkcjonowała przez okres krótszy niż rok kalendarzowy, może przedłożyć raport i sprawozdanie, o których mowa w ust. 1, w terminie wskazanym w tym przepisie.

3. Raport, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wprowadza się do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, o której mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, zwanej dalej „Krajową bazą", przy użyciu dostępnych w niej formularzy, w sposób przewidziany dla raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 tej ustawy, wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 7 tej ustawy, oraz dołącza się sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3a. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym weryfikatora, na formularzu dostępnym na stronie internetowej Krajowego ośrodka.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

Art. 64a. 1. Krajowy ośrodek ocenia raport, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zgodnie z przepisami art. 7–12 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

2. Krajowy ośrodek dokonuje zachowawczego oszacowania wartości parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, w przypadkach wskazanych w tym przepisie. Do czynności zachowawczego oszacowania wartości parametrów nie stosuje się przepisu art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 i 846).

3. Podczas dokonywania oszacowania wartości parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, Krajowy ośrodek może wezwać:

1) prowadzącego instalację do:
   a) złożenia wyjaśnień lub
   b) przedstawienia informacji i danych potrzebnych do oszacowania parametru, który zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842 powinien zawierać raport dotyczący poziomu działalności,
2) weryfikatora do przedłożenia wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji, o której mowa w art. 26 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067

– w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

4. Dokonując oszacowania, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek może wziąć pod uwagę dane będące w jego posiadaniu, w szczególności zawarte w:

1) zezwoleniu;
2)[58] raporcie na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3;
3) sprawozdaniu z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1;
4) raporcie, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.

5. Krajowy ośrodek informuje ministra właściwego do spraw klimatu o instalacjach, w odniesieniu do których trwają czynności zmierzające do oszacowania, o którym mowa w ust. 2.

6. Krajowy ośrodek wprowadza do Krajowej bazy oszacowane wartości parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842.

7. Krajowy ośrodek informuje prowadzącego instalację o oszacowanych wartościach parametrów.

8. Wezwania Krajowego ośrodka, czynności prowadzącego instalację oraz informowanie prowadzącego instalację o oszacowanych wartościach parametrów są dokonywane za pośrednictwem Krajowej bazy.

[58] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Art. 64b. 1. Krajowy ośrodek określa średni poziom działalności każdej podinstalacji zgodnie z art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842.

2. Krajowy ośrodek każdego roku dokonuje porównania średniego poziomu działalności każdej podinstalacji z historycznym poziomem działalności, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, a w przypadkach, o których mowa w art. 5 lub art. 6 tego rozporządzenia – dokonuje dostosowania przydziału uprawnień do emisji w sposób wskazany w tych przepisach oraz zgodnie z art. 3 ust. 4 tego rozporządzenia.

3. Krajowy ośrodek może wezwać prowadzącego instalację do złożenia wyjaśnień lub przekazania informacji dotyczących przesłanek dokonywania dostosowań, o których mowa w ust. 2, w terminie niedłuższym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

4. Jeżeli z wyjaśnień, o których mowa w ust. 3, wynika, że raport, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zawiera błędy, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do jego poprawienia w terminie niedłuższym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

5. Wezwania Krajowego ośrodka oraz czynności prowadzącego instalację, o których mowa w ust. 3 i 4, są dokonywane za pośrednictwem Krajowej bazy.

6. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu w odniesieniu do każdej instalacji informację o:

1) ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji albo

2) dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji ustalonej w następstwie dostosowania przydziału uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 2, albo

3) ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji wynikającej z oszacowania parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, albo

4) instalacji, w odniesieniu do której nie zakończono czynności szacowania, o której mowa w art. 64a ust. 2.

7. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w ust. 6 pkt 1–3.

8. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra, w odniesieniu do każdej instalacji, informację o:

1) ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji albo

2) dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji ustalonej w następstwie dostosowania przydziału uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 2, albo

3) ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji wynikającej z oszacowania parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, albo

4) wstrzymaniu wydania ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji dla instalacji, w odniesieniu do której nie zakończono czynności szacowania, o której mowa w art. 64a ust. 2.

9. W przypadku zakończenia czynności szacowania, o której mowa w art. 64a ust. 2, w odniesieniu do instalacji, wobec której wstrzymano wydanie ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji, przepisy ust. 1, 2 i 6–8 stosuje się.

10. Jeżeli z raportu lub sprawozdania, o których mowa w art. 64 ust. 1, wynika, że informacja, o której mowa w ust. 6 pkt 1, 2 lub 3, została ustalona na podstawie niepoprawnych danych, w wyniku czego liczba uprawnień do emisji wydanych w odniesieniu do instalacji na dany rok była nieprawidłowa, Krajowy ośrodek dokonuje zmiany tej informacji. Przepisy ust. 1–9 i art. 64a stosuje się.

Art. 65. (uchylony)

Art. 66. (uchylony)

Rozdział 10

Przydział uprawnień do emisji dla instalacji nowej

Art. 67. 1. Prowadzącemu instalację nową przydziela się uprawnienia do emisji z rezerwy uprawnień, o której mowa w art. 10a ust. 7 dyrektywy 2003/87/WE.

2. Uprawnień do emisji nie przydziela się nowej instalacji wytwarzającej energię elektryczną.

3. Prowadzący instalację nową składa wniosek o wydanie zezwolenia lub zmianę zezwolenia do organu właściwego do wydania zezwolenia niepóźniej niż 3 miesiące przed dniem rozpoczęcia eksploatacji instalacji nowej.

4. Prowadzący instalację nową przedkłada Krajowemu ośrodkowi wniosek o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 64 ust. 2a, na zasadach i w trybie określonych w tym przepisie oraz zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331. Przepis art. 26c stosuje się odpowiednio.

Art. 68. (uchylony)

Art. 69. (uchylony)

Art. 70. (uchylony)

Rozdział 10a

Zmiana przydzielonej liczby uprawnień do emisji

Art. 70a. 1. Prowadzący instalację informuje Krajowy ośrodek o:

1) wszelkich zmianach związanych z działaniem instalacji, które mają wpływ na liczbę przydzielonych uprawnień do emisji dla instalacji, dołączając informacje i dane uzasadniające zmianę tego przydziału – w terminie do dnia 31 marca roku następującego po wystąpieniu tych zmian,

2) zrzeczeniu się przydzielonych uprawnień do emisji w odniesieniu do wszystkich lub niektórych podinstalacji, ze wskazaniem ich liczby oraz okresu, na który zostały przydzielone, zgodnie z art. 24 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331

– za pośrednictwem elektronicznego formularza udostępnionego na stronie internetowej Krajowego ośrodka.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Krajowy ośrodek może wezwać prowadzącego instalację do złożenia wyjaśnień lub przedstawienia informacji i danych uzasadniających zmianę liczby przydzielonych uprawnień do emisji.

3. Po dokonaniu oceny, o której mowa w art. 23 ust. 2 lub art. 24 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o zmienionej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji.

4. Minister właściwy do spraw klimatu informuje Komisję Europejską o zmienionej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji.

5. Po wydaniu przez Komisję Europejską decyzji, o której mowa w art. 23 ust. 4 lub art. 24 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra informację o zmienionej ostatecznej rocznej liczbie przydzielonych uprawnień do emisji.

6. Jeżeli z informacji, o której mowa w ust. 5, wynika, że zachodzą przesłanki do zmiany liczby uprawnień do emisji wydanych w odniesieniu do instalacji w latach przed jej ogłoszeniem, Krajowy ośrodek występuje do prowadzącego instalację o przedłożenie raportu i sprawozdania, o których mowa w art. 64 ust. 1, za lata, do których ma zastosowanie informacja o zmienionej ostatecznej rocznej liczbie przydzielonych uprawnień do emisji. Przepisy art. 64a i art. 64b stosuje się.

Art. 70b. 1. Jeżeli z raportu, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, wynika, że w instalacji zawieszono działalność, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do złożenia wyjaśnień w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

2. Jeżeli prowadzący instalację nie wykaże, że w instalacji wznowiono działalność, Krajowy ośrodek zawiadamia o tym ministra właściwego do spraw klimatu.

3. Minister właściwy do spraw klimatu, w drodze decyzji, wstrzymuje wydanie uprawnień do emisji w odniesieniu do instalacji, w której zawieszono działalność. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

4. Kopię decyzji, o której mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Krajowemu ośrodkowi.

5. Jeżeli z raportu, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, wynika, że w instalacji wznowiono działalność, decyzja, o której mowa w ust. 3, wygasa z dniem, w którym minister właściwy do spraw klimatu ogłosi informację o ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla tej instalacji. Przepis art. 64b stosuje się.

6. W odniesieniu do instalacji, w której wznowiono działalność, wydaje się uprawnienia do emisji, począwszy od roku następującego po roku, w którym instalacja wznowiła działalność.

Rozdział 11
(uchylony)

Rozdział 12
Monitorowanie i rozliczanie wielkości emisji z operacji lotniczych i instalacji

Art. 74. 1.[59] Operator statku powietrznego, z wyjątkiem operatora statku powietrznego wymienionego w ust. 2, sporządza plan monitorowania w zakresie emisji oraz skutków innych niż emisja dwutlenku węgla (CO_2), o którym mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, zwany dalej „planem monitorowania emisji z operacji lotniczych", wraz z dokumentami uzupełniającymi i informacjami, o których mowa w tym przepisie.

2.[59] Operator statku powietrznego spełniający warunki określone w art. 55 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 sporządza plan monitorowania w zakresie emisji oraz skutków innych niż emisja dwutlenku węgla (CO_2) w sposób uproszczony określony w art. 55 ust. 3 tego rozporządzenia, zwany dalej „uproszczonym planem monitorowania emisji z operacji lotniczych".

3. (uchylony)[60]

Art. 75. 1.[61] Operator statku powietrznego przedkłada wniosek o zatwierdzenie planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych ministrowi właściwemu do spraw klimatu na piśmie utrwalonym w postaci papierowej i w postaci elektronicznej.

2. (uchylony)[62]

3. Do wniosku o zatwierdzenie:

1) planu monitorowania emisji z operacji lotniczych – dołącza się:
   a) plan monitorowania emisji z operacji lotniczych,
   b) dokumenty uzupełniające i informacje, o których mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;
2) uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych – dołącza się:
   a) uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych,
   b) dokumenty potwierdzające, że operator statku powietrznego spełnia przesłanki, o których mowa w art. 55 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.
3) (uchylony)[63]

4. Plany monitorowania, zmiany tych planów oraz dokumenty uzupełniające i informacje, o których mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, sporządza się przy użyciu elektronicznego formularza udostępnionego na stronie internetowej Krajowego ośrodka, opracowanego na podstawie formularzy i wytycznych ogłaszanych przez Komisję Europejską.

Art. 76. 1.[64] Operator statku powietrznego zgłasza ministrowi właściwemu do spraw klimatu wszelkie propozycje zmian w planie monitorowania emisji z operacji lotniczych i uproszczonym planie monitorowania emisji z operacji lotniczych.

2.[64] Jeżeli zmiana planu monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych ma charakter istotnej zmiany, o której mowa w art. 15 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, operator statku powietrznego przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu wniosek o jej zatwierdzenie w terminie 30 dni od dnia zaistnienia zdarzenia powodującego konieczność tej zmiany. Do wniosku o zatwierdzenie zmiany stosuje się przepisy art. 75.

3. (uchylony)[65]

Art. 77. 1. Minister właściwy do spraw klimatu, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Krajowego ośrodka, zatwierdza:

1)[66] plan monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych;

2)[66] zmianę planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych – jeżeli zmiana ta ma charakter istotnej zmiany, o której mowa w art. 15 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.

---

59) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 17 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
60) Przez art. 1 pkt 17 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
61) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
62) Przez art. 1 pkt 18 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
63) Przez art. 1 pkt 18 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
64) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
65) Przez art. 1 pkt 19 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
66) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2. Przy zasięganiu opinii, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Przepis art. 54 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

3. Kopię decyzji, o której mowa w ust. 1, przekazuje się Krajowemu ośrodkowi oraz organowi Inspekcji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Art. 77a. 1. Prowadzący instalację, w której prowadzone są działania, o których mowa w lp. 1a w tabeli w załączniku nr 1 do ustawy, składa do organu właściwego do wydania zezwolenia wniosek o zatwierdzenie planu monitorowania wielkości emisji oraz planu poboru próbek, w przypadku, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację, o którym mowa w ust. 1, oraz oznaczenie jego adresu miejsca zamieszkania albo adresu siedziby;

2) adres zakładu, na terenie którego jest położona instalacja, o której mowa w ust. 1;

3) informację o tytule prawnym do instalacji, o której mowa w ust. 1;

4) informację o instalacji, o której mowa w ust. 1, stosowanych urządzeniach i technologiach oraz charakterystykę techniczną źródeł powstawania i miejsca emisji;

5) określenie rodzajów wykorzystywanych paliw;

6) datę, od której ma zastosowanie plan monitorowania wielkości emisji oraz plan poboru próbek.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

1) kopię zezwolenia na przetwarzanie odpadów komunalnych przez termiczne przekształcanie odpadów, kopię pozwolenia zintegrowanego lub kopię pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, jeżeli jego uzyskanie jest wymagane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, z tym że kopii tych decyzji nie dołącza się, jeżeli zostały one wydane przez organ właściwy do wydania zezwolenia lub organ ten je posiada;

2) streszczenie wniosku sporządzone w języku niespecjalistycznym;

3) plan monitorowania wielkości emisji wraz z dokumentami uzupełniającymi i informacjami, o których mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej i w postaci elektronicznej;

4) plan poboru próbek w przypadku, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.

4. W przypadku instalacji, o której mowa w ust. 1, będącej instalacją o niskim poziomie emisji, o której mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

1) dokumenty, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 2 i 4;

2) dokumenty potwierdzające spełnianie co najmniej jednego z warunków, o których mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;

3) plan monitorowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 78 ust. 2, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej i w postaci elektronicznej.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, oraz dokumentów, o których mowa w ust. 3 pkt 3 i 4 oraz ust. 4 pkt 3, przepis art. 53 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 77b. 1. Organ właściwy do wydania zezwolenia, po zasięgnięciu opinii Krajowego ośrodka, zatwierdza, w drodze decyzji:

1) plan monitorowania wielkości emisji;

2) plan poboru próbek.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację, o której mowa w art. 77a ust. 1, oraz oznaczenie jego adresu miejsca zamieszkania albo adresu siedziby;

2) adres zakładu, na terenie którego jest położona instalacja, o której mowa w art. 77a ust. 1;

3) wskazanie zatwierdzonej wersji planu monitorowania wielkości emisji z instalacji, o której mowa w art. 77a ust. 1, lub planu poboru próbek i daty rozpoczęcia stosowania zatwierdzonych planów.

3. Przy zasięganiu opinii, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Przepisy art. 54 ust. 4–6 stosuje się odpowiednio.

4. Kopię decyzji, o której mowa w ust. 1, przekazuje się Krajowemu ośrodkowi oraz organowi Inspekcji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Art. 77c. 1. Prowadzący instalację, o której mowa w art. 77a ust. 1, zgłasza organowi właściwemu do wydania zezwolenia wszelkie propozycje zmian w planie monitorowania wielkości emisji z tej instalacji.

2. Jeżeli zmiana planu monitorowania wielkości emisji ma charakter zmiany istotnej w rozumieniu art. 15 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, prowadzący instalację, o której mowa w art. 77a ust. 1, składa do organu właściwego do wydania zezwolenia wniosek o zatwierdzenie tej zmiany. Przepis art. 77a stosuje się odpowiednio.

3. Zatwierdzenie istotnej zmiany w planie monitorowania wielkości emisji z instalacji, o której mowa w art. 77a ust. 1, następuje w drodze decyzji. Przepisy art. 77b stosuje się odpowiednio.

4. Prowadzący instalację, o której mowa w art. 77a ust. 1, jest obowiązany wystąpić z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, w terminie niedłuższym niż 30 dni od dnia zaistnienia zdarzenia powodującego konieczność zmiany, o której mowa w ust. 2.

Art. 77d. Do prowadzących instalację, o której mowa w art. 77a ust. 1, nie stosuje się przepisów rozdziałów 4–5b, 10 i 10a oraz przepisów art. 91 ust. 4, art. 92, art. 92a, art. 94 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 i 5, art. 96, art. 97 oraz art. 102–104. Do prowadzących instalację, o której mowa w art. 77a ust. 1, przepisów rozdziału 9 nie stosuje się, z zastrzeżeniem przypadków przewidzianych w art. 77a–77c.

Art. 78. 1. Prowadzący instalację, z wyjątkiem prowadzącego instalację o niskim poziomie emisji, o której mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, sporządza plan monitorowania wielkości emisji, wraz z wymaganymi dokumentami uzupełniającymi i informacjami, o których mowa w art. 12 tego rozporządzenia, oraz plan poboru próbek.

2. Prowadzący instalację o niskim poziomie emisji, o której mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, sporządza plan monitorowania wielkości emisji z uwzględnieniem odstępstw, o których mowa w art. 47 ust. 3–8 tego rozporządzenia, a także plan poboru próbek.

3. Plany monitorowania wielkości emisji, zmiany tych planów, dokumenty uzupełniające i informacje, o których mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, oraz plany poboru próbek sporządza się przy użyciu elektronicznego formularza udostępnionego na stronie internetowej Krajowego ośrodka, opracowanego na podstawie formularzy i wytycznych ogłaszanych przez Komisję Europejską.

4. Prowadzący instalację, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest obowiązany do zgłoszenia organowi właściwemu do wydania zezwolenia wszelkich propozycji zmian planu monitorowania wielkości emisji oraz zmian planu poboru próbek.

Art. 79. 1. Prowadzący instalację i operator statku powietrznego składają odpowiednio do organu właściwego do wydania zezwolenia albo ministra właściwego do spraw klimatu:

1) raport w zakresie udoskonaleń w metodyce monitorowania, zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 69 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066,

2) raport w zakresie udoskonaleń w metodyce monitorowania, o którym mowa w art. 69 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066

– w celu jego zatwierdzenia.

2. Organ właściwy do wydania zezwolenia albo minister właściwy do spraw klimatu, po zasięgnięciu opinii Krajowego ośrodka, zatwierdza, w drodze decyzji, raport, o którym mowa w ust. 1, odpowiednio prowadzącego instalację albo operatora statku powietrznego. Przy zasięganiu opinii Krajowego ośrodka nie stosuje się przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Przepis art. 54 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

3. Organ właściwy do wydania zezwolenia albo minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Krajowemu ośrodkowi kopię decyzji, o której mowa w ust. 2, wraz z zatwierdzonym raportem, o którym mowa w ust. 1 – w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Art. 80. 1. Operator statku powietrznego albo prowadzący instalację jest obowiązany do monitorowania wielkości emisji odpowiednio zgodnie z planem monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonym planem monitorowania emisji z operacji lotniczych albo planem monitorowania wielkości emisji, zatwierdzonymi przez właściwy organ.

1a.[67)] Operator statku powietrznego jest obowiązany do monitorowania skutków innych niż emisja dwutlenku węgla (CO_2) zgodnie z planem monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonym planem monitorowania emisji z operacji lotniczych zatwierdzonymi przez właściwe organy.

[67)] Dodany przez art. 1 pkt 21 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2. Operator statku powietrznego albo prowadzący instalację jest obowiązany do rozliczenia wielkości emisji za każdy rok okresu rozliczeniowego.

3.[68] Operator statku powietrznego oraz prowadzący instalację sporządzają raport na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 68 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, zwany dalej „raportem na temat wielkości emisji".

Art. 81. (uchylony)[69]

Art. 82.[70] Raporty, o których mowa w art. 79 ust. 1, oraz raport na temat wielkości emisji sporządza się przy użyciu elektronicznego formularza udostępnionego na stronie internetowej Krajowego ośrodka, opracowanego na podstawie formularzy i wytycznych ogłaszanych przez Komisję Europejską.

Art. 83.[70] Sposób monitorowania wielkości emisji z instalacji i z operacji lotniczych oraz skutków innych niż emisja dwutlenku węgla (CO_2) określają przepisy rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.

Art. 84. 1.[71] Raport na temat wielkości emisji podlega weryfikacji zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067, z zastrzeżeniem art. 85. Weryfikator sporządza sprawozdanie z weryfikacji raportu.

2.[72] W sprawozdaniu z weryfikacji raportu na temat wielkości emisji weryfikator zamieszcza jedno z ustaleń określonych w art. 27 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.

3. Jeżeli w trakcie weryfikacji raportu weryfikator wykrył uchybienia, jest on obowiązany do stwierdzenia, czy mają one charakter istotnych nieprawidłowości w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.

4. Sprawozdanie z weryfikacji sporządza się przy użyciu elektronicznego formularza udostępnionego na stronie internetowej Krajowego ośrodka, opracowanego na podstawie formularzy i wytycznych ogłaszanych przez Komisję Europejską.

5.[73] Operator statku powietrznego albo prowadzący instalację ponosi koszt weryfikacji raportu na temat wielkości emisji.

6. W zakresie dotyczącym treści ustaleń określonych w art. 27 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067, zawartych w sprawozdaniu z weryfikacji raportu przepisów art. 16 ust. 1 pkt 4–7 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie stosuje się.

Art. 85. 1. Raport na temat wielkości emisji z operacji lotniczych uznaje się za zweryfikowany, jeżeli raport ten został sporządzony na podstawie danych przygotowanych przez Europejską Organizację ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (Eurocontrol) przy użyciu narzędzia dla małych podmiotów uczestniczących w systemie, zatwierdzonego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 606/2010 z dnia 9 lipca 2010 r. w sprawie zatwierdzenia uproszczonego narzędzia do szacowania zużycia paliwa przez operatorów statków powietrznych stanowiących niewielkie źródło emisji, opracowanego przez Europejską Organizację ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (Eurocontrol) (Dz. Urz. UE L 175 z 10.07.2010, str. 25), a:

1) całkowita roczna emisja z operacji lotniczych wykonywanych przez danego operatora statku powietrznego wyniosła mniej niż 25 000 Mg CO_2 w danym roku kalendarzowym lub

2) całkowita roczna emisja z operacji lotniczych wykonywanych przez danego operatora statku powietrznego z lotów innych niż:

   a)[74] rozpoczynające się lub kończące się na lotniskach znajdujących się na terytorium państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego wykonywane do i z państw spoza tego obszaru, z wyłączeniem lotów rozpoczynających się na lotniskach znajdujących się na terytorium państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego i kończących się na lotniskach znajdujących się na terytorium Konfederacji Szwajcarskiej lub Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,

   b) wykonywane między lotniskiem znajdującym się w regionie najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej a lotniskiem znajdującym się w innym regionie Europejskiego Obszaru Gospodarczego

   – wyniosła mniej niż 3000 Mg CO_2 w danym roku kalendarzowym.

2. Ustalenia raportu, o którym mowa w ust. 1, są równoważne ustaleniom raportu zweryfikowanego jako zadowalający zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/2067.

---

68) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 21 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
69) Przez art. 1 pkt 22 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
70) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 23 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
71) Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 24 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
72) Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 24 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
73) Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 24 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
74) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 25 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Art. 86. 1. Prowadzący instalację albo operator statku powietrznego jest obowiązany do przedłożenia Krajowemu ośrodkowi raportu na temat wielkości emisji sporządzonego za poprzedni rok okresu rozliczeniowego oraz sprawozdania z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1.[75)] Raport i sprawozdanie przedkłada się Krajowemu ośrodkowi w terminie do dnia 31 marca każdego roku. W tym samym terminie prowadzący instalację albo operator statku powietrznego przekazuje kopię raportu i kopię sprawozdania odpowiednio organowi właściwemu do wydania zezwolenia albo ministrowi właściwemu do spraw klimatu.

2. Raport na temat wielkości emisji oraz sprawozdanie z weryfikacji przedkłada się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej i w postaci elektronicznej.

3. (uchylony)[76)]

4. (uchylony)[76)]

4a. (uchylony)[76)]

5. Krajowy ośrodek przeprowadza ocenę raportu na temat wielkości emisji w zakresie kompletności zawartych w nim danych, poprawności przeprowadzonych obliczeń oraz zgodności zawartych w nim ustaleń z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 i z zatwierdzonym odpowiednim planem monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonym planem monitorowania emisji z operacji lotniczych, albo planem monitorowania wielkości emisji, z uwzględnieniem sprawozdania z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1.

6. Ocena, o której mowa w ust. 5, dotyczy raportów zweryfikowanych jako zadowalające zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/2067.

7. W celu przeprowadzenia oceny, o której mowa w ust. 5, Krajowy ośrodek może zażądać od weryfikatora przedłożenia wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji, o której mowa w art. 26 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.

8. Jeżeli z oceny Krajowego ośrodka wynika, że raport na temat wielkości emisji nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 5, Krajowy ośrodek występuje do prowadzącego instalację albo operatora statku powietrznego z wnioskiem o udzielenie wyjaśnień.

9. Jeżeli z udzielonych wyjaśnień wynika potrzeba dokonania zmian w raporcie na temat wielkości emisji lub w sprawozdaniu z weryfikacji, Krajowy ośrodek występuje do prowadzącego instalację albo operatora statku powietrznego z wnioskiem o dokonanie zmian w tym raporcie lub w sprawozdaniu.

10. Prowadzący instalację albo operator statku powietrznego jest obowiązany, w uzgodnieniu z weryfikatorem, który przeprowadził weryfikację raportu na temat wielkości emisji, wprowadzić zmiany do raportu i przedłożyć poprawiony raport w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 9, a w przypadku potrzeby dokonania zmian w sprawozdaniu z weryfikacji jest obowiązany do przedłożenia w tym terminie poprawionego sprawozdania.

Art. 86a.[77)] W przypadku przyjęcia w raporcie na temat wielkości emisji współczynnika emisji wynoszącego zero dla wykorzystywanych paliw o współczynniku zero w rozumieniu art. 3 pkt 23d rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 prowadzący instalację lub operator statku powietrznego, w przypadkach przewidzianych w tym rozporządzeniu, wykazują zgodność, o której mowa w art. 3 pkt 23c rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, za pomocą:

1) dowodów z bazy danych, o których mowa w przepisach rozdziału III sekcji 2 podsekcji 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, lub

2) dokumentu wydanego w ramach systemu certyfikacji:

   a) zatwierdzonego przez Komisję Europejską w drodze decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2018/2001”, lub

   b) ocenionego przez Komisję Europejską jako spełniający warunki w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 30 ust. 6 akapit trzeci dyrektywy 2018/2001, lub

   c) uznanego przez Komisję Europejską w drodze decyzji, o której mowa w art. 9 ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1788 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmieniającej dyrektywę (UE) 2023/1791 i uchylającej dyrektywę 2009/73/WE (Dz. Urz. UE L 2024/1788 z 15.07.2024), lub

---

75) Zdanie pierwsze ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 26 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
76) Przez art. 1 pkt 26 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
77) Dodany przez art. 1 pkt 27 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

3) dokumentu wystawionego przez podmiot objęty systemem certyfikacji, o którym mowa w pkt 2 lit. a lub b, na podstawie dokumentu, o którym mowa w tych przepisach, zawierającego:

   a) numer certyfikatu wydanego w ramach uznanego systemu certyfikacji,

   b) informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a–d oraz f–h załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 168 z 27.06.2022, str. 1, z późn. zm.), w zakresie, w jakim są wymagane dla danego rodzaju paliwa, oraz ust. 2 załącznika I do tego rozporządzenia.

Art. 87. 1. Jeżeli Krajowy ośrodek nie uzyska od prowadzącego instalację albo operatora statku powietrznego wystarczających wyjaśnień albo w terminie, o którym mowa w art. 86 ust. 10, nie otrzyma poprawionego raportu lub sprawozdania z weryfikacji, występuje do organu Inspekcji o przeprowadzenie kontroli w celu sprawdzenia, czy raport na temat wielkości emisji jest zgodny ze stanem faktycznym.

2. Kontrola jest prowadzona na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 425, z 2025 r. poz. 1863 oraz z 2026 r. poz. 1157), z uwzględnieniem ust. 3.

3. W przypadku operatora statku powietrznego niemającego miejsca zamieszkania ani siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organ Inspekcji może wystąpić do tego operatora o przesłanie uwierzytelnionych, zgodnie z przepisami obowiązującymi w danym państwie, dokumentów stanowiących podstawę oszacowania wielkości emisji z wykonanych operacji lotniczych.

4.[78)] Jeżeli operator statku powietrznego nie przedłoży na wezwanie dokumentów, o których mowa w ust. 3, albo jeżeli na podstawie przedłożonych dokumentów nie można w sposób rzetelny oszacować wielkości emisji z operacji lotniczej lub skutków innych niż emisja dwutlenku węgla (CO_2), organ Inspekcji dokonuje oszacowania wielkości emisji z operacji lotniczej lub skutków innych niż emisja dwutlenku węgla (CO_2), w szczególności na podstawie ustaleń organów sprawujących dozór przestrzeni powietrznej.

5.[78)] Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli organ Inspekcji stwierdzi nieprawidłowości, które miały wpływ na ustalenie wielkości emisji z instalacji albo wielkości emisji z operacji lotniczej lub skutków innych niż emisja dwutlenku węgla (CO_2), wydaje decyzję określającą szacunkową wielkość emisji z instalacji albo emisji z operacji lotniczej lub skutków innych niż emisja dwutlenku węgla (CO_2), w roku okresu rozliczeniowego, którego dotyczy raport na temat wielkości emisji.

6.[78)] Organ Inspekcji przekazuje Krajowemu ośrodkowi kopię decyzji, o której mowa w ust. 5, w terminie 7 dni od dnia, w którym stała się ona ostateczna.

7. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli, organ Inspekcji stwierdzi zgodność ustaleń zawartych w raporcie na temat wielkości emisji ze stanem faktycznym, przekazuje informacje w tym zakresie odpowiednio prowadzącemu instalację albo operatorowi statku powietrznego oraz Krajowemu ośrodkowi.

Art. 88. 1. Krajowy ośrodek, w terminie do dnia 31 maja każdego roku, występuje do organu Inspekcji o oszacowanie wielkości emisji z instalacji albo emisji z operacji lotniczej lub skutków innych niż emisja dwutlenku węgla (CO_2), w przypadku gdy:[79)]

1)[80)] prowadzący instalację albo operator statku powietrznego nie przedłożył raportu na temat wielkości emisji lub sprawozdania z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1;

2) w sprawozdaniu z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1, weryfikator zamieścił jedno z ustaleń określonych w art. 27 ust. 1 lit. b–d rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.

2.[81)] Krajowy ośrodek występuje do organu Inspekcji o oszacowanie wielkości:

1) emisji z instalacji albo

2) emisji z operacji lotniczej lub skutków innych niż emisja dwutlenku węgla (CO_2)

– również w przypadku, gdy z uzyskanych przez niego informacji wynika, że emisja lub skutki inne niż emisja dwutlenku węgla (CO_2) ustalone na podstawie raportu na temat wielkości emisji lub poprawionego raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 86 ust. 10, zostały ustalone nieprawidłowo.

78) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 28 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
79) Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 29 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
80) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 29 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
81) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 29 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

3.[81)] W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, organ Inspekcji wydaje decyzję określającą szacunkową wielkość emisji z instalacji albo emisji z operacji lotniczej lub skutków innych niż emisja dwutlenku węgla (CO_2) za rok okresu rozliczeniowego, którego dotyczyło wystąpienie Krajowego ośrodka. Przepisy art. 87 ust. 2–4 i 6 stosuje się odpowiednio.

Art. 89.[82)] Organ Inspekcji umarza postępowanie w sprawie oszacowania wielkości emisji z instalacji albo emisji z operacji lotniczej lub skutków innych niż emisja dwutlenku węgla (CO_2), o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1, jeżeli przed wydaniem decyzji prowadzący instalację albo operator statku powietrznego dopełni obowiązku, o którym mowa w art. 86 ust. 1.

Art. 90. Krajowy ośrodek oraz organ Inspekcji przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu informacje, o których mowa w art. 73 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.

Art. 91. 1.[83)] Krajowy ośrodek wprowadza do rejestru Unii informację o wielkości emisji z instalacji lub z operacji lotniczych na podstawie:

1) raportu na temat wielkości emisji albo

2) poprawionego raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 86 ust. 10

– który został zweryfikowany jako zadowalający.

2. (uchylony)[84)]

3.[85)] Krajowy ośrodek dokonuje w rejestrze Unii aktualizacji informacji o szacunkowej wielkości emisji z instalacji albo z operacji lotniczych na podstawie decyzji określającej szacunkową wielkość emisji, o której mowa w art. 87 ust. 5 i art. 88 ust. 3, w terminie 7 dni od dnia otrzymania kopii tej decyzji.

4. Wprowadzone do rejestru Unii zatwierdzone wielkości emisji z danej instalacji albo z operacji lotniczych w odniesieniu do danego operatora statku powietrznego sumuje się oraz stosuje się do nich czynnik korekty zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122. Wartość ta stanowi sumę emisji z instalacji albo operacji lotniczych.

Art. 92. 1. W terminie do dnia 30 września każdego roku prowadzący instalację albo operator statku powietrznego dokonuje, za pośrednictwem rachunku w rejestrze Unii, umorzenia uprawnień do emisji w liczbie odpowiadającej różnicy pomiędzy sumą umorzonych na tym rachunku uprawnień do emisji w danym okresie rozliczeniowym a sumą emisji z instalacji albo operacji lotniczych, o której mowa w art. 91 ust. 4. Umorzenie to stanowi rozliczenie wielkości emisji.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1, prowadzący instalację albo operator statku powietrznego w terminie, o którym mowa w ust. 1, dokonuje umorzenia uprawnień do emisji w liczbie określonej zgodnie z ust. 1 powiększonej o liczbę uprawnień do emisji odpowiadającą jego najlepszej wiedzy na temat rzeczywistej wielkości emisji z instalacji albo operacji lotniczej w poprzednim roku okresu rozliczeniowego, z tym że:

1) jeżeli liczba umorzonych uprawnień do emisji jest równa lub większa od liczby określonej zgodnie z ust. 1 powiększonej o liczbę uprawnień odpowiadającą szacunkowej wielkości emisji określonej w decyzji, o której mowa w art. 88 ust. 2, umorzenie to stanowi rozliczenie wielkości emisji;

2) jeżeli liczba umorzonych uprawnień do emisji jest mniejsza od liczby określonej zgodnie z ust. 1 powiększonej o liczbę uprawnień odpowiadającą szacunkowej wielkości emisji określonej w decyzji, o której mowa w art. 88 ust. 2, umorzenie to nie stanowi rozliczenia wielkości emisji.

3. W przypadkach, o których mowa w art. 87 ust. 1, prowadzący instalację albo operator statku powietrznego w terminie, o którym mowa w ust. 1, dokonuje umorzenia uprawnień do emisji w liczbie określonej zgodnie z ust. 1 powiększonej o liczbę uprawnień do emisji odpowiadającą wielkości emisji ustalonej w przedłożonym raporcie na temat wielkości emisji za poprzedni rok okresu rozliczeniowego.

4. Umorzenie, o którym mowa w ust. 3, stanowi rozliczenie wielkości emisji, jeżeli:

1) z przeprowadzonej kontroli, o której mowa w art. 87, wynika, że ustalenia zawarte w przedłożonym raporcie na temat wielkości emisji za poprzedni rok okresu rozliczeniowego są zgodne ze stanem faktycznym albo

2) liczba umorzonych uprawnień do emisji jest równa lub większa od liczby określonej zgodnie z ust. 1 powiększonej o liczbę uprawnień odpowiadającą szacunkowej wielkości emisji określonej w decyzji, o której mowa w art. 87 ust. 5.

82) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 30 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
83) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 31 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
84) Przez art. 1 pkt 31 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
85) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 31 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

5. Jeżeli liczba umorzonych uprawnień do emisji na podstawie ust. 3 jest mniejsza od liczby określonej zgodnie z ust. 1 powiększonej o liczbę uprawnień do emisji odpowiadającą szacunkowej wielkości emisji określonej w decyzji, o której mowa w art. 87 ust. 5, lub decyzji wydanej w związku z wystąpieniem, o którym mowa w art. 88 ust. 2, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego dokonuje umorzenia brakującej liczby uprawnień do emisji w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna. Umorzenie to stanowi rozliczenie wielkości emisji.

6. Umorzone uprawnienia do emisji w liczbie przekraczającej liczbę określoną zgodnie z ust. 1 powiększoną o liczbę uprawnień do emisji odpowiadającą szacunkowej wielkości emisji określoną w decyzji, o której mowa w art. 87 ust. 5 albo art. 88 ust. 2, są zaliczane na poczet rozliczenia wielkości emisji w kolejnych latach okresu rozliczeniowego.

7. W przypadku powstania zaległości w zakresie rozliczenia wielkości emisji z lat poprzednich umorzenie uprawnień do emisji zalicza się w pierwszej kolejności na poczet rozliczenia tej zaległości.

8. Operator statku powietrznego dokonuje umorzenia uprawnień do emisji na poczet emisji z operacji lotniczych rozpoczynających się na terytorium Konfederacji Szwajcarskiej przed dokonaniem umorzenia uprawnień do emisji na poczet emisji z pozostałych operacji lotniczych, z zachowaniem zasady wskazanej w ust. 7.

Art. 92a. 1. Krajowy ośrodek zawiesza upoważnionym przedstawicielom dostęp do rachunku posiadania operatora lub rachunku posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii, jeżeli na tym rachunku pozostaje nierozliczona wielkość emisji, która powinna zostać rozliczona zgodnie z art. 92 ust. 1 lub 5.

2. W trakcie zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego w celu dokonania umorzenia uprawnień do emisji przedkłada Krajowemu ośrodkowi wniosek, o którym mowa w art. 30 ust. 10 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.

3. Krajowy ośrodek niezwłocznie przywraca dostęp do rachunku posiadania operatora lub rachunku posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii upoważnionym przedstawicielom, jeżeli nastąpiło rozliczenie wielkości emisji, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lub 5.

Art. 92b.[86)] 1. Operator statku powietrznego lub operator CORSIA, który prowadzi działalność w odniesieniu do ograniczonej liczby par:

1) lotnisk lub

2) państw, między którymi loty podlegają obowiązkowi, o którym mowa w art. 97a ust. 2, lub

3) państw innych niż określone w pkt 2

– może złożyć do Krajowego ośrodka wniosek o publikację przez Komisję Europejską danych, o których mowa w ust. 2, na wyższym poziomie agregacji, jeżeli ich ujawnienie mogłoby stanowić naruszenie interesu handlowego tego operatora.

2. Wniosek może obejmować następujące dane:

1) w odniesieniu do pary lotnisk na terytorium państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego:
   a) emisje ze wszystkich lotów,
   b) łączną liczbę lotów,
   c) łączną liczbę pasażerów,
   d) rodzaje statków powietrznych;

2) w odniesieniu do operatora statku powietrznego lub operatora CORSIA:
   a) dane dotyczące emisji z lotów w obrębie terytorium państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, lotów z państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, lotów do państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego i lotów między dwoma państwami trzecimi w podziale na pary państw oraz dane dotyczące emisji podlegających obowiązkowi, o którym mowa w art. 97a ust. 2,
   b) wymogi dotyczące kompensacji w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2024/1879 w danym roku obliczone zgodnie z przepisami tego rozporządzenia,
   c) liczbę i rodzaj jednostek, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 11a ust. 3 akapit drugi lub ust. 8 dyrektywy 2003/87/WE, wykorzystanych w celu zapewnienia zgodności z wymogami, o których mowa w lit. b,
   d) ilość i typ wykorzystanych paliw, dla których współczynnik emisji wynosi zero na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 lub które uprawniają operatora statku powietrznego do otrzymania uprawnień do emisji w związku z wykorzystaniem kwalifikującego się paliwa lotniczego na podstawie przepisów rozdziału 7a.

86) Dodany przez art. 1 pkt 32 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

3. Wniosek składa się na formularzu raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 82.

4. Jeżeli Krajowy ośrodek uzna, że zawarte we wniosku uzasadnienie potrzeby publikacji danych, o których mowa w ust. 2, na wyższym poziomie agregacji jest niewystarczające, wzywa operatora statku powietrznego lub operatora CORSIA do jego uzupełnienia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

5. Krajowy ośrodek przekazuje wniosek ministrowi właściwemu do spraw klimatu:

1) gdy uzasadnienie wniosku jest wystarczające;

2) po uzupełnieniu przez operatora statku powietrznego lub operatora CORSIA uzasadnienia wniosku;

3) po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 4.

6. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje wniosek Komisji Europejskiej w celu wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE.

Art. 93. (uchylony)

Art. 94. 1. Krajowy ośrodek sporządza wykazy prowadzących instalacje lub operatorów statków powietrznych, którzy:

1) w terminie nie dostarczyli Krajowemu ośrodkowi raportu, o którym mowa w art. 80 ust. 3, lub sprawozdania z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1;

2) w terminie, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lub 5, nie dokonali rozliczenia wielkości emisji.

2. Krajowy ośrodek aktualizuje wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2:

1) w przypadku, o którym mowa w art. 87 ust. 1 – niezwłocznie po upływie terminu, o którym mowa w art. 92 ust. 5;

2) w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 lub 2 – niezwłocznie po otrzymaniu kopii ostatecznej decyzji, o której mowa w art. 88 ust. 3.

3. Krajowy ośrodek przekazuje wykazy, o których mowa w ust. 1, właściwym organom Inspekcji w terminie do dnia 15 października każdego roku oraz w terminie 7 dni po każdej aktualizacji wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację albo operatora statku powietrznego, oznaczenie adresu miejsca zamieszkania albo adresu siedziby;

2) wskazanie roku okresu rozliczeniowego, za który nie został złożony raport.

5. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację albo operatora statku powietrznego, oznaczenie adresu miejsca zamieszkania albo adresu siedziby;

2) sumę emisji z instalacji albo operacji lotniczych oraz sumę uprawnień do emisji umorzonych na rachunku posiadania operatora lub rachunku posiadania operatora statku powietrznego w rejestrze Unii w terminie, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lub 5;

3) liczbę uprawnień do emisji, które nie zostały umorzone.

Art. 95. 1. Minister właściwy do spraw klimatu sporządza wykaz operatorów statków powietrznych, którzy nie posiadają zatwierdzonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych, zgodnego z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.

2. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje wykaz, o którym mowa w ust. 1, organom Inspekcji oraz Krajowemu ośrodkowi w terminie do dnia 15 kwietnia każdego roku.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera imię i nazwisko albo nazwę operatora statku powietrznego oraz oznaczenie adresu miejsca zamieszkania albo adresu siedziby.

Art. 95a. (uchylony)[87)]

87) Przez art. 1 pkt 33 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Art. 95b.[88)] Przepisów art. 92 nie stosuje się do emisji z lotów rozpoczynających się lub kończących się na lotniskach znajdujących się na terytorium:

1) państw najsłabiej rozwiniętych – zgodnie z listą ogłoszoną przez Komitet Polityki Rozwoju (CDP) przy Radzie Gospodarczej i Społecznej Organizacji Narodów Zjednoczonych,

2) małych rozwijających się państw wyspiarskich – zgodnie z listą ogłaszaną przez Departament Spraw Gospodarczych i Społecznych (DESA) Organizacji Narodów Zjednoczonych

– innych niż państwa wymienione w przepisach wydanych na podstawie art. 25a ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE.

Art. 96. 1. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu wykaz, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 2, w terminie do dnia 15 października każdego roku.

2. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra wykaz, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 2.

Art. 97. 1. Krajowy ośrodek w terminie do dnia 15 października każdego roku sporządza i przedstawia marszałkowi województwa wykaz prowadzących instalacje i operatorów statków powietrznych, którzy nie dopełnili obowiązku rozliczenia wielkości emisji.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację lub operatora statku powietrznego oraz wielkość emisji, która została rozliczona zgodnie z art. 92.

3. Krajowy ośrodek na wezwanie marszałka województwa przekazuje informacje o zmianach wykazu, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 12a[89)]

Realizacja zadań związanych z monitorowaniem, raportowaniem i kompensacją emisji w ramach mechanizmu CORSIA

Art. 97a. 1. Do operatorów CORSIA w zakresie emisji z operacji CORSIA stosuje się odpowiednio przepisy art. 74, art. 75 ust. 1, 3 i 4, art. 76, art. 77, art. 79, art. 80 ust. 1 i 3, art. 82–84, art. 86 ust. 1, 2 i 5–10, art. 87–90, art. 94 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 oraz art. 95, z uwzględnieniem odstępstw, o których mowa w art. 5 i art. 6 rozporządzenia Komisji (UE) 2025/927.

2. Operator CORSIA dokonuje kompensacji emisji z operacji CORSIA wykonywanych między:

1) państwem należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego a państwami wymienionymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25a ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, a także między państwami wymienionymi w tych przepisach oraz między Konfederacją Szwajcarską lub Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a państwami wymienionymi w tych przepisach,

2) krajami i terytoriami zamorskimi wymienionymi w załączniku II do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej a państwami należącymi do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, innymi krajami i terytoriami zamorskimi, Konfederacją Szwajcarską, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub jednym z państw wymienionych w przepisach wydanych na podstawie art. 25a ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE

– zgodnie z informacją, o której mowa w art. 97c ust. 3.

3. Kompensacja, o której mowa w ust. 2, odbywa się w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 11a ust. 3 akapit drugi lub ust. 8 dyrektywy 2003/87/WE, z uwzględnieniem zwolnień określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 25a ust. 7 tej dyrektywy.

Art. 97b. 1. Krajowy ośrodek dokonuje obliczeń rocznych wymogów dotyczących kompensacji, o których mowa w art. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2024/1879, w podziale na operatorów CORSIA, o których mowa w art. 97a ust. 2.

2. Krajowy ośrodek przekazuje obliczenia, o których mowa w ust. 1, Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego w terminie do dnia 15 listopada każdego roku.

3. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego informuje operatorów CORSIA, o których mowa w art. 97a ust. 2, o rocznych wymogach dotyczących kompensacji za poprzedni rok kalendarzowy w terminie wskazanym w art. 3 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2024/1879.

---

88) Dodany przez art. 1 pkt 34 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

89) Rozdział dodany przez art. 1 pkt 35 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Art. 97c. 1. Krajowy ośrodek dokonuje obliczeń całkowitych ostatecznych wymogów dotyczących kompensacji, o których mowa w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2024/1879, dla danego okresu wskazanego w tym rozporządzeniu, w podziale na operatorów CORSIA, o których mowa w art. 97a ust. 2.

2. Krajowy ośrodek przekazuje obliczenia, o których mowa w ust. 1, Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego, w terminie do dnia 15 listopada roku następującego po ostatnim roku danego okresu wskazanego w rozporządzeniu Komisji (UE) 2024/1879.

3. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego informuje operatorów CORSIA, o których mowa w art. 97a ust. 2, o całkowitych ostatecznych wymogach dotyczących kompensacji za okres, o którym mowa w art. 4 ust. 7 rozporządzenia Komisji (UE) 2024/1879, w terminie wskazanym w tym przepisie.

Art. 97d. 1. Operator CORSIA może złożyć do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2024/1879, w terminie do dnia 15 listopada roku następującego po ostatnim roku danego okresu wskazanego w tym rozporządzeniu.

2. Jeżeli operator CORSIA, o którym mowa w ust. 1, spełnił w okresie, którego dotyczy wniosek, warunek, o którym mowa w art. 4 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2024/1879, Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego informuje go o braku obowiązku kompensacji za ten okres, w terminie wskazanym w art. 4 ust. 7 tego rozporządzenia. Przepisu art. 97c ust. 3 nie stosuje się.

Art. 97e. 1. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego, w terminie do dnia 15 lipca każdego roku, dane, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2025/927.

2. Dane, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2025/927, w terminie do dnia 31 lipca każdego roku:

1) minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej;

2) Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego przekazuje Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO).

3. W przypadku, o którym mowa w art. 9 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2025/927, przepisy ust. 1 i 2 oraz art. 86 ust. 1, 2 i 5–10 stosuje się odpowiednio.

Art. 97f. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego przekazuje Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) wykazy, o których mowa w art. 3 ust. 3 oraz art. 6 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2025/927, w terminach, o których mowa w tych przepisach.

Art. 97g. Operator CORSIA przedkłada Krajowemu ośrodkowi raport na temat anulowania jednostek emisji, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2025/927, wraz ze sprawozdaniem z jego weryfikacji, w przypadku oraz w terminie, o których mowa w tym przepisie.

Art. 97h. 1. Krajowy ośrodek przekazuje informacje, o których mowa w art. 9 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2025/927, ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego w terminie do dnia 15 lipca roku wskazanego w tym przepisie.

2. Informacje, o których mowa w art. 9 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2025/927, w terminie wskazanym w tym przepisie:

1) minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej;

2) Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego przekazuje Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO).

Rozdział 13

(uchylony)

Rozdział 14

Administracyjne kary pieniężne

Art. 102. 1. Jeżeli prowadzący instalację eksploatuje instalację bez zezwolenia, o którym mowa w art. 51, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 50 000 zł.

2. Organ Inspekcji może, na wniosek prowadzącego instalację, w drodze postanowienia, ustalić termin na złożenie wniosku o wydanie zezwolenia, zawieszając na ten czas postępowanie w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Termin nie może być dłuższy niż 30 dni od dnia doręczenia postanowienia.

3. W razie niezłożenia wniosku w wyznaczonym terminie organ Inspekcji podejmuje zawieszone postępowanie i wydaje decyzję o nałożeniu kary.

4. W przypadku złożenia wniosku w wyznaczonym terminie, administracyjnej kary pieniężnej nie nakłada się, a postępowanie w sprawie jej nałożenia umarza się.

Art. 103. 1. Administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 50 000 zł podlega:

1) operator statku powietrznego,

2)[90] operator CORSIA

– który prowadzi operacje lotnicze lub operacje CORSIA bez zatwierdzonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo zatwierdzonego uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych.[91]

2. Administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł podlega:

1) operator statku powietrznego,

2)[92] operator CORSIA

– który nie wystąpił z wnioskiem, o którym mowa w art. 76 ust. 2.

3. Jeżeli prowadzący instalację nie wystąpił z wnioskiem o zmianę zezwolenia w przypadku, o którym mowa w art. 55 ust. 1 pkt 5, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

4.[93] Na wniosek prowadzącego instalację albo operatora statku powietrznego, albo operatora CORSIA organ Inspekcji może odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, jeżeli toczy się postępowanie odpowiednio w sprawie:

1) zmiany zezwolenia w zakresie zatwierdzenia zmiany planu monitorowania wielkości emisji albo

2) zatwierdzenia planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo istotnych zmian tych planów.

Art. 104. 1. Prowadzący instalację albo operator statku powietrznego, który nie dokonał rozliczenia wielkości emisji w terminie, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lub 5, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości równej iloczynowi liczby uprawnień do emisji, która nie została umorzona, i jednostkowej stawki administracyjnej kary pieniężnej za rok okresu rozliczeniowego, za który to rozliczenie powinno nastąpić.

2. Jednostkowa stawka administracyjnej kary pieniężnej stanowi równowartość 100 euro.

3. Wysokość stawki administracyjnej kary pieniężnej ustala się z uwzględnieniem średniego kursu euro w przeliczeniu na złote ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy następujący po dniu 30 września roku, w którym powstał obowiązek rozliczenia.

4. Jednostkowa stawka administracyjnej kary pieniężnej podlega corocznej waloryzacji o średnioroczny zharmonizowany wskaźnik cen konsumpcyjnych (HICP) ogółem w poprzednim roku dla obszaru Unii Europejskiej, ustalany na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/792 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych oraz wskaźnika cen nieruchomości mieszkalnych i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2494/95 (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 135 z 24.05.2016, str. 11).

5. Uiszczenie przez prowadzącego instalację albo operatora statku powietrznego administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie zwalnia go od rozliczenia wielkości emisji, o którym mowa w art. 92.

Art. 105. 1. Administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 50 000 zł podlega:

1) prowadzący instalację,

2) operator statku powietrznego,

3)[94] operator CORSIA

– który nie dostarczył w terminie określonym w art. 86 ust. 1 Krajowemu ośrodkowi raportu na temat wielkości emisji lub sprawozdania z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1.[95]

---

[90] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 36 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
[91] Część wspólna w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 36 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
[92] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 36 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
[93] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 36 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
[94] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 37 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
[95] Część wspólna w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 37 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2.[96)] W przypadku dostarczenia Krajowemu ośrodkowi raportu na temat wielkości emisji i sprawozdania z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1, w terminie do dnia 15 kwietnia administracyjną karę pieniężną wymierza się w wysokości 10 % kary, o której mowa w ust. 1.

3. (uchylony)

4. Prowadzący instalację, która powstała w wyniku połączenia lub podziału, o którym mowa w art. 59 ust. 1, który nie przedłożył w terminie informacji i dokumentów, o których mowa w art. 25 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 5000 zł.

Art. 106. 1. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1–3, art. 104 ust. 1 i art. 105, nakłada, w drodze decyzji, organ Inspekcji.

2. Organ Inspekcji stwierdza naruszenia, o których mowa w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1–3, art. 104 ust. 1 i art. 105, na podstawie wykazów, o których mowa w art. 94 ust. 1 i art. 95 ust. 1, lub ustaleń kontroli.

3. Organ Inspekcji stwierdza naruszenie, o którym mowa w art. 105 ust. 4, na podstawie informacji przekazanej przez Krajowy ośrodek.

4. Organ Inspekcji przesyła Krajowemu ośrodkowi kopię decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej, a w przypadku nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na operatora statku powietrznego, także ministrowi właściwemu do spraw klimatu.

Art. 107. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1–3, art. 104 ust. 1 i art. 105, wnosi się na wyodrębniony rachunek bankowy organu Inspekcji, który nałożył administracyjną karę pieniężną. Wpływy z administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 108. 1. Do administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1–3, art. 104 ust. 1 i art. 105, stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

2. Uprawnienia organu podatkowego przysługują organowi Inspekcji, zgodnie z art. 5 ust. 1, w sprawach, o których mowa w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1–3, art. 104 ust. 1 i art. 105.

3. Egzekucja administracyjnych kar pieniężnych wynikających z decyzji, o których mowa w art. 106 ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 109. 1. W terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej stała się ostateczna, organ Inspekcji przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o operatorach statków powietrznych, którzy nie dopełnili obowiązku:

1) sporządzenia i przedłożenia do zatwierdzenia, zgodnie z art. 74 i art. 75 ust. 1, planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo złożenia wniosku, o którym mowa w art. 76 ust. 2;

2) rozliczenia wielkości emisji, o którym mowa w art. 92.

2. Minister właściwy do spraw klimatu po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1, oraz stwierdzeniu, że operator statku powietrznego:

1) pomimo nałożenia kary, o której mowa w art. 103 ust. 1 lub 2, nie dopełnił obowiązku sporządzenia i przedłożenia do zatwierdzenia, zgodnie z art. 74 i art. 75 ust. 1, planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo złożenia wniosku, o którym mowa w art. 76 ust. 2,

2) pomimo nałożenia kary, o której mowa w art. 104 ust. 1, nie dopełnił obowiązku rozliczenia wielkości emisji, o którym mowa w art. 92

– zawiadamia operatora statku powietrznego o wszczęciu postępowania w sprawie skierowania do Komisji Europejskiej wniosku o nałożenie zakazu prowadzenia przez tego operatora operacji lotniczych.

3. Operator statku powietrznego, po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, może złożyć wyjaśnienia ministrowi właściwemu do spraw klimatu, w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.

4. Minister właściwy do spraw klimatu, po powiadomieniu Rady Ministrów, przesyła do Komisji Europejskiej wniosek o nałożenie zakazu prowadzenia przez operatora statku powietrznego operacji lotniczych.

[96)] Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 37 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

1) dowody potwierdzające naruszenie przez operatora statku powietrznego obowiązku sporządzenia i przedłożenia do zatwierdzenia planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo złożenia wniosku, o którym mowa w art. 76 ust. 2, oraz obowiązku dokonania w wymaganym terminie rozliczenia wielkości emisji, o którym mowa w art. 92;

2) informację o podjętych środkach mających na celu wykonanie obowiązków, o których mowa w pkt 1;

3) uzasadnienie celowości nałożenia zakazu prowadzenia przez operatora statku powietrznego operacji lotniczych;

4) propozycje dotyczące czasowego i terytorialnego zakresu obowiązywania zakazu prowadzenia operacji lotniczych oraz dodatkowych warunków lub obowiązków, jakie powinny zostać nałożone na operatora statku powietrznego.

6. Postępowanie w sprawie nałożenia zakazu prowadzenia przez operatora statku powietrznego operacji lotniczych jest prowadzone zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi przez Komisję Europejską na podstawie art. 16 ust. 12 dyrektywy 2003/87/WE.

Rozdział 15

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 110–123. (pominięte)

Rozdział 16

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 124. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

1) rachunki posiadania operatora, rachunki posiadania operatora statku powietrznego, osobiste rachunki posiadania i krajowy rachunek posiadania, o których mowa w art. 8 ustawy wymienionej w art. 151, stają się odpowiednio rachunkami posiadania operatora, rachunkami posiadania operatora statków powietrznych, osobistymi rachunkami posiadania oraz krajowym rachunkiem posiadania w rejestrze Unii w rozumieniu niniejszej ustawy;

2) uprawnienia do emisji przyznane na podstawie ustawy wymienionej w art. 151, stają się uprawnieniami do emisji w rozumieniu niniejszej ustawy, z tym że uprawnienia do emisji przyznane instalacji stają się uprawnieniami do emisji ogólnych, a uprawnienia przyznane operatorom statków powietrznych stają się uprawnieniami do emisji lotniczych;

3) uprawnienia do emisji powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na skutek wymiany, o której mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 389/2013, stają się uprawnieniami do emisji lotniczych albo uprawnieniami do emisji ogólnych w rozumieniu art. 3 pkt 7 i 8 tego rozporządzenia;

4) zezwolenia wydane na podstawie art. 33 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. poz. 2784, z 2008 r. poz. 1227 oraz z 2009 r. poz. 1664) i art. 40 ustawy wymienionej w art. 151, stają się zezwoleniami w rozumieniu niniejszej ustawy;

5) decyzje zatwierdzające plany monitorowania wielkości emisji oraz plany monitorowania liczby tonokilometrów pochodzących z wykonywanych operacji lotniczych, o których mowa w art. 53 ustawy wymienionej w art. 151, stają się decyzjami zatwierdzającymi plany monitorowania, o których mowa w art. 74;

6) decyzje w sprawie zatwierdzenia raportów z udoskonalenia metodyki monitorowania, wydane przez organ właściwy do wydania zezwolenia w celu wykonania art. 69 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012, stają się decyzjami zatwierdzającymi, o których mowa w art. 79 ust. 2.

2. Jednostki Kioto i uprawnienia do emisji, które były utrzymywane w Krajowym rejestrze jednostek Kioto i uprawnień do emisji, na podstawie dotychczasowych przepisów są utrzymywane w rejestrze Unii.

Art. 125. 1. W terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzący instalację jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o wydanie zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych z instalacji na podstawie art. 51, zwanego dalej „nowym zezwoleniem”, z uwzględnieniem art. 127.

2. Zezwolenie wydane na podstawie art. 33 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji i art. 40 ustawy wymienionej w art. 151, wygasa z dniem, w którym nowe zezwolenie stało się ostateczne.

3. Organ właściwy do wydania zezwolenia stwierdza wygaśnięcie zezwolenia wydanego na podstawie art. 33 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji lub art. 40 ustawy wymienionej w art. 151, jeżeli prowadzący instalację nie wystąpi z wnioskiem o wydanie nowego zezwolenia w terminie, o którym mowa w ust. 1.

Art. 126. 1. Prowadzący instalację, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy posiada plany monitorowania wielkości emisji zatwierdzone decyzją inną niż zezwolenie wydane na podstawie art. 40 ustawy wymienionej w art. 151, monitoruje wielkość emisji z instalacji zgodnie z tym planem, jednak niedłużej niż do dnia, w którym nowe zezwolenie stało się ostateczne.

2. Decyzja zatwierdzająca plan monitorowania, o którym mowa w ust. 1, wygasa z dniem, w którym nowe zezwolenie stało się ostateczne, albo z dniem, w którym decyzja stwierdzająca wygaśnięcie, o której mowa w art. 125 ust. 3, stała się ostateczna.

Art. 127. 1. Prowadzący instalację wytwarzającą energię elektryczną, któremu wydano zezwolenie na podstawie art. 50 ustawy wymienionej w art. 151, w terminie 3 miesięcy przed dniem oddania do eksploatacji instalacji, występuje z wnioskiem o wydanie nowego zezwolenia.

2. Obowiązek monitorowania i rozliczania wielkości emisji z instalacji, o której mowa w ust. 1, powstaje z dniem oddania jej do eksploatacji.

Art. 128. 1. W terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Krajowy ośrodek zamyka osobiste rachunki posiadania lub rachunki obrotowe w rejestrze Unii, prowadzone dla posiadaczy, którzy nie spełniają warunku, o którym mowa w art. 9 ust. 2 lub 3.

2. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 1, posiadacz rachunku przedłoży Krajowemu ośrodkowi dokument potwierdzający spełnienie warunku, o którym mowa w art. 9 ust. 2 lub 3, przepisu ust. 1 nie stosuje się.

Art. 129. 1. Wnioski o przydział uprawnień do emisji na okres rozliczeniowy 2013–2020 złożone przez prowadzącego instalację przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami, o których mowa w art. 20 ust. 1.

2. Wstępna całkowita roczna liczba uprawnień do emisji określona we wnioskach, o których mowa w ust. 1, zaakceptowana przez Komisję Europejską staje się wstępną całkowitą roczną liczbą uprawnień do emisji w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 130. Projekt wykazu instalacji objętych systemem w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2013 r. wraz z przyznaną im liczbą uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 21 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 151, przekazany Komisji Europejskiej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy staje się wykazem, o którym mowa w art. 23 ust. 5.

Art. 131. 1. Postępowania w sprawie wniosków o przydział uprawnień do emisji z rezerwy na okres rozliczeniowy 2008–2012 wszczęte na podstawie ustawy wymienionej w art. 151 i niezakończone ostateczną decyzją, umarza się.

2. Wnioski o przydział uprawnień do emisji z rezerwy na okres rozliczeniowy 2013–2020, złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stają się wnioskami, o których mowa w art. 68 ust. 1.

Art. 132. 1. W terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzący instalację przedkłada Krajowemu ośrodkowi informację, o której mowa w art. 64 ust. 1, za rok 2012, 2013 i 2014.

2. Jeżeli prowadzący instalację przekazał Krajowemu ośrodkowi informację, o której mowa w ust. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się, że obowiązek określony w tym przepisie został spełniony.

3. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacje o prowadzących instalacje, którzy w terminie nie dopełnili obowiązku, o którym mowa w ust. 1, oraz informację o prowadzących instalacje, w których nastąpiło całkowite lub częściowe zaprzestanie działalności w rozumieniu niniejszej ustawy.

4. Uprawnienia do emisji wydane na rachunki posiadania operatora w rejestrze Unii prowadzone dla prowadzących instalacje, którzy nie złożyli informacji, zgodnie z ust. 1, podlegają zwrotowi.

5. Uprawnienia do emisji wydane na rachunki posiadania operatora w rejestrze Unii prowadzone dla prowadzących instalacje, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nastąpiło znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnej w rozumieniu niniejszej ustawy w liczbie większej niż wynikająca z dostosowania do poziomu tego zmniejszenia, podlegają zwrotowi.

Art. 133. 1. W przypadku gdy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

1) zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych wydane prowadzącemu instalację na podstawie przepisów dotychczasowych wygasło na skutek upływu terminu, na jaki zostało wydane, albo

2) wydano decyzję ostateczną stwierdzającą wygaśnięcie zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych

– uprawnienia do emisji wydane na rachunki posiadania operatora w rejestrze Unii po roku, w którym zezwolenie wygasło, a przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają zwrotowi.

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzący instalację wystąpi z wnioskiem o wydanie nowego zezwolenia i takie zezwolenie uzyska.

3. Do prowadzących instalacje, którzy uzyskają zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się art. 125 ust. 1.

Art. 134. 1. W sprawach, o których mowa w art. 132 ust. 4 i 5 i art. 133 ust. 1, Krajowy ośrodek występuje z wnioskiem o zwrot liczby wydanych uprawnień do emisji do prowadzącego instalację. Prowadzący instalację zwraca wydane uprawnienia do emisji w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

2. Jeżeli prowadzący instalację nie zwróci wydanych uprawnień do emisji w terminie, o którym mowa w ust. 1, Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o prowadzącym instalację, który nie dopełnił obowiązku zwrotu.

3. Informacja, o której mowa w ust. 2, zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację, zamieszkania albo siedziby;

2) liczbę uprawnień do emisji podlegających zwrotowi.

4. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję w sprawie zwrotu równowartości uprawnień do emisji określając kwotę podlegającą zwrotowi.

5. Przy obliczaniu kwoty podlegającej zwrotowi przyjmuje się jednostkową cenę uprawnienia do emisji, która odpowiada średniej cenie uprawnienia do emisji notowanej na giełdach ICE/ECX i EEX na rynku wtórnym spot w ostatnim dniu, w którym realizowany był obrót uprawnieniami do emisji, poprzedzającym dzień wydania decyzji w przeliczeniu na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu poprzedzającym dzień wydania decyzji.

6. Do kwoty, o której mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

7. Do obowiązku zwrotu kwoty, o której mowa w ust. 4, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

8. Należności wnoszone w związku z obowiązkiem zwrotu kwoty, o której mowa w ust. 4, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 135. 1. W terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Krajowy ośrodek dokonuje analizy informacji, o których mowa w art. 132 ust. 1, pod kątem ich zgodności z danymi na temat wielkości emisji z instalacji zawartymi w raporcie na temat wielkości emisji złożonym za rok, którego dotyczy informacja.

2. W przypadku gdy z analizy, o której mowa w ust. 1, wynikają rozbieżności między informacją o wielkości emisji z instalacji a danymi o poziomie działalności, zawartymi w informacji, o której mowa w art. 132 ust. 1, Krajowy ośrodek występuje do prowadzącego instalację o przekazanie wyjaśnień.

3. Jeżeli z wyjaśnień prowadzącego instalację wynika, że informacja, o której mowa w art. 132 ust. 1, zawiera błędne lub nieprawdziwe informacje, Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o stwierdzonych nieprawidłowościach.

4. Po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw środowiska występuje na piśmie do prowadzącego instalację o wprowadzenie zmian w informacji, o której mowa w art. 132 ust. 1, wskazując błędy i uchybienia wymagające zmiany.

5. Prowadzący instalację wprowadza zmiany, o których mowa w ust. 4, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

6. Jeżeli ze zmienionej informacji wynika potrzeba dostosowania całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji, o której mowa w art. 25 ust. 2 i 3 lub art. 26 ust. 4, Krajowy ośrodek oblicza dostosowaną całkowitą roczną liczbę uprawnień do emisji. Przepisy art. 73 ust. 1–8 stosuje się odpowiednio.

7. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o stwierdzonych nieprawidłowościach i dostosowanej całkowitej rocznej liczbie uprawnień do emisji.

8. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję określającą dostosowaną całkowitą roczną liczbę uprawnień do emisji przydzielonej danej instalacji.

9. Uprawnienia do emisji wydane na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii w liczbie większej niż określona w decyzji, o której mowa w ust. 8, podlegają zwrotowi. Przepisy art. 18 ust. 2–6 stosuje się odpowiednio.

10. W przypadku gdy prowadzący instalację nie wprowadzi zmian, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję o zawieszeniu wydania uprawnień do emisji przydzielonych instalacji na kolejny rok okresu rozliczeniowego. Przepisy art. 65 ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

11. Decyzję, o której mowa w ust. 10, uchyla się, jeżeli prowadzący instalację wprowadzi zmiany, o których mowa w ust. 4.

Art. 136. 1. Dla zadań inwestycyjnych zrealizowanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy albo realizowanych w dniu jej wejścia w życie, albo rozpoczynanych w ciągu 3 miesięcy od tego dnia, podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 4, składa do ministra właściwego do spraw środowiska wniosek o zatwierdzenie wskaźnika lub wskaźników zgodności w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dla zadań inwestycyjnych zrealizowanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 4, przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska poświadczenie osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o zatwierdzeniu wskaźnika lub wskaźników zgodności stała się ostateczna. Poświadczenia osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności nie składa się, jeżeli poświadczenie to sporządza minister właściwy do spraw środowiska.

3. Do poświadczenia osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności, o którym mowa w ust. 2, przepisy art. 32 ust. 10–13 stosuje się.

4. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przechowuje dokumentację związaną z realizacją tego zadania przez okres 10 lat od dnia wydania uprawnień do emisji na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii oraz udostępnia tę dokumentację na wezwanie ministra właściwego do spraw środowiska.

Art. 137. 1. Pierwszym okresem sprawozdawczym, o którym mowa w art. 34 ust. 14, jest okres od dnia 25 czerwca 2009 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. Drugim okresem sprawozdawczym, o którym mowa w art. 34 ust. 14, jest okres od dnia 1 lipca 2013 r. do dnia 30 czerwca 2014 r.

2. Przepisy rozdziału 6 stosuje się do zadań inwestycyjnych realizowanych w okresie sprawozdawczym rozpoczynającym się od dnia 1 lipca 2014 r.

Art. 138. 1. Zweryfikowane sprawozdania rzeczowo-finansowe za okresy sprawozdawcze, o których mowa w art. 137, złożone przez podmiot realizujący zadanie inwestycyjne przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za sprawozdania rzeczowo-finansowe w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Do uprawnień do emisji wydanych prowadzącemu instalację wytwarzającą energię elektryczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 2014 r. w sprawie wykazu instalacji wytwarzających energię elektryczną, objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2013 r., wraz z przyznaną im liczbą uprawnień do emisji (Dz. U. poz. 472 oraz z 2015 r. poz. 555) stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 139. Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra liczbę uprawnień do emisji lotniczych, o którą zostanie zmniejszona pula uprawnień do emisji przeznaczona do sprzedaży w drodze aukcji zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 377/2013/UE z dnia 24 kwietnia 2013 r. wprowadzającą tymczasowe odstępstwo od dyrektywy 2003/87/WE ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 113 z 25.04.2013, str. 1).

Art. 140. 1. Całkowitą liczbę uprawnień do emisji przyznanych operatorom statków powietrznych na okres rozliczeniowy rozpoczynający się dnia 1 stycznia 2013 r. i liczbę uprawnień do emisji przyznanych na każdy rok tego okresu zawiera informacja, o której mowa w art. 24 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 151, ogłoszona w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Całkowita liczba uprawnień do emisji przyznanych operatorom statków powietrznych oraz liczba uprawnień do emisji przyznanych operatorom statków powietrznych na każdy rok okresu rozliczeniowego, o których mowa w ust. 1, podlega zmniejszeniu proporcjonalnie do ograniczenia obowiązku rozliczenia emisji z operacji lotniczych, o których mowa w art. 141 ust. 1, wynikającego z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE nr 421/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającego dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, w celu wprowadzenia w życie do 2020 r. porozumienia międzynarodowego w sprawie stosowania jednego międzynarodowego środka rynkowego do emisji z międzynarodowego lotnictwa (Dz. Urz. UE L 129 z 30.04.2014, str. 1).

3. Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra informacje o zmniejszonych liczbach uprawnień do emisji, o których mowa w ust. 2.

Art. 141. 1. Przepisów rozdziału 12 nie stosuje się do monitorowania emisji z operacji lotniczych:

1) rozpoczynających się lub kończących na lotniskach znajdujących się na terytorium państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego wykonywanych do i z państw spoza tego obszaru,

2) wykonywanych między lotniskiem znajdującym się w regionie najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej a lotniskiem znajdującym się w innym regionie Europejskiego Obszaru Gospodarczego

– wykonywanych w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.

1a. Przepisów rozdziału 12 w zakresie raportowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 86, oraz rozliczania wielkości emisji, o którym mowa w art. 92, nie stosuje się do operacji lotniczych:

1) rozpoczynających się lub kończących się na lotniskach znajdujących się na terytorium państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, wykonywanych do i z państw spoza tego obszaru,

2) wykonywanych między lotniskiem znajdującym się w regionie najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej a lotniskiem znajdującym się w innym regionie Europejskiego Obszaru Gospodarczego

– wykonywanych w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

1aa.[97)] Przepisów rozdziału 12 w zakresie raportowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 86, oraz rozliczania wielkości emisji, o którym mowa w art. 92, nie stosuje się do operacji lotniczych:

1) rozpoczynających się lub kończących się na lotniskach znajdujących się na terytorium państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, wykonywanych do i z państw spoza tego obszaru, w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.;

2) wykonywanych między lotniskiem znajdującym się w regionie najbardziej oddalonym danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej a lotniskiem znajdującym się w tym samym państwie członkowskim Unii Europejskiej, w tym innym lotniskiem znajdującym się w tym samym regionie najbardziej oddalonym lub w innym regionie najbardziej oddalonym tego samego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2030 r.

1b. Przepisu ust. 1a nie stosuje się do lotów statków powietrznych rozpoczynających się lub kończących się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, wykonywanych do i z lotnisk znajdujących się na terytorium Konfederacji Szwajcarskiej w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

1ba.[98)] Przepisu ust. 1aa pkt 1 nie stosuje się do operacji lotniczych:

1) rozpoczynających się lub kończących się na terytorium państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Konfederacji Szwajcarskiej, wykonywanych do i z lotnisk znajdujących się na terytorium Konfederacji Szwajcarskiej;

2) rozpoczynających się na terytorium państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, wykonywanych do lotnisk znajdujących się na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

1c. Przepisów rozdziału 12 w zakresie raportowania wielkości emisji, o których mowa w art. 86, oraz rozliczania wielkości emisji, o którym mowa w art. 92, nie stosuje się do lotów statków powietrznych rozpoczynających się lub kończących się na lotniskach znajdujących się na terytorium Konfederacji Szwajcarskiej, wykonywanych do lub z lotnisk znajdujących się na terytorium innych państw spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub lotnisk znajdujących się w regionie najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

1d.[99)] Przepisu ust. 1a w zakresie wyłączenia obowiązku raportowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 86, nie stosuje się do operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lub art. 2 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz. Urz. UE L 250 z 30.09.2019, str. 10), w zakresie lotów statków powietrznych wskazanych w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia.

2. Raport na temat wielkości emisji pochodzących z operacji lotniczych wykonywanych w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r. pomiędzy lotniskami znajdującymi się na terytorium państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego złożony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uważa się za raport w rozumieniu art. 80 ust. 3.

2a.[100)] Raport na temat wielkości emisji w części dotyczącej emisji z operacji lotniczych rozpoczynających się na terytorium państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Konfederacji Szwajcarskiej, wykonywanych do lotnisk znajdujących się na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. uważa się za raport na temat wielkości emisji.

---

97) Dodany przez art. 1 pkt 38 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
98) Dodany przez art. 1 pkt 38 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
99) Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 38 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
100) Dodany przez art. 1 pkt 38 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

3. W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. przepisów ustawy nie stosuje się do operatorów statków powietrznych wykonujących niezarobkowe przewozy lotnicze, których całkowita roczna emisja CO_2 z operacji lotniczych wynosi mniej niż 1000 Mg.

Art. 141a. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy w rozumieniu art. 3 pkt 21a rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, wykorzystywane do spalania przez operatora statku powietrznego albo prowadzącego instalację, uznaje się za spełniające kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w art. 38 ust. 5 akapit pierwszy tego rozporządzenia.

2. Przyjęte w zatwierdzonych planach monitorowania, o których mowa w art. 80 ust. 1, wymagania dotyczące potwierdzenia spełniania kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych przez biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy w rozumieniu art. 3 pkt 21a rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, które zostały wykorzystane do spalania w okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r., uznaje się za spełnione zgodnie z ust. 1.

Art. 141b. 1.[101)] W przypadku wykorzystywania w 2023 r. do spalania biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy w rozumieniu art. 3 pkt 21a rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, które na podstawie art. 38 ust. 5 tego rozporządzenia podlegają kryteriom zrównoważonego rozwoju lub kryteriom ograniczania emisji gazów cieplarnianych, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego, który w raporcie na temat wielkości emisji za 2023 r. przyjmuje dla tych biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy współczynnik emisyjny wynoszący zero, wykazuje spełnienie tych kryteriów za pomocą poświadczeń wydanych w ramach systemu certyfikacji zatwierdzonego przez Komisję Europejską w drodze decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego może wykazać spełnianie kryteriów zrównoważonego rozwoju lub kryteriów ograniczania emisji gazów cieplarnianych za pomocą poświadczeń wydanych w ramach systemu certyfikacji, który uzyskał wstępną pozytywną ocenę Komisji Europejskiej w toku postępowania, o którym mowa w art. 30 ust. 5 dyrektywy 2018/2001, jeżeli:

1) poświadczenia te zostały wydane w okresie pomiędzy wydaniem wstępnej pozytywnej oceny Komisji Europejskiej a wydaniem decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001;

2) system certyfikacji został zatwierdzony w 2022 r. w drodze decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001.

3. Poświadczenia, o których mowa w ust. 2, zachowują ważność po wejściu w życie decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001.

4. Poświadczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, potwierdzają spełnienie przez biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy w rozumieniu art. 3 pkt 21a rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, kryteriów zrównoważonego rozwoju lub kryteriów ograniczania emisji gazów cieplarnianych, zgodnie z art. 38 ust. 5 tego rozporządzenia, w stosownych przypadkach w odniesieniu do etapów ich pozyskiwania, wytwarzania lub przetwarzania.

5. Do raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 86 ust. 3 i 4 nie stosuje się.

Art. 141ba. 1. W przypadku wykorzystywania w 2024 r. do spalania biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy, które na podstawie art. 38 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 podlegają kryteriom zrównoważonego rozwoju lub kryteriom ograniczania emisji gazów cieplarnianych, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego, który w raporcie na temat wielkości emisji za 2024 r. przyjmuje dla tych biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy współczynnik emisyjny wynoszący zero, wykazuje spełnienie tych kryteriów za pomocą poświadczeń wydanych w ramach systemu certyfikacji zatwierdzonego przez Komisję Europejską w drodze decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001, lub w ramach systemu krajowego ocenionego przez Komisję Europejską jako spełniający warunki na podstawie art. 30 ust. 6 akapit trzeci tej dyrektywy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego może wykazać spełnianie kryteriów zrównoważonego rozwoju lub kryteriów ograniczania emisji gazów cieplarnianych za pomocą poświadczeń wydanych w ramach systemu certyfikacji, który uzyskał wstępną pozytywną ocenę Komisji Europejskiej w toku postępowania, o którym mowa w art. 30 ust. 5 dyrektywy 2018/2001, jeżeli:

1) poświadczenia te zostały wydane w okresie pomiędzy wydaniem wstępnej pozytywnej oceny Komisji Europejskiej a wydaniem decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001;

2) system certyfikacji został zatwierdzony w 2022 r. w drodze decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001.

3. Poświadczenia, o których mowa w ust. 2, zachowują ważność po wejściu w życie decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001.

[101)] Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 39 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

4. Poświadczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, potwierdzają spełnienie przez biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy kryteriów zrównoważonego rozwoju lub kryteriów ograniczania emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 38 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 w stosownych przypadkach w odniesieniu do etapów ich pozyskiwania, wytwarzania lub przetwarzania.

5. Do raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 86 ust. 3 i 4 nie stosuje się.

Art. 141c. 1. Prowadzący instalację lub operator statku powietrznego, który stosuje biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy w rozumieniu art. 3 pkt 21a rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, dokonuje przeglądu odpowiednio planu monitorowania wielkości emisji, planu monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych i w stosownych przypadkach wprowadza zmiany do tego planu, pod kątem wymagań niezbędnych do oceny spełniania przez biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy kryteriów zrównoważonego rozwoju lub kryteriów ograniczania emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 38 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.

2. W przypadku wprowadzenia zmian, o których mowa w ust. 1, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego, w terminie do dnia 1 stycznia 2024 r., składa odpowiednio do organu właściwego do spraw zezwolenia lub ministra właściwego do spraw klimatu wniosek, o którym mowa w art. 55 ust. 1 lub art. 76 ust. 2.

Art. 142. Wykonywanie czynności weryfikacji przez jednostki uprawnione w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w art. 151 wymaga uzyskania akredytacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 600/2012.

Art. 143. 1. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy posiadacz rachunku w rejestrze Unii jest obowiązany wnieść opłatę roczną w wysokości i na zasadach określonych w art. 13, chyba że opłata ta została już wniesiona.

2. Przepis art. 14 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 144. 1. W terminie do dnia 30 kwietnia 2016 r. prowadzący instalację lub operator statku powietrznego dokonuje, za pośrednictwem rachunku w rejestrze Unii, umorzenia uprawnień do emisji w liczbie odpowiadającej istniejącej na tym rachunku zaległości w zakresie rozliczenia emisji z lat poprzednich.

2. Zaległość, o której mowa w ust. 1, stanowi różnicę pomiędzy sumą, umorzonych na rachunku posiadania operatora albo rachunku posiadania operatora statku powietrznego w rejestrze Unii, uprawnień do emisji a sumą wprowadzonych do rejestru Unii zatwierdzonych wielkości emisji z danej instalacji albo operacji lotniczych.

Art. 145. Przychody, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 115[102)] w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz wpływy z opłat, o których mowa w art. 25 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji, należnych przed dniem wejścia w życie ustawy wymienionej w art. 151, są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 8 ustawy zmienianej w art. 115[102)], w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 146. 1. Do opłat należnych na podstawie:

1) art. 25 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji,

2) art. 27 ustawy wymienionej w art. 151

– stosuje się przepisy obowiązujące w czasie, w którym powstał obowiązek ich uiszczenia.

2. Do opłaty, o której mowa w art. 27 ustawy wymienionej w art. 151, należnej za 2013 rok, stosuje się przepisy tej ustawy, z tym że podstawą obliczenia wysokości należnej opłaty, jest liczba uprawnień do emisji wydanych na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii.

3. Jeżeli opłata, o której mowa w ust. 2, wniesiona przez prowadzącego instalację przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy jest wyższa niż opłata, której podstawą obliczenia jest liczba uprawnień do emisji wydanych na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii, to różnica ta stanowi nadpłatę. Do nadpłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Art. 147. 1. Do postępowań w sprawie nałożenia kar pieniężnych, o których mowa w art. 70–72 ustawy wymienionej w art. 151, wszczętych i niezakończonych w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy oraz do przekazywania wpływów z tytułu tych kar po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, a także do informacji o karach nałożonych w roku 2015 stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań w sprawie skierowania do Komisji Europejskiej wniosku o nałożenie zakazu prowadzenia operacji lotniczych przez operatora statków powietrznych wszczętych i niezakończonych na podstawie art. 77 ustawy wymienionej w art. 151, stosuje się przepisy dotychczasowe.

[102)] Art. 115 zawiera zmiany do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 148. Spółki prowadzące rynek regulowany oraz firmy inwestycyjne opracują i wdrożą procedurę przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 149. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 110[103)] zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 18 ust. 3 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, niedłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepisy wykonawcze, wydane na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 120[104)] zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 120[104)] w brzmieniu nadanym tą ustawą, niedłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 7 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 123[105)] zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 7 ust. 7 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, niedłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Przepisy wykonawcze, wydane na podstawie art. 21 ust. 8 ustawy wymienionej w art. 151, w sprawie wykazu instalacji wytwarzających energię elektryczną objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2013 r. wraz z przyznaną im liczbą uprawnień do emisji zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 29 ust. 1 niniejszej ustawy, niedłużej niż przez 60 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane na podstawie art. 21 ust. 8 ustawy wymienionej w art. 151.

5. Przepisy wykonawcze, wydane na podstawie art. 21 ust. 8 ustawy wymienionej w art. 151, w sprawie wykazu instalacji innych niż wytwarzające energię elektryczną, objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2013 r. wraz z przyznaną im liczbą uprawnień do emisji zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 niniejszej ustawy, niedłużej niż przez 60 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane na podstawie art. 21 ust. 8 ustawy wymienionej w art. 151.

Art. 150. 1. W latach 2015–2024 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

1) 2015 r. – 18 751 140 zł;

2) 2016 r. – 25 786 034 zł;

3) 2017 r. – 29 509 578 zł;

4) 2018 r. – 25 028 884 zł;

5) 2019 r. – 35 267 728 zł;

6) 2020 r. – 31 820 000 zł;

7) 2021 r. – 31 700 000 zł;

8) 2022 r. – 29 520 000 zł;

9) 2023 r. – 28 470 000 zł;

10) 2024 r. – 29 450 000 zł.

1a.[106)] W latach 2025–2034 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 400 997 268 zł, w tym w:

1) 2025 r. – 32 025 439 zł;

2) 2026 r. – 37 058 311 zł;

3) 2027 r. – 38 021 517 zł;

4) 2028 r. – 38 972 055 zł;

5) 2029 r. – 39 907 710 zł;

6) 2030 r. – 40 905 403 zł;

[103)] Art. 110 zawiera zmiany do ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska.

[104)] Art. 120 zawiera zmiany do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

[105)] Art. 123 zawiera zmiany do ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.

[106)] Dodany przez art. 6 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 42.

7) 2031 r. – 41 928 038 zł;

8) 2032 r. – 42 976 239 zł;

9) 2033 r. – 44 050 645 zł;

10) 2034 r. – 45 151 911 zł.

2.[107)] Minister właściwy do spraw klimatu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 i 1a, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 i 1a oraz w przypadku gdy część planowanych wydatków, o których mowa w ust. 1 i 1a, przypadająca proporcjonalnie na okres od początku roku kalendarzowego do końca danego kwartału, została przekroczona:[108)]

1) po pierwszym kwartale – co najmniej o 15 %,

2) po dwóch kwartałach – co najmniej o 10 %,

3) po trzech kwartałach – co najmniej o 5 %

– minister właściwy do spraw klimatu stosuje mechanizm korygujący polegający na wstrzymaniu wydatków.

Art. 151. Traci moc ustawa z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 695 oraz z 2013 r. poz. 1238).

Art. 152. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia[109)].

[107)] Ze zmianą wprowadzoną przez art. 6 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 42.
[108)] Wprowadzenie do wyliczenia ze zmianą wprowadzoną przez art. 6 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 42.
[109)] Ustawa została ogłoszona w dniu 25 sierpnia 2015 r.

Załączniki do ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r.
(Dz. U. z 2026 r. poz. 1421)

Załącznik nr 1

RODZAJE DZIAŁAŃ PROWADZONYCH W INSTALACJACH WRAZ Z WARTOŚCIAMI PROGOWYMI ODNIESIONYMI DO ZDOLNOŚCI PRODUKCYJNYCH TYCH INSTALACJI I GAZY CIEPLARNIANE PRZYPORZĄDKOWANE DANEMU DZIAŁANIU

Lp.	Rodzaje działań	Gazy cieplarniane	
1	Spalanie paliw w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW[1)]	CO_2	
1a	Spalanie paliw w instalacjach spalania odpadów komunalnych o całkowitej nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW[1)]	CO_2	
2	Rafinacja oleju, w której wykorzystywane są jednostki spalania o całkowitej nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW	CO_2	
3	Produkcja koksu	CO_2	
4	Prażenie lub spiekanie rud metalu, w tym rudy siarczkowej	CO_2	
5	Produkcja żelaza lub stali (pierwotny i wtórny wytop), łącznie z odlewaniem stałym, z wydajnością powyżej 2,5 Mg na godzinę[2)]	CO_2	
6	Produkcja lub obróbka metali żelaznych (w tym stopów żelaznych), w której wykorzystywane są jednostki spalania o całkowitej nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW[3)]	CO_2	
7	Produkcja pierwotnego aluminium lub tlenku glinu	CO_2	PFCs
8	Produkcja wtórnego aluminium, w której wykorzystywane są jednostki spalania o całkowitej nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW	CO_2	
9	Produkcja lub obróbka metali nieżelaznych, w tym produkcja stopów, rafinacja, odlewnictwo itp., w której wykorzystywane są jednostki spalania o całkowitej nominalnej mocy cieplnej (w tym paliwa wykorzystywane jako czynniki redukujące) przekraczającej 20 MW	CO_2	
10	Produkcja klinkieru cementowego w piecach obrotowych o zdolności produkcyjnej przekraczającej 500 Mg dziennie lub innych piecach o zdolności produkcyjnej powyżej 50 Mg na dobę	CO_2	
11	Produkcja wapna lub kalcynacja dolomitu lub magnezytu w piecach obrotowych lub innych piecach o zdolności produkcyjnej przekraczającej 50 Mg na dobę	CO_2	
12	Osuszanie lub kalcynacja gipsu lub produkcja płyt gipsowo-kartonowych i innych wyrobów gipsowych, o zdolności produkcyjnej gipsu kalcynowanego lub suchego gipsu wtórnego przekraczającej łącznie 20 ton na dobę	CO_2	
13	Wytwarzanie szkła, łącznie z włóknem szklanym, z wydajnością przetopu przekraczającą 20 Mg na dobę	CO_2	
14	Produkcja wyrobów ceramicznych przez wypalanie, o wydajności powyżej 75 Mg na dobę[4)]	CO_2	
15	Wytwarzanie materiałów izolacyjnych z wełny mineralnej z wykorzystaniem szkła, surowców skalnych lub żużlu przy użyciu zdolności produkcyjnej przekraczającej 20 Mg na dobę	CO_2	
16	Produkcja pulpy drzewnej lub innych materiałów włóknistych	CO_2	
17	Produkcja papieru lub tektury o wydajności przekraczającej 20 Mg na dobę	CO_2	
18	Produkcja sadzy, w tym karbonizacja substancji organicznych, takich jak oleje mineralne, smoły, pozostałości krakowania i destylacji, o zdolności produkcyjnej przekraczającej 50 ton na dobę	CO_2	

19	Produkcja kwasu azotowego	CO_2	N_2O
20	Produkcja kwasu adypinowego	CO_2	N_2O
21	Produkcja kwasu glioksalowego i glioksylowego	CO_2	N_2O
22	Produkcja amoniaku	CO_2	
23	Produkcja chemikaliów organicznych luzem poprzez krakowanie, reformowanie, częściowe lub pełne utlenianie albo poprzez podobne procesy, przy zdolności produkcyjnej przekraczającej 100 Mg na dobę	CO_2	
24	Produkcja wodoru (H_2) i gazu do syntezy o zdolności produkcyjnej przekraczającej 5 Mg na dobę	CO_2	
25	Produkcja węglanu sodu (Na_2CO_3) oraz wodorowęglanu sodu ($NaHCO_3$)	CO_2	
26	Wychwytywanie dwutlenku węgla z instalacji objętej systemem handlu uprawnieniami do emisji w celu jego przesyłania i podziemnego składowania dwutlenku węgla w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5b ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2026 r. poz. 69), w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton	CO_2	
27	Przesyłanie dwutlenku węgla przeznaczonego do podziemnego składowania dwutlenku węgla w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5b ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton, z wyłączeniem emisji objętych innym działaniem	CO_2	
28	Podziemne składowanie dwutlenku węgla w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5b ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton	CO_2	

Objaśnienia:

1) Ilość energii wprowadzonej do instalacji w paliwie w jednostce czasu przy jej nominalnym obciążeniu.

2) Maksymalna ilość wyrobu lub wyrobów, która może być wytworzona w jednostce czasu w normalnych warunkach pracy instalacji.

3) Produkcja lub obróbka metali żelaznych obejmuje w szczególności walcownie, piece do ponownego podgrzewania, piece do wyżarzania, kuźnie, odlewnie oraz instalacje służące do powlekania i wytrawiania metali.

4) Produkcja wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania obejmuje w szczególności produkcję dachówek, cegieł, cegieł ognioodpornych, kafelków, wyrobów kamionkowych i porcelany.

1. Przy określaniu wartości progowych odnoszących się do zdolności produkcyjnej instalacji, bierze się pod uwagę parametry tego samego rodzaju charakteryzujące skalę działań prowadzonych w instalacji, to jest moc cieplną instalacji lub zdolność produkcyjną instalacji. Jeżeli w instalacji prowadzone jest więcej niż jedno działanie tego samego rodzaju parametry odnoszące się do tych działań sumuje się, chyba że z przyczyn formalnych lub technicznych jest ograniczona możliwość działania wszystkich instalacji jednocześnie.

2. Przez zdolność produkcyjną instalacji rozumie się maksymalną ilość wyrobu lub wyrobów, która może być wytworzona w jednostce czasu w normalnych warunkach pracy instalacji.

3. W przypadku włączania instalacji do systemu na podstawie wartości progowej odniesionej do nominalnej mocy cieplnej uwzględnia się sumę nominalnej mocy cieplnej wszystkich stacjonarnych urządzeń technicznych, w których zachodzi spalanie, obejmujących w szczególności: wszystkie rodzaje kotłów, palników, turbin, podgrzewaczy, pieców, w tym pieców do kalcynacji, pieców do prażenia, suszarnie, silniki, ogniwa paliwowe, pochodnie gazowe. Przy obliczeniach nominalnej mocy cieplnej nie uwzględnia się stacjonarnych urządzeń technicznych o nominalnej mocy cieplnej poniżej 3 MW oraz stacjonarnych urządzeń technicznych wykorzystujących wyłącznie biomasę, przez które rozumie się stacjonarne urządzenie techniczne wykorzystujące paliwa kopalne wyłącznie podczas rozruchu lub wyłączeń.

4. Przez nominalną moc cieplną instalacji rozumie się ilość energii wprowadzonej do instalacji w paliwie w jednostce czasu przy jej nominalnym obciążeniu.

5. W przypadku instalacji służącej do działań, dla których wartość progowa nie została określona przy pomocy nominalnej mocy cieplnej, o włączeniu tej instalacji do systemu decyduje wartość progowa odniesiona do zdolności produkcyjnej instalacji.

6. W przypadku przekroczenia wartości progowej nominalnej mocy cieplnej lub zdolności produkcyjnej jakiegokolwiek rodzaju instalacji, wszystkie stacjonarne urządzenia techniczne, w których dochodzi do spalania innego niż spalanie odpadów niebezpiecznych lub komunalnych, muszą być objęte zezwoleniem na emisję gazów cieplarnianych z instalacji.

Załącznik nr 2

WSKAŹNIKI ZGODNOŚCI, SŁUŻĄCE WYKAZANIU, ŻE ZADANIA INWESTYCYJNE SĄ REALIZOWANE ZGODNIE Z ZASADAMI OKREŚLONYMI W KOMUNIKACIE KOMISJI NR 2011/C99/03

1. Wskaźniki zgodności dla zadań inwestycyjnych związanych z modernizacją istniejących instalacji wytwarzających energię elektryczną w tym związanych z modernizacją pojedynczych urządzeń (m.in. kotłów, turbin, generatorów, silników, agregatów, wymienników ciepła, transformatorów) lub wymianą tych urządzeń:

1) rodzaj zastosowanego paliwa podstawowego (węgiel kamienny, węgiel brunatny, gaz ziemny systemowy, gaz ziemny ze złóż lokalnych, olej ciężki, olej lekki, biomasa, metan z odmetanowienia kopalń); w przypadku współspalania: rodzaj zastosowanego paliwa współspalania oraz średni udział współspalania [%] oraz

2) redukcja emisyjności w wyniku realizacji zadania inwestycyjnego [Mg CO_2/MWh].

2. Wskaźniki zgodności dla zadań inwestycyjnych związanych z budową nowych instalacji wytwarzających energię elektryczną:

1) rodzaj zastosowanego paliwa podstawowego (węgiel kamienny, węgiel brunatny, gaz ziemny systemowy, gaz ziemny ze złóż lokalnych, olej ciężki, olej lekki, biomasa, metan z odmetanowienia kopalń), w przypadku współspalania: rodzaj zastosowanego paliwa współspalania oraz średni udział współspalania [%] oraz

2) moc osiągalna [MWe], oraz

3) emisyjność w wyniku realizacji zadania inwestycyjnego [Mg CO_2/MWh].

3. Wskaźniki zgodności dla zadań inwestycyjnych w zakresie sieci przesyłowych i dystrybucyjnych elektroenergetycznych:

1) długość powstałych bądź zmodernizowanych linii (z uwzględnieniem podziału na sieci NN, SN, WN i nn) [km] lub

2) liczba odcinków powstałych bądź zmodernizowanych linii (z uwzględnieniem podziału na sieci NN, SN, WN i nn) [szt.], lub

3) liczba nowych lub zmodernizowanych stacji elektroenergetycznych [szt.], lub

4) liczba nowych lub zmodernizowanych pojedynczych elementów wyposażenia stacji elektroenergetycznych (np. jednostek transformatorowych, pól liniowych) [szt.], lub

5) redukcja strat w przesyle albo dystrybucji [%], lub

6) redukcja strat transformatorów [%], lub

7) wzrost przepustowości istniejących linii [%].

4. Wskaźniki zgodności dla zadań w zakresie sieci przesyłowej gazowej: wzrost przepustowości technicznej sieci przesyłowej gazowej.

5. Wskaźniki zgodności dla zadań w zakresie sieci ciepłowniczych:

1) redukcja strat ciepła [%] lub

2) ilość energii elektrycznej z kogeneracji wprowadzona do sieci elektroenergetycznej [MWh/rok], lub

3) ilość energii cieplnej z kogeneracji wprowadzona do sieci ciepłowniczej [GJ/rok].

6. Emisyjność jest rozumiana jako wielkość emisji dwutlenku węgla w danym roku z instalacji wytwarzającej energię elektryczną odniesiona do wielkości produkcji energii elektrycznej w danym roku w tej instalacji wyrażonej w MWh.

7. W celu wykazania dotrzymania zatwierdzonych wskaźników zgodności określonych jako redukcja lub wzrost danego parametru porównywana jest wartość parametru przed przystąpieniem do realizacji zadania inwestycyjnego z wartością parametru po zakończeniu realizacji zadania inwestycyjnego lub zakończeniu wyszczególnionego w harmonogramie rzeczowym etapu zadania inwestycyjnego w przypadku wystąpienia opóźnień związanych z realizacją zadania inwestycyjnego.